

కార్మిక లోకం

మాసపత్రిక

సంచిక : 08

సంపుటి : 33

ఆగస్టు - 2019

రూ. 10/-

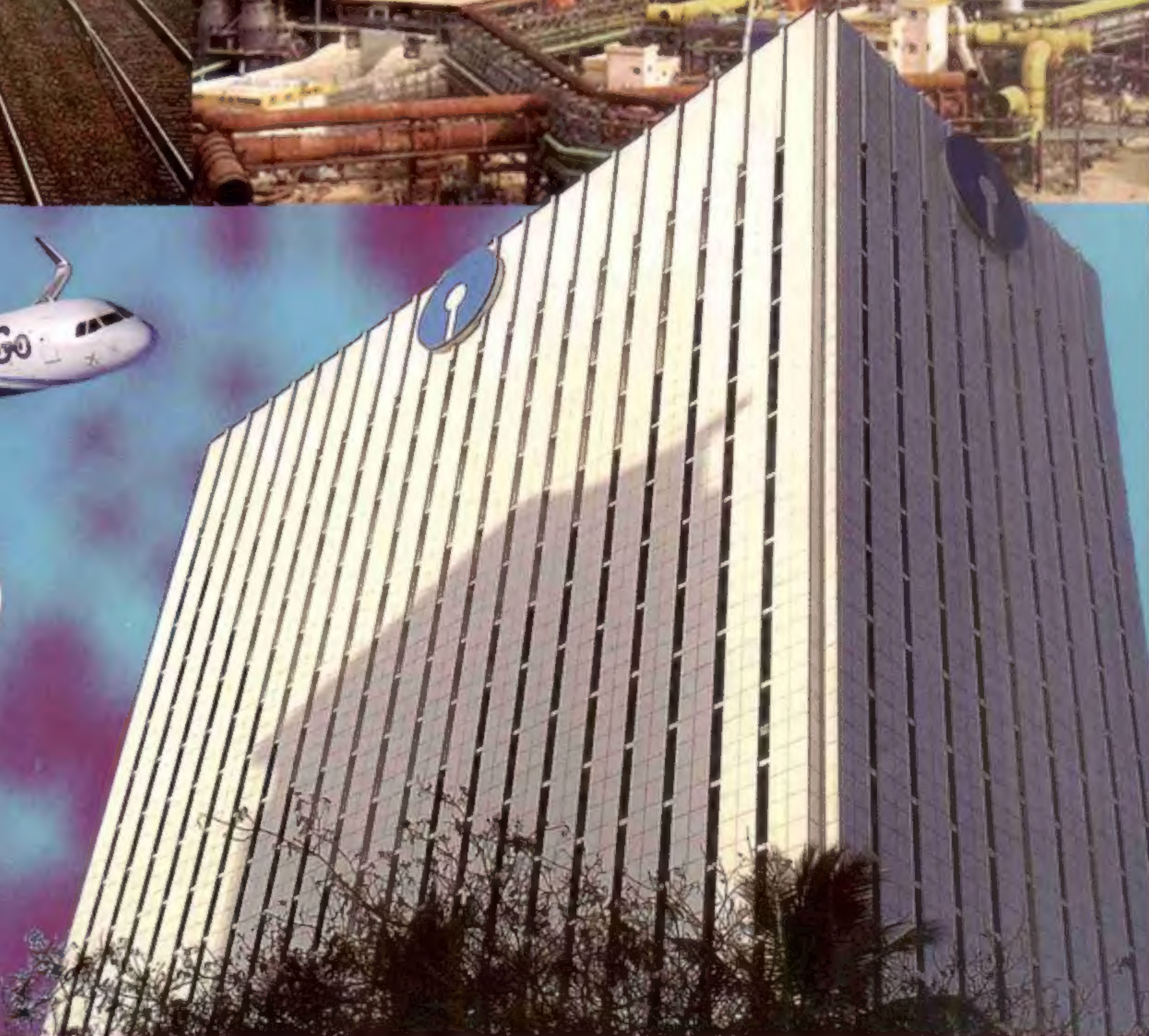
కార్పొరేట్
ఉగ్రవాద రూపం
కేంద్ర బడ్జెట్

కాదేవి

ప్రైవేటీకరణకు

అనర్హం

భవన నిర్మాణ కార్మికుల రాష్ట్ర ధర్నా

సూర్య స్వీపర్స్ రాష్ట్ర ధర్నా

గ్రామసంచాయితి రాష్ట్ర ధర్నా

2వ ఏఎన్ఎం ధర్నా

కార్మిక లోకం

• సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 33
సంచిక : 8
విడి ప్రతి వెల : రూ. 10/-
సం॥ చందా : రూ. 100/-

విషయసూచిక

సంపాదకీయం	3
బొమ్మలు చెప్పిన కథ	4
ఈ మాసం కవిత	5
డాక్టర్ డాక్టర్	6
వినిమయ ధరల సూచిక	7
కవర్ పేజీ కథనం	8, 9, 10
రైల్వే ప్రైవేటీకరణ	11, 12
చంద్రబాబు బాటలోనే జగన్	13
కృష్ణా జిల్లా 50 సం॥ల చరిత్ర	14, 15
అంతర్జాతీయం	16
జాతీయం	17
మధ్యపేజీ కథనం	18, 19
చిట్టివలస గాథ	20, 21
శ్రామిక మహిళ	22-25
ఉద్యమ వార్తలు	22-30
కాన్ఫెడరేషన్	31
ఈ మాసం కథ	32, 33
సినిమా సమీక్ష	34

అడ్రస్ :

నందూరి ప్రసాదరావు భవన్,
24-24-14, రజకవీధి,
దుర్గాపురం, విజయవాడ-3

ఫోన్ : 9490098022 - 0866-2442988

ఎడిటర్ : ఎం.వి.గౌహర్

వర్కింగ్ ఎడిటర్ : కె.స్వరూపరాణి

ఎడిటోరియల్ బోర్డు :

పి. అజయ్ కుమార్,

కె.ఉమామహేశ్వరరావు,

ఎం.వి.సుధాకర్,

కె.సత్యరంజన్, జి.వి.రంగారెడ్డి

మేనేజరియల్ బోర్డు

మేనేజర్ : యం.బాలకాశి

సభ్యులు : కె.సురేష్

సంపాదకీయం

కార్మిక చట్టాల కుదింపును, కార్మిక హక్కుల తాలగింపును వ్యతిరేకించండి !

దేశ రక్షణ పేరుతో ప్రజల దృష్టిని మరల్చి దొంగదారిలో రెండోసారి కేంద్రంలో బీజేపీ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చింది. వేలాది కోట్ల రూపాయల నిధులిచ్చి కార్పొరేట్ సంస్థలు బీజేపీ గెలిపించారు. వారి రుణాన్ని తీర్చుకునేందుకు జూలై 23న కార్మిక చట్టాలను కుదించి కార్మిక హక్కులను తొలగిస్తూ రెండు బిల్లులను పార్లమెంట్లో ప్రవేశపెట్టింది.

కార్మికులు, ఉద్యోగులకు ప్రస్తుత చట్టాల్లో ఉన్న హక్కులను, భద్రత కల్పిస్తున్న నిబంధనలను ప్రభుత్వం తొలగించింది. మరికొన్నిటిని బలహీనపరిచింది. కార్మికుల పరిమితిని పెంచి సేల్స్ ప్రమోషన్ ఎంప్లాయిస్, వర్కింగ్ జర్నలిస్టులు తదితరులను కార్మిక చట్టాల పరిధి నుండి తప్పించింది. కార్మికులకు హానిచేసే నిబంధనలను అన్ని కార్మిక సంఘాలు వ్యతిరేకించాయి. యాజమాన్య సంఘాలే వాటిని ఆమోదించాయి.

వృత్తిపర (పనిచేసే చోట) భద్రత, ఆరోగ్యం, పని పరిస్థితుల బిల్లు

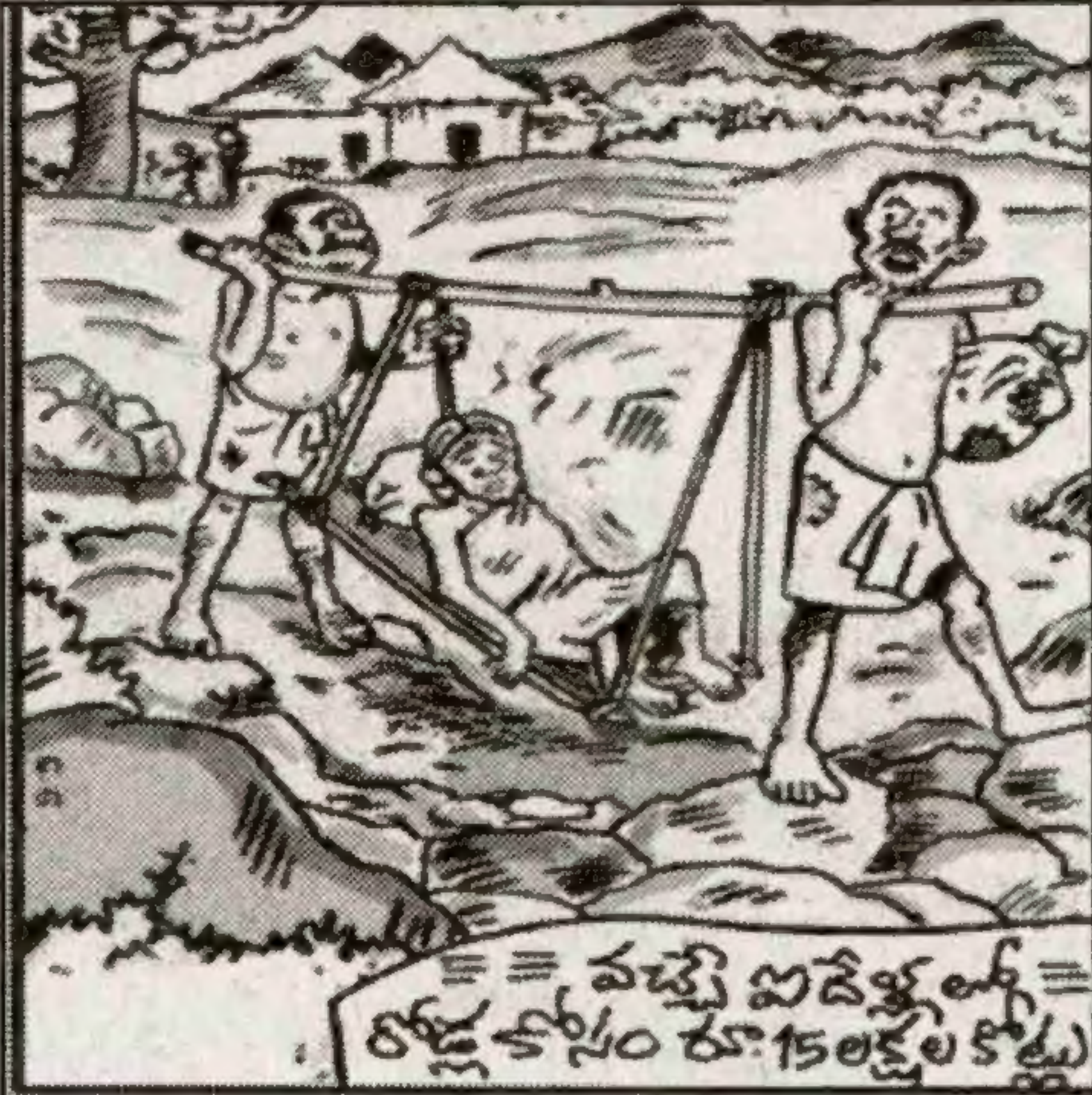
ఈ బిల్లుతో 13 కార్మిక చట్టాలు రద్దవుతాయి. అవి 1. ఫ్యాక్టరీల చట్టం 2. కాంట్రాక్ట్ లేబర్ చట్టం, 3. మోటారు రవాణా కార్మికుల చట్టం, 4. బీడి, చుట్ట కార్మికుల (పని నిబంధనలు) చట్టం, 5. సేల్స్ ప్రమోషన్ ఎంప్లాయిస్ (సర్వీస్ నిబంధనలు) చట్టం, 6. సినీ వర్కర్లు, సినీ థియేటర్ కార్మికుల చట్టం, 7. భవన, ఇతర నిర్మాణ కార్మికుల (పని క్రమబద్ధీకరణ, సర్వీసు నిబంధనలు) చట్టం, 8. గనుల చట్టం, 9. డాక్ కార్మికులు (భద్రత, ఆరోగ్యం, సంక్షేమం) చట్టం, 10. ప్లాంట్ షిఫ్ట్ లేబర్ చట్టం, 11. అంతర్ రాష్ట్ర వలస కార్మికుల చట్టం, 12. వర్కింగ్ జర్నలిస్టులు, ఇతర న్యూస్ పేపర్ ఎంప్లాయిస్ (సర్వీసు నిబంధనలు మరియు ఇతర నిబంధనలు) చట్టం, 13. వర్కింగ్ జర్నలిస్టులు (వేతన రేట్ల నిర్ణయం) చట్టం.

వేతనాల బిల్లు: ఈ బిల్లుతో 1. కనీస వేతనాల చట్టం, 2. వేతనాల చెల్లింపు చట్టం, 3. సమాన వేతన చట్టం, 4. బోనస్ చట్టం రద్దవుతాయి.

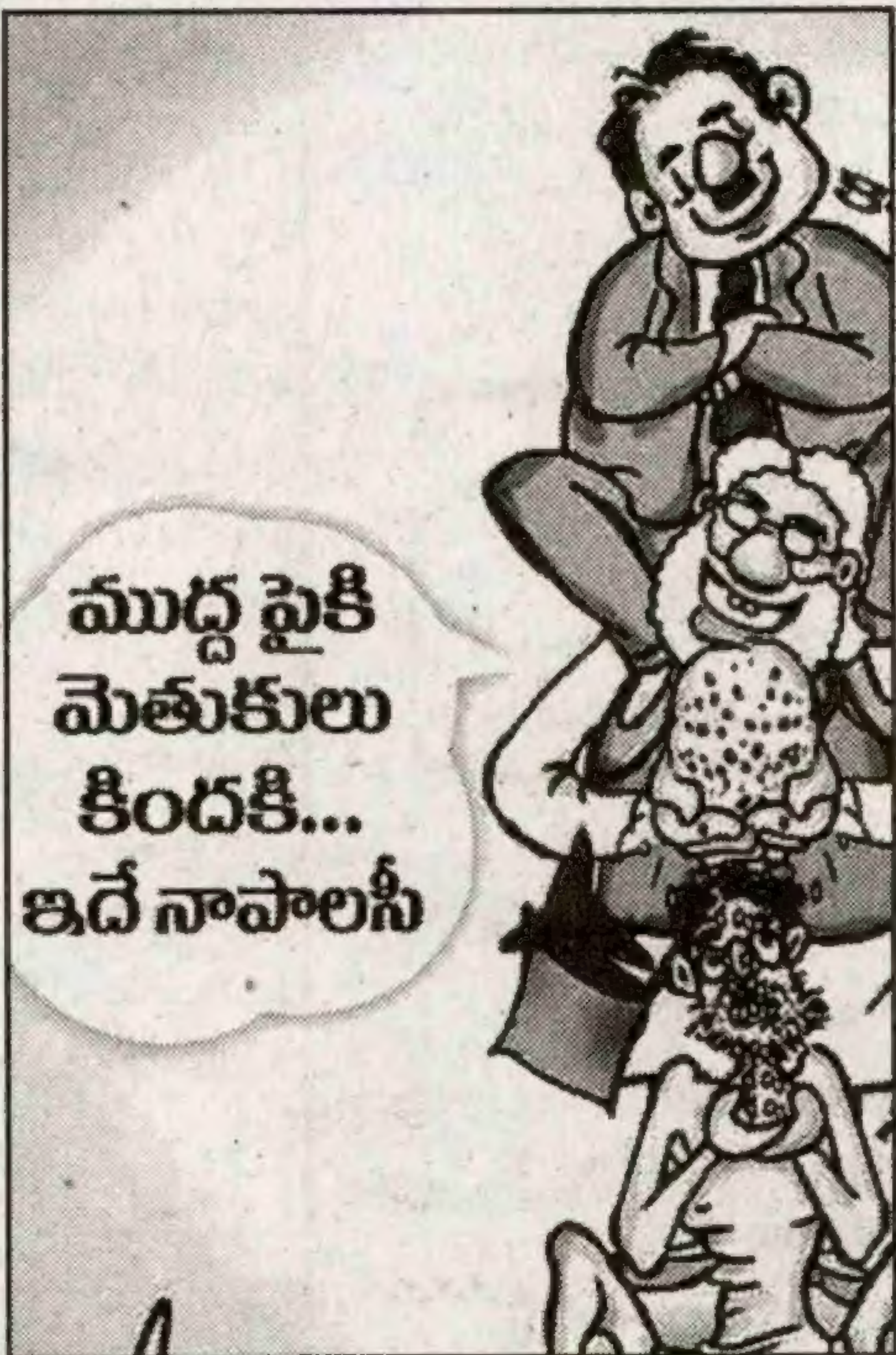
కేంద్ర ప్రభుత్వం కూడా భాగస్వామిగా ఉన్న 15వ భారత కార్మిక మహాసభ నిర్ణయించిన ప్రామాణికాలు, (2700 క్యాలరీ ఆహారం మొ॥) 1992లో రాష్ట్రకాన్ బ్రెట్ కేసులో సుప్రీం కోర్టు తీర్పు ప్రకారం 2016లో కనీస వేతనం రూ.18 వేలు (7వ వేతన కమీషన్ సిఫార్సులు) ఉండాలని కార్మిక సంఘాలన్నీ డిమాండ్ చేసినా వేతన బిల్లులో చేర్చకుండా అధికారుల విచక్షణకు వదిలేసింది. బీజేపీ ప్రభుత్వం నియమించిన నిపుణుల కమిటీ జాతీయ కనీస వేతనం ప్రాంతాన్ని బట్టి రోజుకి 375 రూ.లు నుండి 447 రూ.లు (9450 రూ.-11,622 రూ.) సిఫార్సు చేసింది. తను నియమించిన ఈ కమిటీ సిఫార్సును సైతం కేంద్ర ప్రభుత్వం బుట్టదాఖలు చేసింది.

జూలై 10న కేంద్ర కార్మిక మంత్రి జాతీయ కనీస వేతనాన్ని రోజుకి రూ.178 (నెలకు రూ. 4628) గా ప్రకటించారు. తాను నియమించిన కమిటీ సిఫార్సుల్లో కూడా సగాన్నే కనీస వేతనంగా ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. కమిటీ సిఫార్సు చేసిన వేతనాన్ని కూడా ప్రకటించకుండా కార్పొరేట్ చేతుల్లో ప్రభుత్వం బందీగా మారింది. అనేక రాష్ట్రాల్లో కనీస వేతనం రూ.178 కంటే మించి ఉంది. మన రాష్ట్రంలో వేతనాల సవరణ జరగక 13 సంవత్సరాలయింది. వేతనాల బిల్లులో కనీస వేతనాల సలహా బోర్డు ఏర్పాటు ఉంది. కానీ దాని సిఫార్సులను ప్రభుత్వం పాటించాల్సిన అవసరం లేదు.

కార్మిక చట్టాల కుదింపును, కార్మిక హక్కుల తొలగింపును వ్యతిరేకిస్తూ కార్మికులంతా ఐక్యంగా పోరాడాలి. కార్మిక చట్టాలు లేకున్నా బ్రిటిష్ పరిపాలనా కాలంలో సమ్మెలు, పోరాటాలు చేసిన చరిత్ర కార్మికోద్యమానికి ఉంది. హక్కులు ఎత్తివేసినంత మాత్రాన కార్మిక పోరాటాలు ఆగిపోవని బీజేపీ ప్రభుత్వం గుర్తించాలి.

గడచిన ఐదేళ్లలో పదకొండు
లక్షల కోట్లతో రోడ్లు వేశారట
తెలుసా, ఈసారి పదిహేను
లక్షల కోట్ల రూపాయలతో
వేస్తారట...

ఇది అనగనగా కథ కాదు
అనాదిగో దోచుకోబడే బీనుని వ్యధ
ధనికుడు మరింత ధనికుడయే
పేదవాడు మరింత బేదవాడయే
శ్రమదోపిడి గాధ

భూమికి బాటకం

శ్రమకి వేతనం

మూలధనానికి వడ్డీ

వ్యవస్థాపనకి లాభం

వెరసి వస్తువు భరీదు నాలుగు

ఇది సాధరణ లాభం

ఏడుకి అమ్మితే అధికలాభం

పదికి విక్రయిస్తే దోపిడి

బీనీ గుర్తించనీయకుండా

యాడలో అందగత్తెని చూపిస్తారు

నాలుగు కలాలను

నాలుగు గంటల్లో చెప్తాడు

నాలుగు రూపాయల జీవితం

ఎనిమిది పనిగంటలు

అదే కూలికి

మరో నాలుగు అదనపు ఉత్పత్తి

ఇదే సమయ దోపిడి

ఇది కనబడకుండా

బోనని బస్టిల్లు విసురుతారు

ఎందుకంటే కార్మికుడికి

బేరమాడే శక్తి లేదు

లెక్క అర్థమైతే

చిక్కు తీరనట్టే

అర్థక దోపిడిని ఎదిరిస్తే

అన్ని దోపిడిలు బెదిరిపోతాయి

అసమానతలు తొలగిపోతాయి

ఇప్పుడెత్తండి

చంద్రనిప్పులు రాజేసిన

ఉక్కు పిడికిళ్లు

త్యాగం రంగు పులుముకున్న

ఎర్ర జెండాలు!!!

- కొలూరి ప్రసాదరావు

7382907677

ఇప్పుడు తెలిసింది

ఇప్పుడు అర్థం అయ్యింది..

మేమనుకున్నాము....

మా కోసం నడుస్తున్నవని....

అప్యాయంగా పలకరిస్తే...

అక్కున చేర్చుకుంటావని...

మా కష్టాలు విని కనికరిస్తావని...

రానున్నది రాజున్న రాజ్యం అని ఆశపడ్డాం...

విడు పొండ్లు ఎదురుచూసి

దగాపడ్డ మా బ్రతుకులు

మార్చడానికి వచ్చావని అనుకున్నాం....

మేము మోసపోయామని

అరవై వినాల పాలనలో అర్థమగుతున్నది...

ఒకరు పోయి ఇంకొకరు వచ్చినా....

మీరందరూ ఒక్కటే అని..

మీ విధానాలు ఒక్కటేనని...

మా నాయకులు చెప్పినా అర్థం కాలేదు...

నాడు....ఆ జెండాలు వేర్రినా...

మీ అజెండాలు మీ విధానాలు ఒక్కటే నని..

ఇప్పుడు తెలిసింది...

కళ్లపడే ఉద్యోగులు,

కార్మికుల జెండా ఒక్కటే...

అదే ఎర్రజెండా అని....

డాక్టర్... డాక్టర్...

ఆరోగ్యానికి మిరియాలు

సుగంధ ద్రవ్యాల్లో రాజుగా పేరొందిన మిరియాలను వంటల్లో రుచికే ఎక్కువగా వాడతాం. అయితే ఈ సీజన్లో ఎక్కువగా వేధించే జలుబు, దగ్గుకు మందుగా ఉపయోగించొచ్చు కూడా. ఘాటులోనే కాదు ఔషధ గుణాల్లోనూ మేటి అయిన మిరియాల వల్ల బోలెడు ఆరోగ్య లాభాలున్నాయి. అవేమిటంటే..

మిరియాల్లో యాంటీ బ్యాక్టీరియల్, యాంటీ ఆక్సిడెంట్, రోగనిరోధక శక్తిని పెంచే గుణాలు ఎక్కువ.

వీటిలో మెగ్నీషియం, విటమిన్ కె, ఫైబర్ మోతాదు ఎక్కువ. అంతే కాదు వీటిలోని పైపెరిన్ అనే నూనె వదార్థం కండరాల నొప్పిని తగ్గిస్తుంది.

ఇవి జీర్ణ రసాలు, జీర్ణక్రియకు తోడ్పడే

ఎంజైమ్ల విడుదలను పెంచి, జీర్ణవ్యవస్థ చక్కగా పనిచేసేలా చేస్తాయి.

మిరియాల్లోని పైపెరిన్, సెలీనియం, కర్క్యుమిన్, బీటా-కెరోటిన్, పైపెరిన్, విటమిన్ బి జీర్ణవ్యవస్థను ఆరోగ్యంగా ఉంచి, పెద్దపేగు కేన్సర్తో పాటు పలు రకాల కేన్సర్లను నివారిస్తాయి.

మిరియాలు శ్వాసక్రియలో అవాంతరాలను అడ్డుకొని కోరింత దగ్గు నుంచి ఉపశమనాన్ని ఇస్తాయి. ఆస్తమా లక్షణాలను నివారిస్తాయి కూడా. టీ స్పూను మిరియాల పొడిని, రెండు టేబుల్ స్పూన్ల తేనెతో కలిపి తీసుకుంటే ముక్కుదిబ్బడ సమస్య తగ్గుతుంది.

వీటిలోని యాంటీ ఆక్సిడెంట్ లక్షణాలు ఫ్రీరాడికల్స్ ను బయటకు పంపి, రోగనిరోధక వ్యవస్థను పటిష్ఠం చేస్తాయి. రక్తంలో చక్కెర నిల్వలు తగ్గించి, రక్తపీడనాన్ని నియంత్రితంలో ఉంచుతాయి.

ఈ సుగంధ ద్రవ్యంలోని యాంటీ ఇన్ ఫ్లమేటరీ గుణాలు చిగుళ్ల వాపును తగ్గిస్తాయి. మిరియాల పొడి, లవంగం నూనె మిశ్రమం పంటి నొప్పి నుంచి ఉపశమనాన్ని ఇస్తుంది.

దీనిలోని పైపెరిన్ డోపమైన్ హార్మోన్ విడుదలను ప్రేరేపించి,

పార్కిన్సన్స్ వ్యాధిని అరికడుతుంది. నాడీ కణాలను ఉత్తేజితం చేసి, అల్బీమిన్ ముప్పు నుంచి కాపాడుతుంది.

మిరియాలు టెస్టోస్టిరాన్ హార్మోన్ ఉత్పత్తిని పెంచి, పురుషుల్లో లైంగిక సామర్థ్యాన్ని పెంచుతాయి.

యాంటీ ఆక్సిడెంట్ గుణాలు చర్మం మీది ముడతలు, నల్లమచ్చలు, గీతలను తగ్గిస్తాయి.

సగం టీస్పూన్ నల్ల మిరియాల పొడి, టీస్పూన్ పెరుగు మిశ్రమాన్ని ముఖానికి రాసుకుంటే మలినాలు, మృతకణాలు తొలగిపోతాయి.

నీళ్లు తాగుతున్నారా?

వాతావరణం చల్లగా ఉంటే దాహం వేయకపోవడం సహజమే! అలాగని నీళ్లు తాగకపోతే జీవక్రియల తీరు కుంటుపడుతుంది. ఫలితంగా పలు రకాల సమస్యలు తలెత్తుతాయి. అవేంటంటే....

తలనొప్పి: శరీరంలో నీటి శాతం తగ్గితే మెదడుకు చేరే నీరులో కూడా కొరత పడుతుంది. మెదడును కుదుపుల నుంచి కాపాడడానికి ఉపయోగపడే నీరు తగ్గిపోవడం వల్ల తలనొప్పి మొదలవుతుంది.

ఏకాగ్రత లోపం: ఒంట్లో నీరు తగ్గడం వల్ల ఏకాగ్రత లోపిస్తుంది. విషయాలను తేలికగా మర్చిపోతూ ఉంటాం.

పొడి నోరు, నోటి దుర్వాసన: నోటి దుర్వాసనకు డీహైడ్రేషన్ ఒక కారణం. లాలాజలంలో యాంటీబ్యాక్టీరియల్ గుణాలు ఉంటాయి. ఎప్పుడైతే నీరు తగ్గుతుందో నోరు పొడిబారి దుర్వాసన వెలువడుతుంది.

మలబద్ధకం: నీరు సమంగా లేకపోతే మలం గట్టిపడుతుంది. సుఖ విరేచనం కష్టమవుతుంది.

జిహ్వాచాపల్యం: ఒంట్లో నీరు తగ్గితే మెదడు ఆకలి వేస్తుందనే తప్పుడు సంకేతాలు పంపిస్తుంది. కాబట్టి ఆకలి వేసినప్పుడల్లా ఆహారం కాకుండా నీళ్లు తాగే ప్రయత్నం చేయండి.

మూత్రం: మూత్రం ఎంత పారదర్శకంగా ఉంటే అంత సరిపడా నీరు తాగుతున్నామని అర్థం. అలా కాకుండా మూత్రం పసుపుపచ్చగా మారుతూ ఉంటే ఒంట్లో నీళ్లు తగ్గాయని భావించి, ఆ లోటు భర్తీ చేయాలి.

వినిమయ ధరల సూచిక (బేస్ 2001=100) 2018

సెంటర్ సిరీస్	మార్చి	ఏప్రిల్	మే	జూన్
ఆల్ ఇండియా	309	312	314	316
గుంటూరు	288	288	293	297
విశాఖపట్నం	290	291	293	297
విజయవాడ	291	293	293	301
హైదరాబాద్	258	260	262	270
రాష్ట్ర సిరీస్	జనవరి	ఫిబ్రవరి	మార్చి	ఏప్రిల్
విజయనగరం	312	315	316	318
రాజమండ్రి	316	318	319	321
జగ్గయ్యపేట	334	335	336	338
తిరుపతి	305	307	308	310
ఏ.పి	304	305	305	307

రింకింగ్ ఫ్యాక్టర్	1971=100	1960=100	1982=100
ఆల్ ఇండియా	-	4.93	4.63
హైదరాబాద్	-	5.23	4.79
గుంటూరు	-	5.60	4.57
విశాఖపట్నం	2.48	1.87	4.64
విజయవాడ	-	-	4.28
విజయనగరం	-	-	3.93
కాకినాడ	2.55	1.81	4.26
జగ్గయ్యపేట	-	-	4.28
తిరుపతి	-	-	4.57

పాఠకులకు విజ్ఞప్తి

'కార్మికలోకం'పై మీ స్పందనను ఆహ్వానిస్తున్నాం. పత్రికలోని వ్యాసాలు, వార్తలు, వ్యాఖ్యలపై మీ అభిప్రాయాలు నిర్మోహమాటంగా రాసి పత్రిక అభివృద్ధికి సహకరించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. లేఖలతో పాటు తాజా పోస్టోర్ట్ సైజ్ ఫోటో కూడా పంపగలరు.

అడ్రస్ : నందూరి ప్రసాదరావు భవన్, 24-24-14, రజకవీధి, దుర్గాపురం, విజయవాడ-520003.

ఫోన్ : 9490098022, 9346569300

e-mail : karmikalokam@gmail.com,

సర్క్యులేషన్ వివరాలకు సంప్రదించాల్సిన ఫోన్ నెంబర్లు:

9346569300, 9490098022

కొత్త చందాలు కట్టేవారు, పాతవి పునరుద్ధరించుకొనే వారు డబ్బును యూనియన్ బ్యాంక్, విజయవాడ పేరుతో పంపించగలరు.

Karmika Lokam A/c No. : 448802010000833
(IFSC : UBIN0534641), Governorpet Branch, Vijayawada.

రచయితలకు సూచన

'కార్మికలోకం' పత్రికకు

రచనలను ఆహ్వానిస్తున్నాం. కార్మికుల జీవితానికి సంబంధించిన కథలు, కవితలు, వాస్తవ జీవిత చిత్రణలు పంపించొచ్చు. కార్మికులను కదిలించే వాటికి ప్రాధాన్యత. రచనలను 20వ తేదీలోపు 'కార్మికలోకం' మెయిల్ లేదా పోస్టల్ ఆర్డ్రెస్ కు పంపించ మనవి.

- ఎడిటర్

దినానాటి అత్యుచారణ

4 జూన్ 2017

14 ఏళ్ల మైనర్ బారికాడ్ అడ్డంకులను తొలగించి జైలు ఎమ్మెల్యే కుర్చీపై సెంటర్

3 ఏప్రిల్ 2018

ఎమ్మెల్యేపై కేసు, కేసు నిర్దేశించుకు బారికాడ్ తొలగించి విచక్షణారహితంగా కొట్టిన ఎమ్మెల్యే అనుచరులు

8 ఏప్రిల్ 2018

ఎమ్మెల్యేపై కేసు నమోదు చేయకుండా ఎమ్మెల్యేను రక్షిస్తున్నారంటూ సీఎం యోగి ఇంటి ముందు ఆత్మహత్యాయత్నం చేసిన అడ్డంకుల బాదితురాలు

9 ఏప్రిల్ 2018

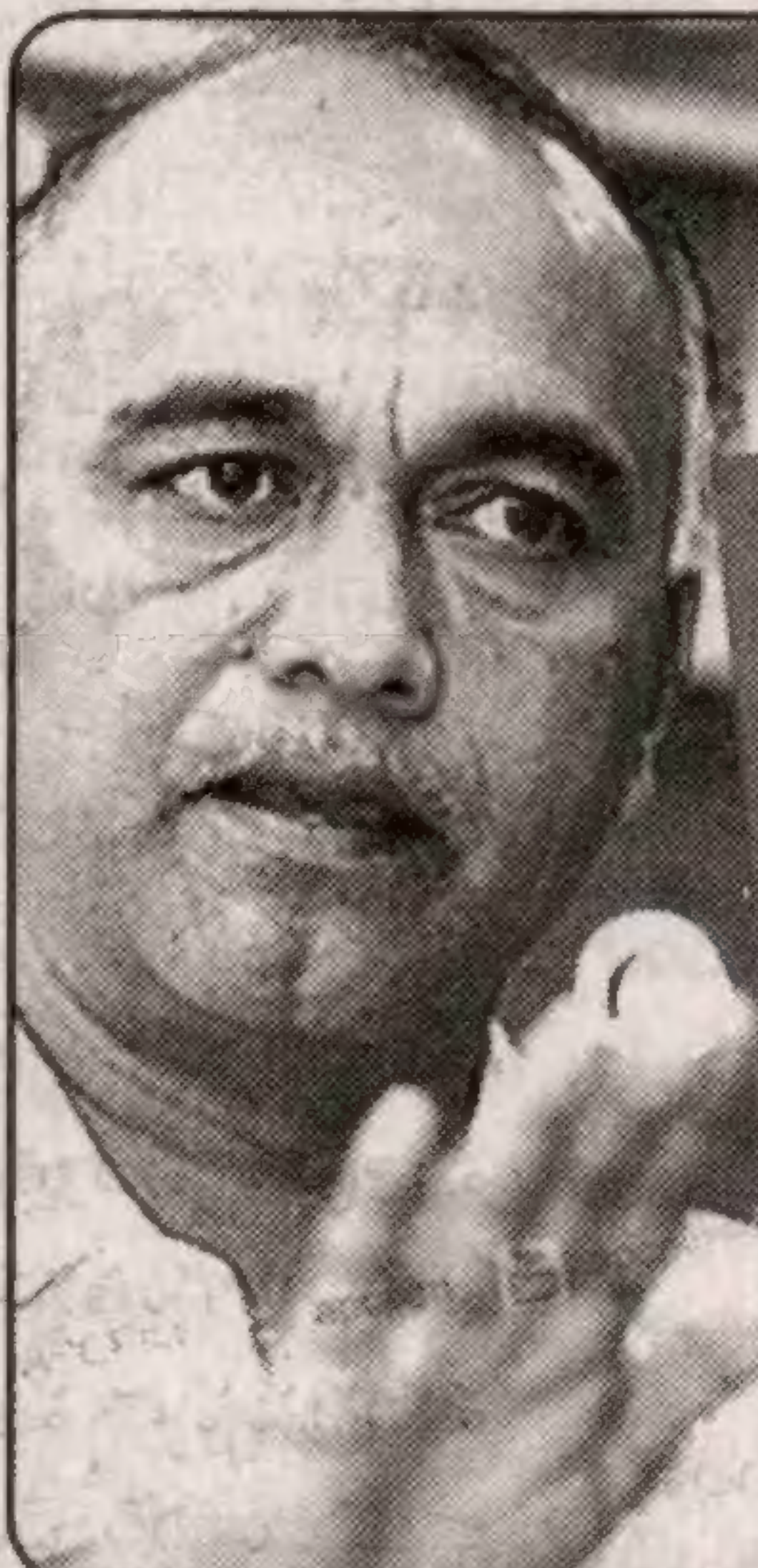
పోలీస్ కన్స్టేబుల్ మరణించిన అడ్డంకుల బాదితురాలి తండ్రి

16 జూన్ 2018

కేసులోని ప్రత్యక్ష సాక్షి మృతి, శవ పరీక్ష చేయకుండానే ఖననం

28 జూలై 2018

మామను సరామర్పించడానికి వెళ్లిన బాదితురాలిపై హత్యాయత్నం కారును ఢీ కొట్టిన ప్రక్క, అత్త, లాయర్ మృతి. బాదితురాలి పరిస్థితి విషమం

దేశంలో వివిధ ప్రభుత్వ పథకాల్లో అన్ వాడీ, ఆశా, సర్వశిక్షా అభియాన్ వంటి వాటిలో కోటి మందికి పైగా పని చేస్తున్నారు. సమాజంలో వీరంతా అత్యంత పేదరికంతో బతుకుతున్నారు. అతి తక్కువ వేతనాలతో ప్రభుత్వం వీరితో పని చేయిస్తుంది. ఇచ్చే తక్కువ వేతనానికి గిరవ వేతనమనే పేరు పెట్టింది. వీరందరినీ వర్కర్లుగా గుర్తించాలని, సామాజిక భద్రత పథకాలను అమలు చేయాలని, కార్మిక చట్టాలను అమలు చేయాలని 45వ ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్స్ ప్రభుత్వానికి సిఫార్సు చేసింది. దురదృష్టవశాత్తు ఇప్పటికీ ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్స్ సిఫార్సును ప్రభుత్వం అమలు చేయ లేదని సిబిఐయు ఆలిండియా కార్యదర్శి కేరళ సిబిఐయు ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ యలమారిపే కరీమ్ రాజ్యసభలో మాట్లాడారు.

కార్పొరేట్ ఉగ్రవాద రూపం కేంద్ర బడ్జెట్

- పి.అజయకుమార్

బడ్జెట్లో ఆదాయాలు, ఖర్చులు, లోట్లు చూపుతారు. ఇవే బడ్జెట్ ముఖ్య భాగాలు. వాటిని ఎప్పటిలాగే చూపుతున్నారు. ప్రభుత్వం తన విధానాలను, ప్రాధాన్యతలను అంకెల రూపంలో చూపుతుంది. కానీ అంకెలతో సంబంధం లేని విధాన ప్రకటనలు మొదటి స్థానంలోకి వచ్చాయి. బీజేపీ నాయకత్వంలోని ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం 2019-20 ఆర్థిక సంవత్సరానికి ప్రవేశ పెట్టిన బడ్జెట్ విదేశీ, స్వదేశీ కార్పొరేట్ కంపెనీలు దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను కొల్లగొట్టేందుకు అవకాశం ఇచ్చింది. ఒక వైపు

తాము ఉపాధి హామీ చట్టాన్ని అమలు చేయలేం అంటూ చేతులెత్తేస్తున్నారు. ఉపాధి హామీ పథకమేగాదు, ప్రజలకు ఉపయోగపడే ఏ పథకాన్నయినా అమలు చేయాలనే చిత్తశుద్ధి మోడీ ప్రభుత్వానికి లేదన్నది స్పష్టమే.

కార్పొరేట్ కంపెనీలకు ఇచ్చే రాయితీలను ప్రభుత్వం ఏటా పెంచుకుంటూ పోతోంది. తన మొదటి ఐదుదేళ్ల పాలనలో మోడీ ప్రభుత్వం కార్పొరేట్ కంపెనీలకు ఆదాయం పన్నులో ఇచ్చిన రాయితీల వలన ప్రభుత్వం తనకు రావల్సిన ఆదాయం 4.4

లక్షల కోట్ల రూపాయలు కోల్పోయింది. రావల్సిన ఆదాయాన్ని రానీయకుండా కార్పొరేట్ కంపెనీలకు రాయితీలు ఇచ్చి ప్రజలకు అమలు చేయాల్సిన పథకాల్లో కోత పెట్టడం అలవాటయింది. మరో వక్క ప్రజలపై పన్ను భారాలు మోపుతోంది.

2019-20 బడ్జెట్లో

పెట్రోలు, డీజిల్పై లీటరుకు రూ.2 పెంచి 30 వేల కోట్ల రూపాయలు భారం మోపింది. మరో రూ.5 పెంచే అవకాశాన్ని తీసుకుంది. దీని వలన మరో 75 వేల కోట్ల రూపాయల భారం పడుతుంది.

ప్రభుత్వ రంగాన్ని మూసేసి ప్రైవేటు రంగాన్ని ముందుకు తేవాలని బడ్జెట్ ప్రసంగం సారాంశంగా ఉంది. లాభాలు ఆర్జించే ప్రపంచస్థాయి ప్రభుత్వరంగం కంపెనీలను ఈ ప్రభుత్వం నడి బజార్లో పెట్టి అమ్ముతోంది. 2019-20 సంవత్సరంలో కూడా అత్యధికంగా లక్షా 05 వేల కోట్ల రూపాయలు విలువ గల ప్రభుత్వ వాటాలను అమ్ముతుంది. వ్యూహాత్మక అమ్మకాల పేరుతో ప్రభుత్వ రంగాన్ని టోకుగా

అమ్మటానికి పక్కా ప్లాన్ చేసింది. ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల్లో ప్రభుత్వ వాటాను 51 శాతం నుండి మైనార్టీ స్థాయికి దింపుతానని ప్రకటించింది. విలీనాలను ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులతోనే సరిపెట్టకుండా ఇతర ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను కూడా ఒక దానితో ఒకటి కలపబోతోంది. వాటి ప్రైవేటీకరణను ఈ మార్గం ద్వారా తేలికపరుస్తుంది.

ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలు ప్రభుత్వానికి తమ లాభాల్లో వాటా, పన్నుల రూపంలో 2017 - 18లో 3 లక్షల 50 వేల కోట్ల రూపాయలను సమకూర్చాయి. 2019-20లో పన్నులుగాకుండా కేవలం లాభాల్లో వాటా, రిజర్వుబ్యాంకు వద్ద ఉన్న మిగులు నుండి ప్రభుత్వం లక్షా 63 వేల 528 కోట్ల రూపాయలు పొందుతుంది. 20 లక్షల మందికి ప్రభుత్వరంగం ఉపాధి కల్పిస్తోంది. బ్యాంకులు, ఇన్సూరెన్సుగాకుండా మిగతా ప్రభుత్వరంగ సంస్థల వద్దే 9 లక్షల కోట్ల రూపాయల రిజర్వు నిధులు ఉన్నాయి. ఇటువంటి ప్రభుత్వ రంగాన్ని గుడ్లు పెట్టే బాతును కోసుకు తిన్న చందంగా చేస్తోంది మోడీ సర్కారు.

రైల్వేలపై 2019-20 బడ్జెట్ పెద్ద దాడి చేసింది. భారత ప్రభుత్వ శాఖగా నడుస్తున్న రైల్వేలను ప్రైవేటు రంగానికి అప్పగిస్తానని ప్రకటించింది. రైల్వేలోని ప్రతి విభాగంలోకి ప్రైవేటు పెట్టుబడులకు అవకాశం కల్పించనుంది. పట్టాలు, పెట్టెలు, వ్యాగన్లు, చక్రాలు, ఇంజన్లు ఉత్పత్తికి, వాటి నిర్వహణకు ప్రైవేటు రంగానికి అవకాశం కల్పిస్తుందట. రైల్వే నడపటానికి, రైల్వే స్టేషన్ల నిర్వహణకు ప్రైవేటు రంగాన్ని ఆహ్వానించబోతోంది.

భారతీయ రైల్వేలు 2018-19లో లక్షా 96 వేల 714 కోట్ల రూపాయల ఆదాయాన్ని ఆర్జించాయి. మొత్తం ఖర్చులు

బడ్జెట్లో చూపిన అంకెలు నమ్మకాన్ని కోల్పోతున్నాయి. రాని ఆదాయాన్ని వచ్చినట్లు చూపటం, పెట్టని ఖర్చును పెట్టినట్లు చూపటం మోడీ ప్రభుత్వానికి వెన్నతో పెట్టిన విద్య.

2019 మార్చినెలతో ముగిసిన 2018-19 ఆర్థిక సంవత్సరంలో లక్షా 67 వేల కోట్ల రూపాయలు రెవెన్యూ ఆదాయం తగ్గింది. అందుకని రెవెన్యూ ఖర్చులో లక్షా 33 వేల కోట్ల రూపాయల కోత పడింది. దీన్ని ప్రభుత్వం దాచి పెట్టింది. ఏ పథకానికి కోత పడిందో మళ్లీ వచ్చే బడ్జెట్ సమయానికి గానీ తెలియదు. 2019-20లో ఆదాయాన్ని అతిగా అంచనా వేసింది. బడ్జెట్ ప్రవేశపెట్టినెల తిరక్క ముందే కేంద్ర మంత్రి

లక్షా 88 వేల 800 కోట్ల రూపాయలు పోగా ఇంకా 8 వేల కోట్ల రూపాయలు మిగులు ఉంది. ప్రయాణీకులకు 43 శాతం సబ్సిడీ ఇచ్చినట్లు ఇచ్చి దాన్ని సరుకుల రవాణా మీద వచ్చే ఆదాయంతో పూడ్చుకుంటోంది. ప్రైవేటు రంగం రాబోతోంది. కాబట్టి ప్రయాణీకులకు ఇచ్చే సబ్సిడీని ఎత్తేయాలని నిర్ణయించింది. మొదటి దశలో సబ్సిడీని న్వచ్ఛందంగా వదులుకో వాలని కోరుతుంది. సబ్సిడీ రద్దుకు ఇది తొలి మెట్టు. సరుకు రవాణా చార్జీలను తగ్గించాలని కార్పొరేట్ కంపెనీలు ఎప్పటి నుండో కోరుతున్నాయి. సరుకు రవాణా చార్జీలను తగ్గించటం, ప్రయాణీకుల చార్జీలు పెంచడం ఒకేసారి జరుగుతాయి. రైల్వే రంగంలో కూడా ప్రజల మీద భారాలు, కార్పొరేట్లకు రాయితీలు రాబోతున్నాయి. రైలు మొత్తాన్ని సెట్టు సెట్టుగా ఇంజను పెట్టెలతో సహా విదేశాల నుండి కొనాలని రైల్వే మంత్రిత్వశాఖ సమావేశంలో నిర్ణయించారు.

దేశంలో విద్యుత్తు పంపిణీ కంపెనీలు (డిస్కంలు) నష్టాల్లో ఉన్నాయట. వాటిని ఆర్థికంగా పునరుద్ధరిస్తుందట. వాటి నిర్మాణంలో, విద్యుత్తు చార్జీల్లో సంస్కరణలు ప్రకటిస్తుందట. అప్పుడే సమాలోచనలు మొదలయ్యాయి. పగలు ఒక చార్జీ, రాత్రి మరో చార్జీ, డిమాండ్ ఉన్నప్పుడు ఒకరేటు, డిమాండ్ లేనప్పుడు మరో రేటు నిర్ణయించాలనే సమాలోచనలు, తర్జన భర్జనలు జరుగుతున్నాయి. నిర్మాణంలో మార్పులు ఎలా చేస్తారు? విద్యుత్తు పంపిణీలోకి ప్రైవేటు రంగాన్ని తీసుకొస్తారా? డిస్కంలకు ఆర్థిక సహాయం చేసి సంస్కరణలు అమలు చేయాలని షరతులు పెడతారు.

విదేశీ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడికి బడ్జెట్లో మరింతగా ద్వారాలు తెరిచారు. విమాన, యానం, మీడియా, ఇన్సూరెన్సు రంగాల్లోని విదేశీ పెట్టుబడి వాటాను మరింతగా పెంచాలని ప్రతిపాదించారు. షేర్ మార్కెట్ ద్వారా వచ్చే విదేశీ పెట్టుబడుల పరిమితిని

24 శాతం నుండి ఆయా రంగాల్లోని విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల పరిమితి స్థాయికి

పెంచుతారు. ప్రభుత్వరంగ సంస్థలన్నిటిలో కూడా విదేశీ పెట్టుబడి పరిమితిని ఆయా రంగాలకు ఉన్న విదేశీ వాటా పరిమితుల స్థాయికి పెంచుతారు. ప్రభుత్వం తాను చేసే అప్పుల్లో కొంత భాగాన్ని విదేశీ మార్కెట్లో, విదేశీ కరెన్సీల్లో పొందుతుంది. ఈ చర్యలన్నీ విదేశీ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడులకు మన దేశ ఆర్థిక ప్రయోజనాలను అడ్డగోలుగా తాకట్టుపెట్టేవే.

ప్రభుత్వం కనిష్ట స్థాయిలో ఉండి పాలన గరిష్ట స్థాయిలో ఉంటుందట. (మిని మమ్ గవర్నమెంట్ - మేగ్జిమమ్ గవర్నెన్స్) ప్రభుత్వ రంగంలో ఏ సంస్థా ఉండదు. ప్రైవేటు రంగానికి సమస్థం వదిలిపెట్టి పాలనకు మాత్రం పరిమితమవుతుంది. విదేశీ, స్వదేశీ కార్పొరేట్ రంగాన్ని, విదేశీ పెట్టుబడులను జనం మీదికి వదులుతుంది. ఆర్థిక రంగాన్ని అవి గుల్ల చేసి లాభాలు సంపాదిస్తాయి. వాటి ఆదేశాల మేరకే 44 కార్మిక చట్టాల్ని మార్చేసి 4 చట్టాలుగా కుదించారు. ప్రాథమిక హక్కులను తొలగించారు. తనిఖీలను ఎత్తేశారు.

ఇది కార్పొరేట్ దాడి. కార్పొరేట్ ఉగ్రవాదం. కార్పొరేట్ ఉగ్రవాద దాడిలో ఆర్థిక వ్యవస్థ ధ్వంసమవుతుంది. ప్రభుత్వ ప్రైవేటు భాగస్వామ్యం ఇక పనికిరాదు. ప్రభుత్వం లేకుండా ప్రైవేటు రంగమే మొత్తం ఆక్రమించాలని ప్రభుత్వం కోరుకుంటోంది. ఈ కార్పొరేట్ ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలంతా ఐక్యం కావాల్సిన అవశ్యకత

ఎంతైనా ఉంది. ఈ ప్రభుత్వం రైతులు, కార్మికులు, ప్రజల జీవితాలను పరిహాసం చేస్తోంది. సరిహద్దులో ఉన్న ఉగ్రవాదాన్ని, పొరుగు దేశాన్ని చూపి మతోన్మాదం యుద్ధోన్మాదంతో కూడిన జాతీయవాదం మాటున ప్రజలను ఏమార్చి ఎన్నికల్లో గెలిచింది. ప్రజల సమ స్యల్లో ఏ ఒక్క దాన్ని పరిష్కరించలేదు. అయినా మత ప్రాతి పదికన ఏకీకరణతో ఎన్నికల్లో గెల్చింది.

భావోద్రేకాలను రెచ్చగొట్టే బీజేపీ ప్రభుత్వాన్నే కార్పొరేట్ కంపెనీలు కోరుకున్నాయి. మద్దతు ఇచ్చాయి. బీజేపీ ప్రభుత్వం వాటి రుణాన్ని తీర్చుకుంటోంది. ప్రజల ఓట్లతో అధికారంలోకి వచ్చి ప్రజలకు నష్టం చేసే సంస్కరణలను అమలు చేసే అధికారం ఎన్డీఏ ప్రభుత్వానికి లేదు.

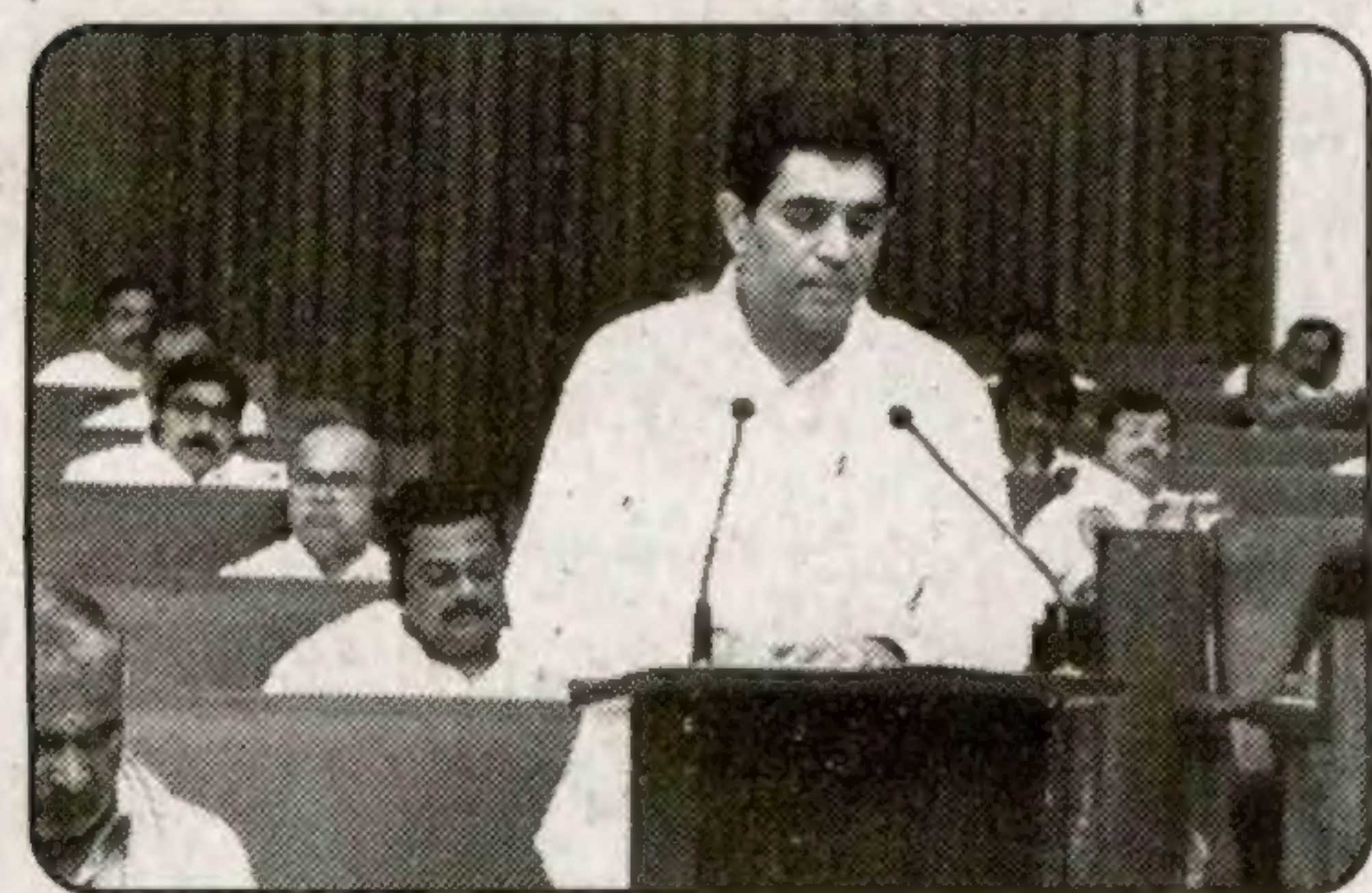
రాష్ట్ర బడ్జెట్

వైయస్సార్ కాంగ్రెసు పార్టీ అసెంబ్లీ ఎన్నికల్లో గెల్చిన తరువాత తన మొదటి బడ్జెట్ను ప్రవేశపెట్టింది. టిడిపి ప్రభుత్వం మీద ఉన్న వ్యతిరేకతతో పాటు నవరత్నాల పేరుతో కొన్ని సంక్షేమ పథకాలపై ఇచ్చిన వాగ్దానం వైయస్సార్ సీపీని గెలిచింది. రాష్ట్ర బడ్జెట్ ప్రధానంగా సంక్షేమ పథకాలపై కేంద్రీకరించింది. మరో పక్క అభివృద్ధిని వదిలేసిందని విమర్శలు ఎదుర్కొంది.

బడ్జెట్లో ఉన్న ఆదాయ, వ్యయాల లెక్కలు అంచనాలు మాత్రమే. అంచనా వేసిన ఆదాయం రాకపోతే సంక్షేమ పథకాల అమలుపై ప్రభావం పడుతుంది. గత సంవత్సరం కంటే రూ. 64 వేల కోట్లు అధిక ఆదాయం వస్తుందని అంచనా వేయటం వాస్తవానికి దూరంగా ఉంది. గత టిడిపి ప్రభుత్వం రాష్ట్రాన్ని అప్పులపాలు చేసిందని విమర్శించిన ప్రస్తుత వైయస్సార్ సీపీ ప్రభుత్వం ఏకంగా 2019-20లో రూ. 49 వేల కోట్లు అప్పులు తెస్తుంది.

బడ్జెట్ ప్రసంగంలో ఉద్యోగుల సంక్షేమానికి ఒక భాగం కేటాయించారు. కాంట్రాక్టు, ఔట్సోర్సింగ్ ఉద్యోగుల

క్రమబద్ధీకరణను ఎన్నికల సమయంలో వైయస్సార్ సీపీ వాగ్దానం చేసింది. కానీ డిపార్ట్మెంట్లలో పనిచేసే కాంట్రాక్టు ఉద్యోగుల క్రమబద్ధీకరణకు మాత్రమే అధ్యయనం చేయటానికి మంత్రుల కమిటీ వేసింది. కానీ ఆవే శాఖల్లో పనిచేసే జెట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగుల సంక్షేమానికి ఏమి చేయాలో ఆలోచిస్తుందట. కనీసం తను వాగ్దానం చేసిన విధంగా జెట్ సోర్సింగ్ ఉద్యోగులకు సుప్రీంకోర్టు తీర్పు అమలు చేయాలి. పట్టుమని ప్రభుత్వం ఏర్పడి 2, 3 నెలలు కూడా పూర్తికాలేదు. కానీ ఈ విషయంలో తనకూ టీడీపీ ప్రభుత్వానికి తేడా లేదని నిరూపించింది.

సీపీఎస్ నుండి పాత ఫించను పథకానికి మారేందుకు విధి విధానాలు పరిశీలిస్తుందట. ప్రభుత్వం నియమించిన కమిటీ సీపీఎస్ నుండి బయటకు వచ్చి పాత పెన్షన్ విధానంలోకి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పోవచ్చని స్పష్టంగా చెప్పింది. ఇంకా పరిశీలనలతో కాలయాపన చేయకుండా సీపీఎస్ ను రద్దు చేసి పాత పెన్షన్ విధానంలోకి పోవటం కనీస ధర్మం. లేదంటే వాగ్దాన భంగం చేసిన ప్రభుత్వమవుతుంది.

ఆశా వర్కర్లకు రూ.3 వేల నుండి రూ.10 వేలు, పారిశుధ్య కార్మికులకు రూ.18 వేలకు వేతనాలు పెంచుతామని అంతకు ముందు ప్రకటించారు. కొత్త ప్రభుత్వం ఆశలు రేపింది. చివరికి బడ్జెట్ ప్రసంగం చూస్తే నిరాశకలిగింది. ఆశా వర్కర్లకు రూ. 10 వేలు వేతనం కాదు, అంతకు ముందు ప్రభుత్వం ఇస్తామన్న రూ.8,600 నుండి రూ. 10 వేలలో వేతనాలు మరియు పారితోషికాలు కలిసి ఉంటాయని చల్లగా చెప్పింది. ఇంకే ముంది తమ జీవితాల్లో మార్పులు రాబోతున్నాయని పారిశుధ్య కార్మికులు సంతోషించారు. చివరికి మున్సిపల్ వర్కర్లకు మాత్రమే రూ.18 వేలు పెంచుతారట. అదీ ఒకేసారి పెంచరట. మధ్యాహ్నభోజన కార్మికులకు పెంచింది అంతకు ముందటి ప్రభుత్వం చేసిన ప్రకటనే. కొద్ది కాలంలోనే వాగ్దానాల నుండి ఇన్ని రకాలుగా వెనక్కి పోవటం సరైందికాదు.

రూ.18 వేలు పెంచుతారట. అదీ ఒకేసారి పెంచరట. మధ్యాహ్నభోజన కార్మికులకు పెంచింది అంతకు ముందటి ప్రభుత్వం చేసిన ప్రకటనే. కొద్ది కాలంలోనే వాగ్దానాల నుండి ఇన్ని రకాలుగా వెనక్కి పోవటం సరైందికాదు.

104, 108, ముఖ్యమంత్రి ఆరోగ్య కేంద్రాలను ప్రభుత్వమే నిర్వహిస్తుందన్న వాగ్దానాన్ని ప్రభుత్వం నిలబెట్టుకోవాలి. ఏపీ ఎస్ఎర్టీసీ సంస్థను ఏకంగా ఉద్యోగులతో సహా ప్రభుత్వంలో విలీనం చేయాలి. ప్రభుత్వం చేసే ప్రకటనలు చూస్తే ఏపీఎస్ ఆర్టీసీ ఉద్యోగులను మాత్రమే ప్రభుత్వంలో విలీనం చేస్తారనే అనుమానాలు వస్తున్నాయి. సంస్థను, ఉద్యోగులను విలీనం చేస్తేనే వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టిన వారవుతారు.

పథకాల పేర్ల పిచ్చి అందరిది ఒకటే. అంతకు ముందు ఎన్టీఆర్, చంద్రన్న పేర్లు ఉంటే ఇప్పుడు అవన్నీ పోయి వైయస్సార్, జగనన్న పేర్లు వచ్చాయి. పేర్లతో పనిలేదు. పథకాలు ఎవరికి ఉపయోగపడతాయో చూడాలి. అమ్మఒడి పథకం, ఆరోగ్యశ్రీ పథకాలు యధాతథంగా కార్పొరేట్ రంగానికి ఉపయోగపడేవే. ఇన్ని పథకాలను, వేతనాల పెంపును ప్రకటించిన ప్రభుత్వానికి ముఠా, హమాలీ వంటి అసంఘటిత కార్మికుల సంక్షేమం గుర్తు రాలేదు. పాదయాత్రలో ఆటో వర్కర్లు కనిపించారు. కాబట్టి అంతమేర వారి సంక్షేమం కోసం కొంత కేటాయించారు.

కౌలు రైతుల సమస్యల కోసం కృషి చేస్తానన్న ప్రభుత్వం కైలు రైతులు-భూయజమానుల ఒప్పందం ఆధారంగా అప్పులు ఇస్తారని ప్రకటించటం ఆచరణలో సాధ్యం కాదు. అంతకు ముందు ఉన్న కొద్దిపాటి అవకాశాన్ని కూడా రైతులు కోల్పోతారు. వ్యవసాయ రంగ సంక్షోభంలో ప్రధానంగా నష్టపోయేది కౌలురైతులే. వీరి విషయాల్లో ప్రభుత్వం ఆచి తూచి అడుగులు వేయాలి. మద్యపాన నిషేధాన్ని అంచెల్ వారీగా అమలు చేస్తానని ప్రకటించిన ప్రభుత్వం మద్యపాన అమ్మకాలతో అంతకు ముందు కంటే ఎక్కువ ఆదాయాన్ని ఆశించటం సమర్థనీయం కాదు.

వివిధ రంగాలు, పథకాలకు కేటాయింపులు చేసిన మేరకు వాటిని పూర్తిగా ఖర్చు పెడతారని ఆశించుదాం.

ఆర్థిక అసమానతలు

(ప్రపంచ ఆర్థిక వేదిక సమావేశాల సందర్భంలో 2019 జనవరిలో 'ఆక్స్ ఫామ్' ప్రచురించిన నివేదిక)

ప్రపంచం:

2018లో భూమి మీద ఉన్న 26 మంది సంపద, ప్రపంచ జనాభాలో అడుగున ఉన్న 380 కోట్ల మంది సంపదతో సమానం. 2017లో ఈ సంఖ్య 44.

2018లో ప్రపంచంలో కొన్ని వందల కోట్ల డాలర్ల సంపద ఉన్న సంపన్నుల భాగ్యరేఖ

రోజుకి 250 కోట్ల డాలర్లు (రూ.17,500 కోట్లు) చొప్పున పెరిగింది.

ప్రపంచ జనాభాలోని ఒక్క శాతం అత్యంత ధనికులకు మొత్తం ప్రపంచ ఆదాయంలో 27 శాతం వచ్చింది. 50 శాతం ఉన్న నిరుపేదలకు 12 శాతం మాత్రమే దక్కింది.

భారతదేశం: అత్యంత ధనికులైన 9 మంది భారతీయ సంపద అట్టడుగున ఉన్న 50 శాతం జనాభా సంపదతో సమానం.

ఆ 9 మంది పేర్లు: ముఖేష్ అంబానీ, అజీమ్ ప్రేమ్జీ, లక్ష్మీమిట్టల్, శివనాదాల్, కుమార్ బిర్లా, దిలీప్ సాంఘ్వి, రాధాకిషన్ దామానీ, ఉదయ్ కోటక్, సైరస్ పూనమ్ వాలా

రైల్వేల ప్రైవేటీకరణ దేశభక్తా? దేశ ద్రోహమా?

- వి. ఉమామహేశ్వరరావు

మోడీ సర్కార్ రెండవసారి అధికారం లోకి రాగానే దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థకు పట్టు కొమ్మలుగా ఉంటూ, లాభసాటిగా ఉన్న 46 పబ్లిక్ రంగ సంస్థల్ని ప్రైవేటుపరం చేయడానికి సిద్ధమైంది. ప్రజలు, ఉద్యోగుల కష్టాధిష్టంతో కూడబెట్టిన లక్షల కోట్ల రూపాయల ఆస్తులున్న రైల్వేను స్వదేశీ, విదేశీ పెట్టుబడిదారులకు దారాదత్తం చేయడానికి వంద రోజుల ప్రణాళిక ప్రకటించింది. లాభసాటిగా ఉన్న రూట్లలో ప్రైవేటు రైళ్ళకు అనుమతి, రోలింగ్ స్టాక్కుగా చెప్పే ఇంజన్లు, వ్యాగన్లు, బోగీలు, చక్రాలు తయారీ తదితర 7 ఉత్పత్తి కేంద్రాల ప్రైవేటు పరం, ఎ-1, ఎ కేటగిరీలుగా ఉన్న 400 రైల్వే స్టేషన్లు 45 సం||రాలు లీజుకివ్వడం, స్టేషన్లు పరిసర ప్రాంతాల్లో ఉన్న స్థలాలు, మార్స్, ఫ్లాట్ ఫారాల టీకెట్లు అమ్మకం మొత్తం ప్రైవేటు వారికి అప్పజెప్పారు. దీని కోసం ఇప్పటి వరకూ ప్రయాణ చార్జీలపై ఇస్తున్న 47 శాతం సబ్సిడీ (GIVE IT UP) 'వదులుకొండి' అనే ప్రచారం విస్తృతంగా చేసి ప్రజలపై చార్జీల భారం మోపడానికి సిద్ధమైంది. పబ్లిక్ సెక్టార్ పుట్టిందే సహజమరణానికనే మోడీవాక్కు నిజం చేయడానికి ప్రభుత్వం అత్యంత వేగంగా కదిలింది.

రైల్వేలు - సామాజిక సేవ: ప్రపంచంలోని ఏ దేశంలోనైనా ప్రజలకు చౌకైన, సురక్షితమైన ప్రజారవాణాని కల్పించడం ప్రభుత్వాల బాధ్యత. వందేళ్ళ భారత రైల్వేలు 70వేల కి.మీ. ట్రాక్ విస్తీర్ణం, రెండున్నర కోట్ల మంది ప్రజల్ని రోజువారీగా గమ్యస్థానాలకు చేరుస్తూ 8 లక్షల మెట్రిక్ టన్నుల బొగ్గు, సిమెంటు, ఇనుము, ఆహారధాన్యాలు తదితర నిత్యావసరాల్ని ప్రజలకు చౌకగా, నాణ్యంగా సకాలంలో అందిస్తున్నాయి. దేశంలోని ఇతర రవాణాతో పోల్చితే రైలు రవాణ చాలా చౌక, సురక్షితం. రైల్వేలో ప్రవేశించే ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారులు ఈ సౌకర్యాలు కల్పించగలరా? రైల్వేలు ఇచ్చే రాయితీలు ఏ రవాణ వ్యవస్థ ఇవ్వడం లేదు. ఉదా: సీనియర్ సిటిజన్లకు కన్సెషన్, ఆర్మీ, వికలాంగులు, ఎం.పి. తదితర ప్రజాప్రతినిధులకు ఉచిత, రాయితీలు, గ్రామీణ ప్రాంత ప్రజలకు అందుబాటులో సర్వీసుల నిర్వహణ, ప్రజల సౌకర్యార్థం కొత్త రైళ్ళు, లైన్లు ఏర్పాటు,

తక్కువ ధరకు ఆహార, నిత్యావసరాల రవాణా ద్వారా రైల్వే ఇచ్చే సబ్సిడీ ఏటా 33 వేల కోట్లు. దీనికి కేంద్ర ప్రభుత్వం తోడ్పాటు లేదు. రైల్వేలే భరిస్తున్నాయి. ఈ సౌకర్యాలు ప్రైవేటు వాళ్లు ఇవ్వగలరా? 13 లక్షల పర్మినెంటు, 7 లక్షల కాంట్రాక్టు కార్మికులు మొత్తం 20లక్షల మందికి ఉపాధి కల్పిస్తున్న అతిపెద్ద ప్రభుత్వ సంస్థ రైల్వే ఇంత మందికి ఏ ప్రైవేటు సంస్థ ఉపాధి కల్పించగలదా? ఎస్సీ, ఎస్టీ, బీసీ, మహిళలకు రిజర్వేషన్లు, పనిభద్రత, సక్రమ జీతాల చెల్లింపు, పెన్షన్ సౌకర్యాలు ఏ ప్రైవేటు సంస్థలు కల్పించగలవు?

రైల్వేలు - ప్రభుత్వ తోడ్పాటు: 92 సంవత్సరాల రైల్వే ప్రత్యేక బడ్జెటును మోడీ ప్రభుత్వం జనరల్ బడ్జెట్ లో కలిపేసింది. రైల్వేల ఆధునీకరణకు నిధులు లేనందున ప్రైవేటు సంస్థల్ని ఆహ్వానిస్తున్నామని ప్రభుత్వం చెబుతుంది. ఈ రోజు ప్రభుత్వం రైల్వే యొక్క సామాజిక సేవను గుర్తించి ఏమి సహాయం చేస్తుంది? క్రమక్రమంగా బడ్జెట్ సహాయానికి కోత విధిస్తుంది. 2016-17లో రూ. 60 వేల కోట్లు సహాయం చేసిన ప్రభుత్వం 2017-18లో దానిని 42వేల కోట్లకు కుదించింది. 7వ ప్రణాళికలో దేశ వ్యాపిత ట్రాన్స్ పోర్టు సెక్టారులో రైల్వే వాటా 56 శాతంగా ఉంటే 11వ ప్రణాళిక నాటికి 25 శాతానికి పడిపోయింది. 2016-17లో 1.7లక్షల కోట్ల రూపాయలు అవసరమైతే లక్ష కోట్ల రూపాయలు కేటాయిస్తామని చివరకు రూ. 32 వేల కోట్లు మాత్రమే ఖర్చు పెట్టడం రైల్వేల సహజ మరణానికే మోడీ ప్రభుత్వం పునాది వేస్తున్నది.

రైల్వేల ఆధునీకరణకు, లైన్ల విస్తరణకు పెట్టుబడుల సమీకరణ అవసరమే. దీనికి ప్రభుత్వమైనా తోడ్పడాలి లేదా ఆర్థిక సంస్థల తోడ్పాటుకైనా అనుమతివ్వాలి. మోడీ ప్రభుత్వం ఈ రెండు పనులు చేయడం లేదు. ఎల్.ఐ.సీ., రైల్వేకు 40 సంవత్సరాలు తరువాత తిరిగి చెల్లించే పద్ధతిలో లక్షన్నర కోట్లు అందించడానికి సిద్ధపడింది. ప్రభుత్వం ఎందుకు అనుమతి ఇవ్వదు? ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారులు అంత పెట్టుబడి రైల్వేలో పెట్టగలరా? కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆర్థిక రంగ చీఫ్ ఎడ్వైజరీ అరవింద

సుబ్రమణ్యన్ చెప్పినట్లు ఏ ప్రైవేటు సంస్థ రైల్వేలో పెట్టుబడి పెట్టడానికి సంసిద్ధం కాదని ప్రైవేటు పెట్టుబడులకు ఎంత ఆహ్వానం పలికినా అవి ఆచరణలో రావడం లేదనేది వాస్తవం కాదా? చైనా అనుభవమే చూస్తే మనకన్నా 11 రెట్లు ఆర్థిక సహాయం ఆ దేశ ప్రభుత్వం రైల్వేలకి చేసింది. పర్యవస్థానంగా 10 సంవత్సరాల వ్యవధిలోనే 60వేల కి.మీ.ల రైలు ట్రాక్ 90వేల కి.మీ.లకు పెరిగింది. అదే సమయంలో భారత్ లో 62వేల నుండి 64వేలకు మాత్రమే పెంచుకోగలిగాం. సామాజిక, బాధ్యత నిర్వహిస్తున్న రైల్వేలకి ప్రభుత్వం ఇచ్చే తోడ్పాటు ఇదేనా? ఈ వాస్తవాలను మరుగుపర్చి పెట్టుబడులు అవసరం కాబట్టి ప్రైవేటీకరిస్తామనడం రోగం ఒకటైతే మందొకటి వేయడమే.

ప్రైవేటీకరణ అనుభవాలు : ప్రపంచంలో ఏ దేశంలోను ప్రైవేటీకరణ అనుకూల ఫలితాలు ఇవ్వలేదని, ప్రైవేటుపరం చేయడం తెలివి తక్కువ తనమని మెట్రోమెన్ గా పిలువబడే ఢిల్లీ మెట్రో రైల్ కార్పొరేషన్ పూర్వ 'ఎం.డి. ఇ.శ్రీధరన్ అనుభవ పూర్వకంగా చెప్పారు. మన దేశంలోనే ముంబాయి మెట్రోలైన్ 11 కి.మీ.లు పూర్తి చేయడానికి అంబానీ యజమానిగా ఉన్న రిలయన్స్ ఇన్ ఫ్రాస్ట్రక్చర్ సంస్థ 7 సంవత్సరాల సమయం తీసుకుంది. ఆ లైన్లో భారీగా చార్జీలు వసూలు చేస్తోంది. అయినా నష్టాల్లోస్తున్నాయని చెబుతోంది. ఢిల్లీ మెట్రో ఎయిర్ పోర్టు లైన్లో రిలయన్స్ సంస్థ సిగ్నల్స్, రోలింగ్ స్టాక్, విద్యుదీకరణలో పెట్టుబడులు పెట్టింది. నష్టాల్లోస్తున్నాయని వదిలేసింది. ఢిల్లీ మెట్రో రైలు కార్పొరేషన్ తిరిగి స్వాధీనం చేసుకొని నడపాల్సి వచ్చింది.

గ్రేట్ బ్రిటన్ లో 1996లో రైల్వే ప్రైవేటీకరణ చేపట్టారు. 25 ట్రైన్ ఆపరేటింగ్ కంపెనీల క్రింద ముక్కలు చేశారు. 2003 నాటికి రైలు ఎక్సిడెంట్స్ పెరిగాయి. వందలాది మంది చనిపోయారు. ప్రయాణీకుల మీద చార్జీల భారం పెరిగింది. చివరకి ప్రభుత్వం దాన్ని రద్దు చేసి తిరిగి జాతీయం చేసి స్వాధీన పర్చుకుంది. న్యూజిల్యాండ్ లో ప్రైవేటీకరణ తరువాత 21వేల మంది ఉద్యోగులకుగాను

4వేల మందే మిగిలారు. తిరిగి 2004లో ప్రభుత్వం జాతీయం చేసింది. అరెంజీనాలో ప్రైవేటీకరణ చేసిన తరువాత 47వేల రన్నింగ్ కి.మీ.ల రైను 8వేలకు పడిపోయింది. 95వేల ఉద్యోగస్తుల స్థానే 15వేలకు కుదించబడ్డారు. 800 రైల్వే స్టేషన్లు మూసివేశారు. 70 శాతాని కిపైగా చార్జీలు పెరిగాయి. వ్యవసాయం సంక్షోభంలో పడింది. ప్రజల్లో తీవ్రమైన వ్యతిరేకత రావడంతో ప్రభుత్వం దానిని తిరిగి స్వాధీనం చేసుకుంది. ఇన్ని అనుభవాలు దేశంలో, విదేశాల్లో కనబడుతున్నా ప్రభుత్వం రైల్వేను ప్రైవేటీకరణకు పూనుకోవడం విజ్ఞతేనా?

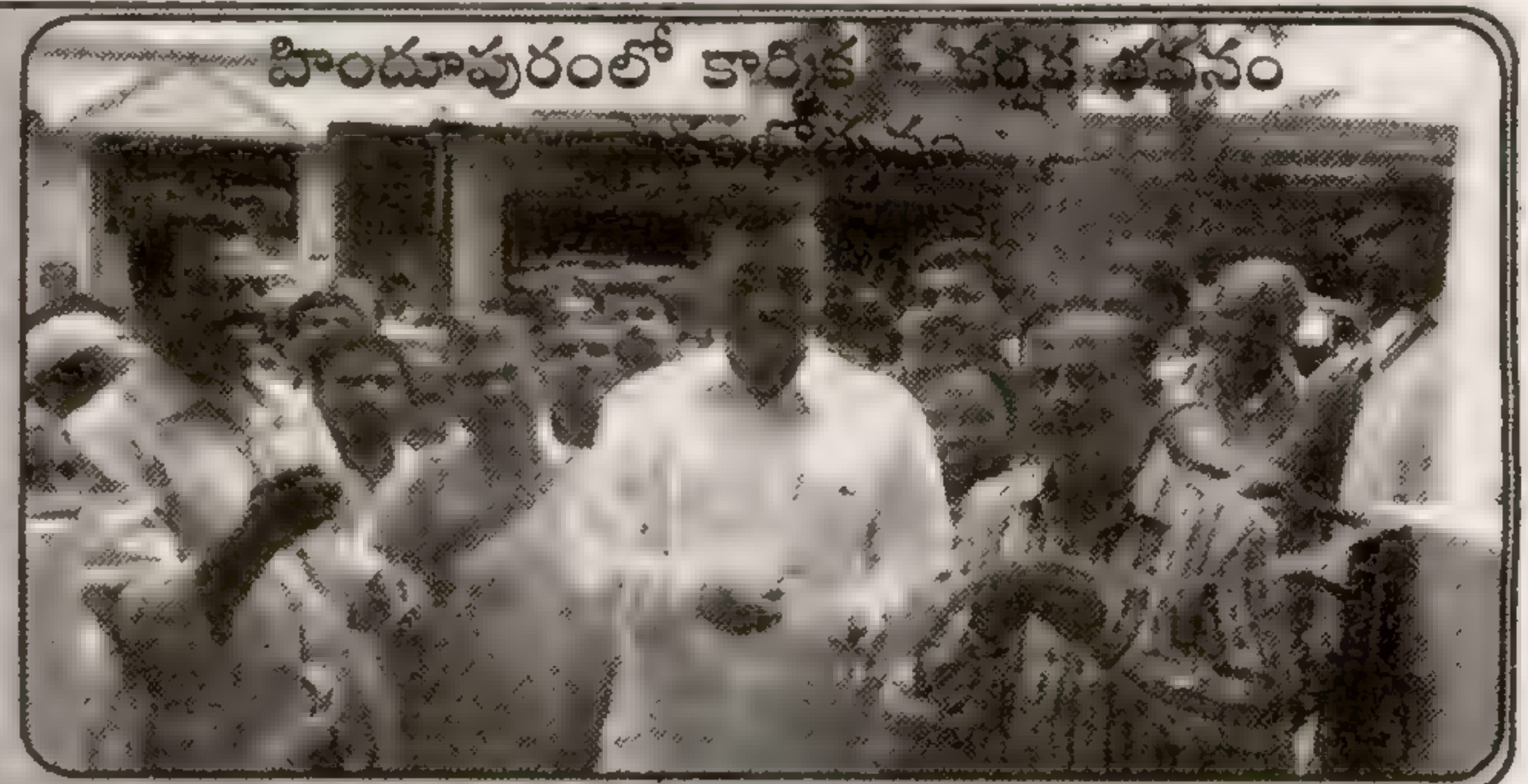
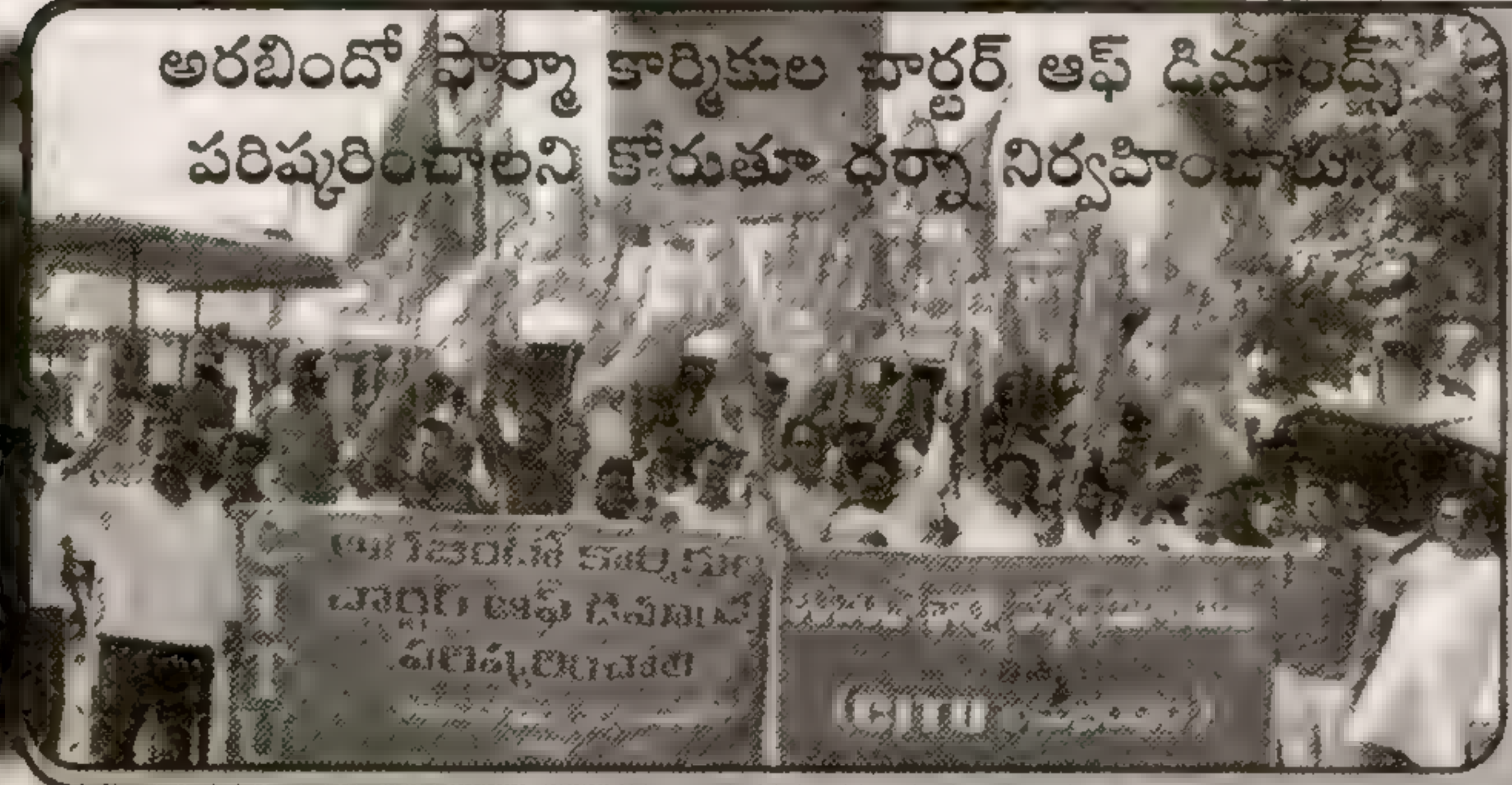
ప్రైవేటీకరణ నష్టాలు : ప్రభుత్వ విధానం స్వదేశీ, విదేశీ పెట్టుబడిదారులకు లక్షల కోట్ల రైల్వే ఆస్తుల్ని కట్టబెట్టడం, లాభాలు ఇవ్వడం. నష్టాలు రైల్వేకు, ప్రభుత్వానికి, ప్రజలకా? లాభసాటిగా ఉన్నటువంటి రూట్లు మరియు పోర్టు కనక్ట్మెంటీ, ప్రధాన ఆదాయవనరులైన ప్రయాణికుల ప్రయాణ రూట్లను ప్రైవేటువారికి ఇస్తారు. నష్టాలు వచ్చే గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ప్రైవేటు సర్వీసులు నడపరు. ప్రైవేటువారు మనం ఆర్జించి పెట్టుకొన్న రైలుపట్టాల్ని, ఇంజన్లను, బోగీలను మెయిన్టీనెన్స్ & సర్వీసు విభాగాల న్నింటిని వినియోగించుకుంటారు. రైల్వే ఆస్తుల్ని గ్యారంటీగా పెట్టి వేల కోట్లు మన బ్యాంకుల నుండే అప్పులు తీసుకొని వాటినే తమ పెట్టుబడులంటారు. మనకి నామమాత్రపు లీజుల్ని చెల్లిస్తారు. పెట్టుబడులు పెద్దగా పెట్టకుండా లాభాల్ని మాత్రం స్వాహా చేస్తారు. 'మేకిన్ ఇండియా' అంటూ కొత్తగా వాళ్లే రైల్వే వేసుకొని ఇంజన్లు, బోగీలు ఉత్పత్తి చేసుకొని నడుపుతారా అంటే అది జరగని పని. సామ్యుకడిది - సోకు ఇంకొకడిదన్నట్లు ఆస్తులు రైల్వేలవి - ఆదాయం ప్రైవేటువాళ్లకా! ప్రైవేటీకరణ ద్వారా భద్రత కొరవడుతుంది. సిబ్బందిపై ఆదనపు భారం

పడుతుంది. ఉన్న ట్రాక్స్ రెన్యూవల్ చేయరు, కొత్త ట్రాక్స్ ఏర్పాటు చేయరు. నాణ్యమైన ప్రయాణం, సమయపాలన ఉండే అవకాశమే లేదు. రైళ్ళ ఏక్సిడెంట్లు పెరుగుతాయి. ఈ దేశ ప్రజలకి ప్రైవేటువారు ఇచ్చే నజరానాలు ఇవి. వీటిని స్వీకరిద్దామా? రైల్వే స్టేషన్ల పరిసరాల్ని ప్రైవేటీకరించడం ద్వారా ప్రైవేటు వ్యక్తులు హోటల్స్, సినిమహాళ్లు, మార్ట్స్, రెస్టారెంట్లు తదితరమైనవి నిర్మించడం ద్వారా వందల కోట్లు లాభాలు ఆర్జిస్తారు. ప్లాట్ ఫామ్ చార్జీలు, ప్రయాణ, రవాణా చార్జీలు పెంచడం ద్వారా ప్రజలపై భారాలు పెంచుతారు. ఇక నుండి పట్టాలు మనవి, దానిపై నడిచే రైళ్లు మాత్రం మోడీవి, అంబానీవి, అదానివీ, మిట్టల్వా? దేశంలో డీజిల్ ఇంజన్ లేదా ఎలక్ట్రికల్ ఇంజన్లు విదేశీ కంపెనీలకన్నా 3, 4 రెట్లు తక్కువకు, నాణ్యతకు మన రైల్వే కార్మికులు తయారు చేస్తుంటే వాటిని ఈ రోజు ప్రైవేటుపరం చేయడం న్యాయమా? అమెరికా కేంద్రంగా ఉన్న జనరల్ ఎలక్ట్రికల్ సంస్థ వేయి ఇంజన్లు ఇవ్వడానికి 10 సంవత్సరాల వ్యవధి అడిగింది. మన దేశంలో వారణాసీ, మదేపుర్రాలోని లోకోమోటివ్ తయారీ కేంద్రాలు సంవత్సరానికి 330 చొప్పున చౌకగా, నాణ్యంగా, హైస్పీడ్ కెపాసిటీతో తయారు చేస్తున్నాయి. జి.ఇ. మరియు ఫ్రాన్స్ కంపెనీ అల్స్టోమ్ సంస్థకి ఇచ్చినటువంటి కాంట్రాక్ట్ 40 వేల కోట్లు. మన రైల్వేలో వీటిని 20 వేల కోట్లకే ఉత్పత్తి చేయగలమని, అందించగలమని రైల్వేబోర్డు మాజీ సభ్యుడు ఆర్.ఇ.ఆచార్య ఆధారాలతో సహా ప్రకటించారు. బీజేపీ, మోడీ చేస్తున్నది వేశభక్తా? దేశ ద్రోహమా? ప్రజలు ఆలోచించాలి.

సామాజిక న్యాయానికి పాతర : 20 లక్షల మంది ఉద్యోగస్తులు ప్రత్యక్షంగా పని చేస్తున్నారు. రైల్వేపై ఆధారపడినవారు, సంస్థలు కోట్ల

మంది ఉన్నారు. దేశంలోనే ప్రభుత్వాధీనంలో ఉన్న ఏకైక అతిపెద్ద ప్రభుత్వ ఉపాధి సంస్థ ఇది. ఎస్సీ, ఎస్టీ, బీసీ, మహిళలకు రిజర్వేషన్లు, ఉద్యోగస్తులకు పని భద్రత, జీతాలు, పెన్షన్లు గ్యారంటీ చేయబడినవి. ఈ సంస్థను ప్రైవేటు వ్యక్తులు హస్తగతం చేసుకుంటే ఉన్న సిబ్బందిని కొనసాగిస్తారా? రిజర్వేషన్లు అమలు జరుపుతారా? జీతబత్యాలకు, పెన్షన్లకు గ్యారంటీ ఉంటుందా? దేశంలో, ప్రపంచంలో ఏ ప్రైవేటు సంస్థ ఈ గ్యారంటీలతో నడుపుతున్న దాఖలాలు లేవు. మోడీ ప్రభుత్వం సామాజిక న్యాయానికి ఉద్దేశపూర్వకంగానే సమాధి కట్టదలుచుకుంది. దీనిని అనుమతిద్దామా?

కింకర్తవ్యం : ప్రభుత్వం నిసిగ్గుగా, యదేచ్ఛగా ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారుల కొమ్ముకాస్తూ వారి లాభాల పెంపుదలే తమ లక్ష్యంగా వ్యవహరిస్తూ దేశ ప్రజల ప్రయోజనాల్ని, భద్రతని, కార్మికుల హక్కుల్ని కాలరాస్తూ తీసుకొనే ఈ చర్యల్ని రైల్వేలో ఉన్న ఉద్యోగ, కార్మిక సంఘాలే కాకుండా దేశ సంపదను కాపాడుకొనడానికి దేశభక్తి కలిగిన అన్ని తరగతుల ప్రజలు తీవ్రంగా ప్రతిఘటించాల్సిన సమయం ఆసన్నమైంది. ఇప్పటికే సిఐటియు ఉద్యోగ, కార్మిక, ప్రజా సంఘాల్ని సమీకరించి నిరసన కార్యక్రమాలు చేపట్టింది. ఈ పోరాటం మరింత తీవ్రంగా ఉద్యతంగా, ఐక్యంగా కొనసాగితేనే ప్రభుత్వ విధానాల్ని త్రిప్పికొట్టగలం. దేశ ప్రజల జీవనాడి రైల్వేను రక్షించుకోగలం. లేనట్లయితే రవాణ వ్యవస్థ అస్తవ్యస్తమౌతుంది. ప్రజలపై ధరల భారం విపరీతంగా పెరుగుతుంది. ఉద్యోగాలు పోతాయి. సామాజిక న్యాయం దెబ్బతింటుంది, లక్షల కోట్ల ప్రజా సంపద ప్రైవేటు రాబందుల పరమౌతుంది. తస్మాత్ జాగ్రత్త. రైల్వేలను రక్షించుకుందాం. దేశ సంపదను కాపాడుకోటానికి నడుంబిగిద్దాం.

చంద్రబాబు బాటలోనే జగన్

విజయవాడ: మాజీ ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు నాయుడు బాటలోనే ముఖ్యమంత్రి వైఎస్ జగన్ మోహన్ రెడ్డి నడుస్తున్నారని సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఎం.ఎ.గౌర నిరసించారు. ఈ సందర్భంగా గౌర ప్రసంగిస్తూ కార్మికుల విషయంలో చంద్రబాబును జగన్ విమర్శించారని, అధికారంలోకి రాగానే బాబులాగే వ్యవహరిస్తున్నారని తెలిపారు. మధ్యాహ్న భోజన పథకం కార్మికులకు న్యాయం చేస్తానని పాదయాత్రలో హామీనిచ్చి, అధికారంలో కొచ్చి మాట తప్పారని గర్హించారు. వీడిఎఫ్ ఎమ్మెల్యే ఐ వెంకటేశ్వరరావు మాట్లాడుతూ ఏజెన్సీలు వందే భోజనంలో పోషక విలువలు లేవని కాగ్ పేర్కొందని, ఎస్సీ, ఎస్టీ కమిషన్ కూడా ఏజెన్సీల భోజనాన్ని వ్యతిరేకించిందని గుర్తు చేశారు. కార్మికుల న్యాయమైన కోర్కెలకు పిడిఎఫ్ అండగా ఉంటుందని చెప్పారు. మధ్యాహ్న భోజనం కార్మికుల యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి స్వరూపరాణి మాట్లాడుతూ 16 ఏళ్ల నుంచి చేస్తున్న వారిని ఎలా తొలగిస్తారని ప్రశ్నించారు. అక్షయపాత్రకు జగన్కు సంబంధం ఏంటని ప్రశ్నించారు. ఓట్లు వేసి గెలిపించింది కార్మికులా అక్షయపాత్రా అని నిలదీశారు. మాట తప్పను, మడమ తిప్పనని చెప్పిన జగన్ బాబు బాటలోనే పయనిస్తున్నారన్నారు. విద్యాశాఖ మంత్రికి, ప్రభుత్వ ముఖ్యసలహాదారుకు చెప్పినా తమ సమస్యలను పట్టించుకోలేదన్నారు. జగన్కు కార్మికుల కష్టాలు

కనవడటం లేదా అని అంగన్ వాడీ యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి సుబ్బరావమ్మ ప్రశ్నించారు. ఎఐటియుసి వర్కింగ్ సెక్రటరీ వెంకటప్పయ్య మాట్లాడుతూ భవిష్యత్తులో ఐక్య పోరాటాలకు కార్మికులు సిద్ధం కావాలని పిలుపునిచ్చారు. యూటీఎఫ్ అధ్యక్షులు సాబీ,

ఎన్ఎఫ్ఐ నాయకులు భగవాన్ దాస్ తదితరులు ప్రసంగించారు.

బడి పిల్లలకు భోజనం వండి, వడ్డించే వంటమూల కష్టాలను వినడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిరాకరించింది. ధర్నాచౌక్ వద్ద గొంతులు పోయేలా నినాదాలు చేసినా, గంటల తరబడి ధర్నా చేసినా సర్కారులో నామమాత్రపు స్పందన కూడా కనిపించలేదు. దీంతో అసెంబ్లీ వద్దకు వెళ్ళినా తమ బాధలు చెప్పుకుందామని బయలుదేరిన కార్మికులను పోలీసులు అడుగు ముందుకు వేయకుండా అడ్డుకున్నారు. మహిళలని కూడా చూడకుండా రోడ్డుపై ఈడ్చిపారేశారు. బలవంతంగా వ్యాన్లోకి ఎత్తి కుదేశారు. నగరంలోని, శివార్లలోని వివిధ పోలీస్ స్టేషన్లకు తరలిం

చారు. నాయకుల పట్ల కూడా అమానుషంగా ప్రవర్తించారు. ఎక్కడి నుండి ఆదేశాలు వచ్చాయో తెలియదు కానీ, యూనియన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కె. స్వరూపరాణిని వ్యాన్లో పడేసిన పోలీసులు ఆమె కాళ్లపై కూర్చున్నారు. వక్కనే ఉన్న వంటమూలు తీవ్రంగా ప్రతిఘటించడంతో వెనక్కి తగ్గారు. పథకాన్ని ప్రైవేట్ సంస్థలకు అప్పగించొద్దని, తమను తొలగించొద్దని పెండింగ్ బిల్లులు, వేతనాలు చెల్లించాలని, విద్యార్థులకు మెనూ చార్జీలు పెంచాలని, రాజకీయ వేధింపులు ఆపాలని, మధ్యాహ్న భోజన పథకం కార్మికుల యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో ధర్నా చౌక్లో ధర్నా నిర్వహించారు. రాష్ట్ర నలుమూలల నుంచి వేలాది మంది కార్మికులు తరలివచ్చారు. తమ సమస్యలను పరిష్కరించేందుకు ప్రభుత్వం చొరవ చూపకపోవడంతో చలో అసెంబ్లీకి సిద్ధమయ్యారు. భారీ ఎత్తున మోహరించిన పోలీసులు కార్మికులను అక్కడే అడ్డుకున్నారు. ఈ క్రమంలో పోలీసులకు, కార్మికుల మధ్య తోపులాట జరగడంతో ఆ ప్రాంతంలో ఉద్రిక్తత నెలకొంది. వందల సంఖ్యలో ఉన్న పోలీసులు చుట్టుముట్టి బలవంతంగా కార్మికుల అరెస్టులకు పూనుకున్నారు. రోడ్డుపై ఈడ్చుకుంటూ పోలీస్ వ్యాన్లలో ఎత్తిపడేశారు. యూనియన్ కార్యదర్శులు దయా రమాదేవి, కె.నాగరాణి, రెహనాబేగం, సీహెచ్ పద్మ, ఎం.నాగమణి, శ్యామలారాణి, మహాలక్ష్మి, ఉపాధ్యక్షురాలు కల్పన, సీహెచ్ సుప్రజ, డి.శివకుమారి, కల్పన తదితరులతోసహా వందలాది మందిని అరెస్టు చేశారు.

అక్షయపాత్రకు వ్యతిరేకంగా జూలై 8న జిల్లాల్లో కలెక్టరేట్ల వద్ద ధర్నాలు

కృష్ణాజిల్లాలో సిఐటియు 50 సంవత్సరాల చరిత్ర

1970లో సిఐటియు ఏర్పడిన తర్వాత ఇంతింతై, వటుడింతై అన్నట్లుగా సిఐటియు అభివృద్ధి చెందుతున్నది. 1968లో ఎఐటి యుసిలో ఉన్న ముఠా వర్కర్స్ నాయకులు మన వాళ్లని మాట్లాడనిచ్చేవారు కాదు. దాంతో విజయవాడ కాళేశ్వరరావు

1970లో సిఐటియు ఏర్పడినపుడు విజయవాడ ముఠా వర్కర్స్ యూనియన్, అల్యూమినియం రేకుమట్నాలు ఏర్పడ్డాయి. సిఐటియు ఏర్పడిన తర్వాత సిఐటియు నాయకత్వంపై ఎఐటియుసి దాడులు చేసేది. వాటిని మన నాయకులు సమర్థవంతంగా

మహాసభ జరిగింది. క్రమంగా బిల్డింగ్ వర్కర్స్ యూనియన్ను ఏర్పడ్డాయి. హనుమాన్ షుగర్స్లో, సర్కార్ జూట్ మిల్ తదితర పారిశ్రామిక యూనియన్ను ఏర్పడ్డాయి. 1992 లో రాజరాజేశ్వరి పేపర్ మిల్లు కార్మికులు సంఘం పెట్టుకున్నారు. జీతాలు పెంపు కోసం 91 రోజులు పేపర్ మిల్లు కార్మికులు సమ్మె చేశారు. సంఘీభావ ఉద్యమం జరిగింది. ఫ్యాక్టరీ యాజమాన్యం సిఐటియు నాయకులపైన, కార్మికులపైన కేసులు పెట్టింది. ఇబ్రహీంపట్నం వీటీపీ ఎస్లో కాంట్రాక్టు కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయాలని సిఐటియు పెద్ద ఎత్తున సమర శీల పోరాటం చేసింది. తొలగించిన 30 మంది వల్వనైజింగ్ కార్మికులను విధుల్లోకి తీసుకోవాలని, సమస్యల పరిష్కారం కోసం సిఐటియు యూనియన్ నాయకులు నలుగురు 3 రోజులు ఆమరణ దీక్ష చేశారు. అనంతరం విధుల్లోకి తీసుకున్నారు. ల్యాం. కోలో 35 మంది కార్మికులను తొలగించగా నిరసగా పోరాటం జరిగింది. ఆమరణ దీక్షలు జరిగాయి. 75 రోజుల పోరాటంలో భాగంగా అన్ని పద్ధతుల్లో ఒత్తిడి తేవడం, రాజకీయ ఒత్తిడి తేగా యాజమాన్యం దిగి

మార్కెట్లో 40 మంది ముఠా వర్కర్స్ని మొదట యూనియన్గా ప్రారంభించారు. ఆ సమావేశానికి నందూరు ప్రసాదరావు హాజరయ్యారు. 1970లో సిఐటియు ఏర్పడిన తర్వాత షాప్ ఎంప్లాయిస్, హోటల్ వర్కర్స్ యూనియన్ను ఏర్పడ్డాయి. మమత, మనోరమ, దుర్గాభవాని హోటల్లోని కార్మికులు 3 నెలల నుండి 6 నెలలు సమ్మెలు చేశారు. ట్రాన్స్ఫోర్ట్ వర్కర్స్, ప్రైవేట్ బస్ వర్కర్స్ యూనియన్ను సమ్మెలు చేసాయి. 1970లో విజయవాడ సిఐటియు కమిటీ ఏర్పడింది.

బందరులోని బీఈఎల్, మున్సిపల్, రిక్సా, రైస్మిల్ వర్కర్స్ యూనియన్ను ఏర్పడ్డాయి. మచిలీపట్నంలో సిఐటియు అభివృద్ధికి ఎల్ఐసీ నాయకత్వం కృషి చేసింది. జిల్లా కన్వీనింగ్ కమిటీ ఏర్పడిన తర్వాత హనుమాన్ జంక్షన్ పారిశ్రామిక ప్రాంతం, విజయవాడ, తిరువూరు, మచిలీపట్నం ప్రాంతాల్లో సిఐటియు అభివృద్ధి అయ్యింది.

తిప్పికొట్టేవారు. మహనీయుడు పుచ్చలపల్లి పి.సుందరయ్య సిఐటియు అఖిల భారత మొదటి మహాసభకు ముఠా వర్కర్స్ యూనియన్ ప్రతినిధిగా హాజరయ్యారు. జిల్లాలో సిఐటియుకి అనుబంధంగా అక్కడక్కడా ముఠా, రిక్సా కార్మిక సంఘాలు ఉండేవి. 1992 నాటికి జిల్లాలో 2600 సభ్యత్వం

ఉంటే, 1400 రిక్సా కార్మికుల సభ్యత్వం ఉండేది. 1994లో సిఐటియు జిల్లా రెండో

వచ్చి సమస్య పరిష్కరించింది. బాపులపాడు మండలం కోడూరు పాడులోని సర్కార్

జూట్ మిల్లు అక్రమ లాకౌట్ కి వ్యతిరేకంగా 6 నెలలు పోరాటం జరిగింది. సంఘీభావ కృషి జరిగింది. విజయవాడలో మనోరమ, ఐలాపురం హోటల్స్ లో కార్మికుల సమస్యలపై పోరాటాలు జరిగాయి. ఐలాపురం యజమాన్యం హోటల్ ముందు ఆందోళన చేయకుండా హైకోర్టు నుండి ఆర్డర్ తెచ్చింది. సమరశీల పోరాటం, సంఘీభావ కృషితో సమస్యలు పరిష్కారమయ్యాయి. హోటల్ రంగంలో విస్తరించాం. ఉప్పులూరు ప్రైవేట్ గోదాము హమాలీలు 200 మందికి కూలి రేట్లు పెంచాలని 27 రోజుల సమ్మె జరిగింది. బెదిరింపులొచ్చినా లెక్కజేయలేదు. పోటీ కార్మికులను అడ్డుకున్నారు. జిల్లా అంతా సంఘీభావం జరిగింది. చివరికి కూలిరేట్లు పెరిగాయి. విజయవాడ నగరంలోపలికి లారీలు రాకూడదనే ఆంక్షలకి వ్యతిరేకంగా సిఐటియు చొరవతో నగర సమ్మె జరిగింది. ముఠా ఆటోలపై విపరీతంగా కేసులు, పెనాల్టీలు రాస్తుంటే నిరసనగా 2 సార్లు నగర వ్యాప్త సమ్మెలు జరిగాయి. 10 వేల మంది ముఠా కార్మికులు పోలీసు కమీషన్ రేట్ కి ర్యాలీ చేశారు. దాంతో కేసులు, పెనాల్టీలు కొంత మేరకు తగ్గాయి.

- కుశలవ ఇంటర్నేషనల్ లిమిటెడ్ లో ఐఎన్ టియుసి జిల్లా అధ్యక్షుడు, యాజమాన్యం కుమ్మక్కై కార్మికులకు నష్టకరమైన ఒప్పందాలు చేయడంతో కార్మికులు విసిగి పోయి సిఐటియులో చేరారు. దీర్ఘకాలం యాజమాన్యం ఒత్తిడిలు తట్టుకుని కార్మికులకు మంచి వేతన ఒప్పందాలు చేశాం. కాంట్రాక్టు కార్మికులు వందలాది మంది పర్మినెంట్ అయ్యారు. కుశలవ ప్రభావంతో హైదరాబాద్ ఇండస్ట్రీస్ తదితర అనేక పరిశ్రమల్లో యూనియన్లు ఏర్పడ్డాయి.

రాష్ట్ర సంఘాలైన స్కీం వర్కర్స్ అంగన్ వాడీ, ఆశ, మధ్యాహ్న భోజన పథకం వంటి రంగాల్లో నిరంతర కృషితో బలమైన యూనియన్లు నిర్మితమయ్యాయి. కాంట్రాక్టు ఔట్ సోర్సింగ్ లో సంఘాలు ఏర్పడ్డాయి.

- మచిలీపట్నం, గుడివాడ, తిరువూరు పట్టణాల్లో వేతనాలు, కూలిరేట్లు పెంపుకోసం రైస్ మిల్లు కార్మికులు అనేక రోజులు సమ్మెలు చేశారు.

- మున్సిపల్ కార్మికులు విజయవాడ కార్పొరేషన్, 8 మున్సిపాలిటీలో సమ్మెలు వేతనాల పెంపుకోసం, వేధింపులకు వ్యతిరేకంగా చట్టాల అమలు కోసం ఆందోళన చేశారు. విజయవాడ నగరంలో కార్మికులు పనిచేస్తూ రోడ్డు ప్రమాదాల్లో

చేస్తున్నారు. అక్రమంగా నిర్బంధిస్తున్నారు. పర్మినెన్స్ ఉన్నా జిల్లాలోని రూరల్ ప్రాంతాల్లో అరెస్టులు చేస్తున్నారు. తెలుగు దేశం ప్రభుత్వంలాగానే నేటి జగన్మోహన్ రెడ్డి ప్రభుత్వం కూడా నిర్బంధ విధానాన్ని అమలు చేస్తోంది. మన నాయకులు, కార్మికులు నిర్బంధాన్ని తట్టుకుని ఆందోళనలు చేస్తున్నారు.

- మున్సిపల్, గ్రామపంచాయితీ, వీఆర్ఏ,

మరణిస్తే నష్టపరిహారం ఇట్లు, కుటుంబంలో ఒకరికి ఉద్యోగం సాధించారు. డ్రైనేజీ బాగు చేస్తూ చనిపోయిన ఇద్దరు కార్మికుల కుటుంబాలకు 48 గంటలు ఆందోళన చేసి ఒక్కొక్కరికి రూ. 10 లక్షలు ఇప్పించారు. ఈ పోరాటం వల్ల వాటర్ వర్బ్, డ్రైనేజీ కార్మికుల్లో సంఘం వచ్చింది.

- ఉయ్యూరు కేసీపీలో 32 మంది సెక్యూరిటీ గార్డులను తొలగించగా నెలరోజులు పోరాడి పనిలో పెట్టించింది. కేసీపీలోని స్వతంత్ర సంఘం వేతనాలు ఎగ్రిమెంట్ సందర్భంగా జరిగిన ఆందోళనకు సంఘీభావం తెలిపింది.

- త్రిపుల్ ఐటీ (నూజివీడు)లో కార్మికుల సమస్యలపై జోక్యం, అన్ని సెక్షన్ల కార్మికులను సంఘీభావం పరిచింది.

- రాజధాని ప్రాంతంలో సెక్షన్ 30, 144 అమలు చేస్తున్నారు. వైసీపీ ప్రభుత్వంలో నగరమంతా 144 సెక్షన్ విధించారు. ఆందోళనల సందర్భంగా సిఐటియు నాయకులను, కార్మికులను ముందస్తు అరెస్టులు

వీఓఏల సమస్యలపై సమరశీల పోరాటాలు జరిగాయి.

- 1995 వరకు బిల్డింగ్ వర్కర్స్ లో బలహీనంగా ఉన్నారు. కేంద్రీకరించి పనిచేయడం, సిఐటియు నాయకత్వ కృషితో బిల్డింగ్ రంగంలో జిల్లాలో అన్ని మండలాల్లో బలమైన సంఘంగా కృష్ణాజిల్లా బిల్డింగ్ వర్కర్స్ యూనియన్ విస్తరించింది.

- 1991 నుండి 2019 జనవరి 8, 9 వరకు దేశ వ్యాప్త సమ్మెలు, బంద్లు, ప్రపంచ బ్యాంకు విధానాలకు వ్యతిరేకంగా సమరశీల పోరాటం, ఐక్య పోరాటాలు, అసంఘటిత కార్మికుల సర్వే, శ్రామిక సమరభేరి యాత్ర, సైకిల్ యాత్రలు వంటి అనేక క్యాంపెయిన్స్, సంఘీభావ ఉద్యమాలు కార్మికులను అంటిపెట్టుకుని ఉండటంతో కృష్ణాజిల్లాలో నేడు 62 వేల సభ్యత్వానికి చేరుకుంది.

- సంఘీభావం, అసంఘటిత కార్మికులను సిఐటియు 50 వసంతాల స్ఫూర్తితో సంఘీభావం పరిచేందుకు కృషిచేయాల్సి ఉంది.

మోడీ విదేశాంగ విధానం ఓ ప్రహసనం

కాశ్మీర్ విషయంలో మధ్యవర్తిత్వం వహించాల్సిందిగా పాకిస్తాన్ ప్రధాని ఇమ్రాన్ ఖాన్ నమక్షంలో ప్రధాని నరేంద్రమోడీ తనను కోరినట్లు అమెరికా అధ్యక్షుడు డొనాల్డ్ ట్రంప్ చేసిన వ్యాఖ్యలు భారత రాజకీయాల్లో ప్రకంపనలు సృష్టిస్తున్నాయి.

ట్రంప్ ని మోడీ సాయం అడిగారా లేదా అన్నది అసలు విషయం కాదు. మోడీ విదేశాంగ విధానం ఏ విధంగా ఉందన్న విషయాన్ని ఈ ఉదంతం ఏ విధంగా తేటతెల్లం చేస్తోందన్నది ప్రధానం. పాక్ ప్రధాని ఇమ్రాన్ ఖాన్ అమెరికా పర్యటన కొనసాగిన తీరు ట్రంప్ సర్కారు వైఖరి పాక్ విషయంలో ఏ విధంగా మారిందన్న అంశానికి దర్పణం పడుతోంది.

ఆఫ్ఘనిస్తాన్ నుండి తమ దళాలను ఉపసంహరించుకుంటామన్న ట్రంప్ ఉద్దేశంతో పాటు, తాలిబన్లను చర్చలకు రప్పించటంలో పాకిస్తాన్ పాత్ర ఇక్కడ కీలకం. తాలిబన్లతో శాంతి చర్చల విషయంలో సాధించిన ప్రగతిని అమెరికా ప్రభుత్వం గుర్తించే విధంగా ఇమ్రాన్ పర్యటన సాగింది. ఈ ప్రక్రియ మొత్తంలో భారత్ కు ఎటువంటి ప్రమేయం లేకపోవటమే అసలు సమస్య.

అమెరికా చెప్పినట్లు ఇప్పటి వరకూ చిందులు వేస్తున్న మోడీ సర్కారు ఇప్పుడు తాను ఇరుకునవడిన విషయాన్ని గుర్తించింది. ఆఫ్ఘనిస్తాన్ నుండి తాము బయటపడటం ట్రంప్ సమస్య కాగా, ఇప్పుడు కాశ్మీర్ సమస్యను కూడా ముడిపెట్టటం మరింత ఇబ్బందిగా మారుతోంది. పాకిస్తాన్ ఈ పరిస్థితిని కోరుకుంటోంది.

ఐదేళ్లుగా ప్రధాని మోడీ భారత్ ను

దశలవారీగా అమెరికా రాజకీయ వ్యూహంలో ఇరికించారు. 'ఇండో-పసిఫిక్' విధానాన్ని రూపొందించి అమెరికా తన సైనిక కార్యకలాపాల కోసం భారత స్థావరాలను ఉపయోగించుకునేందుకు వీలుకల్పించారు. ఇందుకోసం ప్రత్యేకంగా 'లాజిస్టిక్స్ సపోర్ట్' ఒప్పందంపై కూడా సంతకాలు చేశారు. అమెరికాకు ప్రధాన రక్షణ భాగస్వామిగా మోడీ సర్కారు కుదుర్చుకుంటున్న ఒప్పందాలు భారత సైన్యాన్ని అమెరికా సైనిక దళాలకు అనుబంధంగా మార్చివేస్తున్నాయి.

అమెరికాకు సహాయక దేశంగా మారిన భారత్ బాలాకోట్ పై తాము తలపెట్టిన ప్రతీకార దాడి సమాచారాన్ని ముందుగానే అమెరికాకు తెలియచేసింది. భారత వాయుసేన విమానాన్ని పాకిస్తాన్ కూల్చివేసిన తరువాత పాక్ నిర్బంధంలో వున్న ఫైలట్ అభినందన్ త్వరలోనే విడుదల అవుతాడని తొలుత ప్రకటించింది ట్రంప్. తమ ప్రభుత్వ బలమైన ఒత్తిడితోనే పాకిస్తాన్ సర్కారు హఫీజ్ సయీద్ ను అరెస్ట్ చేసిందని కూడా వెల్లడించారు.

ఈ అంశాలన్నింటినీ తన ఖాతాలో వేసుకున్న ట్రంప్ ఇప్పుడు పాక్ తో మధ్యవర్తిత్వానికి భారత్ తమకు విజ్ఞప్తి చేసిందంటూ వెల్లడించడం, కాశ్మీర్ విషయాన్ని రెండు దేశాలూ తన కనుసన్నల్లోనే పరిష్కరించుకోవాలన్న విషయాన్ని చెప్పకనే చెబుతున్నాయి.

అమెరికా హుకుం మేరకు ఇరాన్, వెనిజులా నుండి చమురు కొనుగోళ్లకు భారత్ స్వస్తి చెప్పింది. అమెరికా భారత్ ను శాసిస్తున్న ఈ వైనాన్ని గమనిస్తే ఇప్పుడు ఆఫ్ఘనిస్తాన్ విషయంలో ట్రంప్ సర్కారు పాకిస్తాన్ కు కీలక బాధ్యతలను అప్పగించటం కొంత

బాధాకరమే అవుతుంది.

కాశ్మీర్ మధ్యవర్తిత్వంపై ట్రంప్ వ్యాఖ్యలు తాము దేన్నయినా, ఇరుదేశాల ద్వైపాక్షిక సంబంధాలనయినా శాసించగలమన్న అహంకారాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. ట్రంప్ వ్యాఖ్యలను తిప్పికొట్టే ప్రయత్నంలో భారత అధికార వర్గాలు, ట్రంప్-మోడీ ఒసాకా భేటీలో ఇరాన్, 5జి, వాణిజ్యం, రక్షణ వంటి నాలుగు అంశాలే చర్చకు వచ్చాయని చెబుతున్నాయి. భారత్-అమెరికా సంబంధాల విషయం ఇప్పుడు అమెరికాకు అనుకూలంగా మారిపోయిందన్న విషయాన్ని ఈ అజెండా స్పష్టం చేస్తోంది. చమురు దిగుమతులతో సహా ఇరాన్ తో అన్ని వాణిజ్య సంబంధాలను తెగతెంపులు చేసుకోవాలని భారత్ కు అమెరికా చెబుతోంది. భారత్ లో 5జి నెట్ వర్క్ ను అభివృద్ధి చేయటంలో చైనా కంపెనీ హువై ప్రమేయం ఉండదని అమెరికన్ సర్కారు కూడా భారత్ కు స్పష్టంచేస్తోంది.

ఇక వాణిజ్య రంగంలో ట్రంప్ సర్కారు భారత్ కు వ్యతిరేకంగా అనేక చర్యలు తీసుకోవటమే కాక తమ ఉత్పత్తులపై టారిఫ్ లు తగ్గించాలని, తమ దేశం నుండి మరిన్ని ఉత్పత్తులు కొనుగోలు చేయాలని శాసిస్తోంది. చివరిగా రక్షణ రంగంలో సైతం అమెరికన్ ఆయుధాలు, రక్షణ పరికరాలను కొనుగోలు చేయాలని గుడ్లురిమి మరీ చెబుతోంది. ఈ ఏకపక్ష వైఖరిని అంతా పరిశీలిస్తే మోడీ సర్కారు అటు అమెరికా, ఇటు పాకిస్తాన్ రెండు పడవలపై కాళ్లు పెట్టి ప్రయాణిస్తోందనిపించక మానదు. రేపు ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లో తాలిబన్లు తిరిగి అధికారంలోకి వస్తే మోడీ సర్కారు గట్టి ఎదురు దెబ్బ తినటం తథ్యం.

కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన కనీస వేతనం రూ.4628/-

ఆదర్శ యజమాని అంటే ఇదేనా?

- సీహెచ్.నరసింగరావు

కేంద్ర ప్రభుత్వం నియమించిన ఎక్స్‌పర్ట్ కమిటీ ఇటీవల జాతీయస్థాయి కనీస వేతనం రోజుకు రూ.178/- (నెలకు 26 రోజులకు రూ.4628/-)గా నిర్ణయించారు. ఇంత తక్కువ జీతం దేశంలో ఏ రాష్ట్రంలో లేదు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ఆదర్శ యజమానులంటారు. వీరు దేశంలోని అన్ని ప్రాంతాల కంటే అందరు యజమానుల కంటే ఎక్కువ జీతం చెల్లించడం, హక్కులు ఇవ్వడంలో అగ్రభాగాన ఉంటారని దీని అర్థం. కాని కేంద్ర ప్రభుత్వం అధ్వాన్నంగా ఉందని వారు ప్రకటించిన కనీస వేతనాలు తెలియజేస్తున్నాయి. భారతదేశంలోని కార్మికవర్గాన్ని అత్యంత దోపిడీ చేసే విధానాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వం అమలుచేస్తోంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించే ఈ కనీస వేతనం నేరుగా ప్రభుత్వమే చెల్లించదు. వీరు ప్రకటించిన వేతనాలను వివిధ పరిశ్రమలు, రంగాల్లో పనిచేయించుకొనే యజమానులే చెల్లిస్తారు. అంటే ప్రభుత్వ ఖజానాకు ఖర్చు ఏమీ కాదు. కానీ కేంద్ర ప్రభుత్వం అతి తక్కువ వేతనాలు చెల్లించాలని తెలియ జేస్తోంది. ఇప్పుడు ఎక్కువ చెల్లించే యజమానులు కూడా ఇక ముందు పెంచకూడదనే సూచన చేయడం. కేంద్ర బీజేపీ ప్రభుత్వం కార్మిక వ్యతిరేకి. కార్పొరేట్ల అనుకూలం. ఇదంతా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చెబుతున్న 'ఈజ్ ఆఫ్ దూయింగ్ బిజినెస్'ను అమలుచేయడమే. యజమానులకు వ్యాపారాలు సులువుగా చేయడానికి ప్రోత్సహించే విధానాన్ని అమలుచేయడమే.

కనీస వేతనాలు అమలుచేయడం అనేది చట్టపరమైన విషయమే కాదు. సామాజిక, ఆర్థిక, మానవతా విలువలు దీనికి ముడిబడి ఉన్నాయి. నెలకు ఐదువేల రూపాయల్లోపు ఆదాయంతో ఒక కుటుంబం ఎలా జీవిస్తుంది అనే ఆలోచన కూడా లేకుండా పెట్టుబడిదారులకు లాభాలు ఇబ్బడి ముబ్బడిగా రావడం అనే ఏకైక లక్ష్యంతో

ప్రభుత్వాలు వ్యవహరించడం దుర్మార్గం. భారతదేశంలో పౌష్టికాహార లోపంతో ఏటా 8 లక్షల మంది 6 నెలలు కూడా నిండకుండానే వసిబిడ్డలు పురిటిలోనే మృత్యువాత పడుతున్నారు. నేటికీ 35 శాతం మంది ప్రజలు కడుపునిండా తినడానికి కూడా ఆదాయం చాలడంలేదు. విద్యా, వైద్యం, కనీస సౌకర్యాలు అన్నీ కరువే. ఎన్నికల్లో కుర్చోబెట్టి వేల రూపాయలు ఇస్తామని ప్రచారాలు చేస్తున్నారు. కానీ ఆరు గాలం కష్టపడే కార్మికులకు మాత్రం కనీస జీతాలు ఇవ్వడానికి ప్రభుత్వాలు సిద్ధపడడం లేదు. వామపక్షాలు అధికారంలో ఉన్న ఒక్క కేరళలోనే కనీస వేతనం రూ.18 వేలు ఇస్తున్నారు. ప్రభుత్వం తమ బాధ్యతగానూ, చట్టపరంగానూ ఈ హక్కును కార్మికవర్గానికి అమలుచేస్తోంది. ప్రపంచంలో సోషలిస్టు దేశం, అత్యంత జనాభా కలిగిన చైనాలోను, క్యూబాలోను వేతన వ్యత్యాసాలు అతి స్వల్పం. అట్టడుగున ఉన్న కార్మికవర్గానికి మౌలిక సౌకర్యాలు తప్పకుండా కల్పిస్తుంది. అటువంటి భద్రత లేని పెట్టుబడిదారీ దేశంలో వేతన వ్యత్యాసం అతి ఎక్కువ. కొన్ని కంపెనీల సీఈఓల జీతాలు వందల కోట్లలో ఉన్నాయంటే ఆశ్చర్యం కాదు.

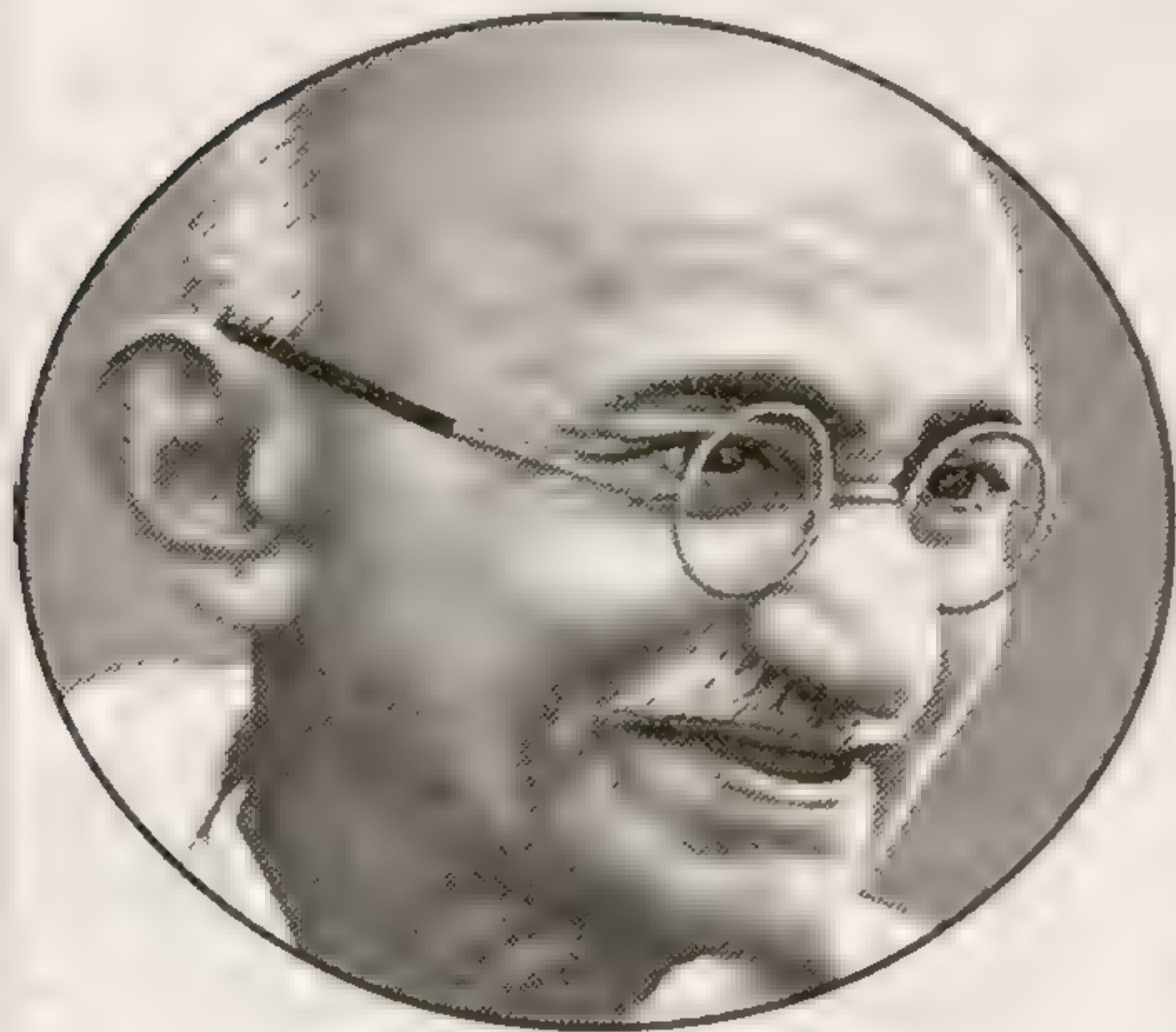
కేంద్ర ప్రభుత్వం పార్లమెంట్‌లో ప్రవేశపెట్టిన "జీతాల కోడ్"లో కనీస వేతనాన్ని తాము నియమించిన నిపుణుల కమిటీ సిఫార్సు మేరకు చేశామని ప్రకటించారు. మనదేశంలో 1957లో జరిగిన 15వ జాతీయ కార్మిక మహాసభలో నిర్ణయించిన కనీసవేతనాల సూత్రం ఇప్పటి వరకు అమలులో ఉంది. దీని ప్రకారం కష్టపడే మనిషికి రోజుకు 2,700 కేలరీల ఆహారం కావాలని, సంవత్సరానికి 6 జతల బట్టలు, కనీసమైన ఇంటి అద్దెకు అయ్యే ఖర్చులను లెక్కగడతారు. ఈ మొత్తం ఖర్చులో నాలుగో వంతును సాదర ఖర్చుగా లెక్కిస్తారు. కార్మికులపై ఆధారపడిన భార్య, తల్లి లేదా తండ్రిలో ఒకరిని, ఇద్దరు బిడ్డలను కలిపి

ఒక్కరుగా, నలుగురు (ఒక కుటుంబం) అయ్యే ఖర్చును కనీస వేతనంగా చెల్లించాలని 1957లో జరిగిన త్రైపాక్షిక సమావేశం (ప్రభుత్వం, యజమాని, కార్మిక ప్రతినిధులు) ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించిన ఈ సూత్రాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వం పక్కన పెట్టింది. దీని ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వం తమ పర్మి నెంట్ ఉద్యోగులకు జీతాలు చెల్లించే 7వ పే కమీషన్ సందర్భంగా జరిగిన చర్చల్లో నెలకు కనీస వేతనం రూ.18 వేలు చెల్లించడానికి అంగీకరించింది. సుప్రీం కోర్టు కార్మికుడి కుటుంబ సభ్యుల ఆరోగ్యం, బిడ్డల విద్య గురించి కూడా అదనంగా చెల్లించాలని "రెస్టకాస్, బ్రెట్" అనే కేసులో తీర్పు ఇచ్చింది. అదే విధంగా 7వ పే కమీషన్ జీతాలను నిర్ణయించి అమలు చేస్తున్నారు. అదే కనీస వేతనాన్ని దేశంలోని కార్మికవర్గానంతటికీ చెల్లించాలని ఎందుకు ఆదేశించడంలేదు? కేంద్ర ప్రభుత్వమే సమాధానం చెప్పాలి. కేంద్ర ప్రభుత్వం నియమించిన నిపుణుల కమిటీ కష్టపడే కార్మికుడికి రోజుకు 2,400 కేలరీల ఆహారం సరిపోతుందని చెప్పింది. 2012 మార్కెట్‌లో ఉన్న ఆహారం, ఇతర సరకుల ధరలను పరిగణనలోకి తీసుకొని కనీస వేతనాన్ని నిర్ణయించామని తెలిపారు. గత సంవత్సరం కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన జాతీయ కనీస వేతనం రోజుకు రూ.176. సంవత్సర కాలంలో అనేక వస్తువుల ధరలు పెరిగాయి. రూపాయి విలువ తగ్గింది. కాని దీనిని పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా రోజుకు రెండు రూపాయలు మాత్రమే పెంచి కేంద్ర ప్రభుత్వం చేతులు దులుపుకోవడం కార్మికుల పట్ల నిర్లక్ష్యానికి నిదర్శనం. సంపదను సృష్టించే కార్మికవర్గం ఐక్యంగా పోరాడి తమ కనీస జీతాన్ని పెంచుకోవాలి తప్ప మరో మార్గంలేదు. గతంలో కార్మికవర్గ పోరాటాల ఫలితంగానే కనీస వేతనాలు సాధించుకున్నారు. కార్మికవర్గం మరోసారి తమ పోరాట వటిమను రుజువు చేసుకోవాల్సిన సమయం ఆసన్నమైంది.

భరత మాతా నీ పీయగే మెటు?

- ఎ.అజశర్మ

భారతదేశం 73 వ స్వాతంత్ర్య దినోత్సవాన్ని జరుపుకోనుంది. ఒక మనిషి జీవిత కాలమిది. ఇంత వయస్సున్న వ్యక్తి నహజంగానే చిన్నతనంలో చేసిన తప్పులను మధ్య వయస్సులో సరి చేసుకుని, పెద్దయ్యాక

మరింత పరిపక్వతతో ప్రవర్తిస్తారు. అప్పుడే ఆ వ్యక్తి పరిపూర్ణ వ్యక్తిత్వం కలిగిన వారవుతారు. ఇది ఏ వ్యక్తికైనా, సంస్థకైనా, దేశానికైనా వర్తిస్తుంది. మన దేశం ఈ 73 ఏళ్ల కాలంలో ఏం సాధించిందన్నది యుక్త, మధ్య, పెద్ద వయస్సుల మూడు కాలాల్లోను పరిశీలించవలసిన

సందర్భమిది. స్వాతంత్ర్యం తరువాత మన దేశాన్ని 1947-71, 1972-91,

1991 తరువాత అంటే 25+20+28 (మొత్తం 73) అనే మూడు భాగాలుగా పరిశీలించే ముందు అసలు మన దేశానికి అంత బలమైన బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యం నుండి స్వాతంత్ర్యం ఎలా సిద్ధించిందన్నది స్థూలంగానైనా మననం చేసుకోవాలి.

స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో అనేక మంది మన దేశ మహానుభావులు చావుకు, అరెస్టులకు, జైళ్లకు వెనుకాడకుండా ధీరోచితంగా పోరాడారు. మహాత్మాగాంధీ, సుభాష్ చంద్రబోస్, పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య, అల్లూరి సీతారామ రాజు వంటి ఎందరో మహనీయుల నాయకత్వంలో పోరాటాలు ఉవ్వెత్తున సాగాయి.

నాడు బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం బాల గంగాధర తిలక్ ను అరెస్టు చేయడానికి నిరసనగా బొంబాయి మాహా నగరంలో వేలాది మంది కార్మికులు సమ్మె చేసి, పెద్ద ఎత్తున ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. భగత్ సింగ్, రాజ్ గురు, సుఖదేవ్ లాంటి ఎందరో యువ కిశోరాలు దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించాలని, ప్రజలు నుఖ శాంతిలతో బతకాలని ప్రాణాలను తృణ ప్రాయంగా త్యజించారు. వీటన్నిటి ఫలితంగానే మనకు 1947 ఆగస్టు 15న స్వాతంత్ర్యం లభించింది. అంటే మన దేశానికి స్వాతంత్ర్యం అనేక పోరాటాలు, త్యాగాల ద్వారానే సాధ్యమైంది. ఆగస్ట్ 15న జెండా ఎగురవేసి, నాయకులను స్మరించుకోవడమే దేశభక్తి కాదు. వారు ఆశించినట్లుగా ప్రజలు సుఖవంతంగా జీవించే సమాజాన్ని నెలకొల్పడమే అసలైన దేశభక్తి.

1947-71 మధ్య కాలమంటే, స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తొలినాళ్లు. డాక్టర్ బాబా సాహెబ్ అంబేద్కర్ గారి నాయకత్వంలో గొప్ప రాజ్యాంగం రాసుకున్నాం. మొదటి ప్రధాని జవహర్ లాల్ గారి సారధ్యంలో ఆనాటి సోషలిస్టు రష్యా ఆదర్శంగా పంచవర్ష ప్రణాళికలు రూపొందించబడి, ప్లానింగ్ కమిషన్ ద్వారా ఒక క్రమ పద్ధతిలో అప్పుడే పుట్టిన దేశం అభివృద్ధి పథంలో ముందుకు నడిచింది. చైనాతో పాటు అనేక తూర్పు యూరప్ దేశాల్లో సోషలిజం పురోగమిస్తుండడంతో మన దేశంలో కూడా ప్రజల సంక్షేమానికి పెద్ద పీట వేశారు. ఈ కాలంలోనే ఎల్ఐసీ, బ్యాంకులు

జాతీయం చేయబడ్డాయి. స్టీల్, విద్యుత్, ఇంజనీరింగ్ వంటి రంగాల్లో అనేక ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలు స్థాపించబడ్డాయి. వీటన్నింటిలో అన్నీ పర్మినెంటు ఉద్యోగాలే. కార్మికులకు ఉద్యోగ భద్రతతో పాటు జీతాలు బాగా ఉండడంతో ప్రజల కొనుగోలుశక్తి కూడా పెరిగింది. ఫలితంగా పారిశ్రామికీకరణ పెద్ద ఎత్తున జరిగి, ఉత్పాదక రంగంలో నాడు 8 శాతం పైగా వృద్ధి రేటు సాధ్యమైంది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, బోనస్,

గ్రాట్టుబీ, కనీస వేతనాలు, కాంట్రాక్టు వ్యవస్థ నిషేధ చట్టం వంటి అనేక కార్మిక అనుకూల చట్టాలు ఈ కాలంలోనే రూపొందించబడ్డాయి. ఒక పక్క ప్రభుత్వ రంగం, మరో పక్క శాశ్వత ఉపాధి కల్పనతో పాటు ఇటువంటి చట్టాలు ధావడంతో కార్మికులకు ఈ కాలం ఈ 73 ఏళ్లలో స్వర్ణ యుగమని చెప్పవచ్చు.

తరువాత కాలంలో అంటే 1972-91 మధ్య క్రమేణా ప్రభుత్వ విధానాల్లో మార్పు రావడం ప్రారంభమైంది. నాటి ఇందిరా గాంధీ ప్రభుత్వం వేతనాల్లో కోత విధించింది. బోనస్ ను ఎగ్గొట్టేలా చట్టాలను సవరించింది. ప్రజాస్వామ్య హక్కులపై దాడి ప్రారంభమైంది. ఆఖరుకు 1975 లో దేశంలో ఎమర్జెన్సీ విధించబడింది. పెద్ద ప్రజా పోరాటంతో ఇది ఎత్తివేయబడ్డా తరువాత ఏర్పడిన అన్ని ప్రభుత్వాలు కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలే అవలంబించాయి. ప్రపంచ బ్యాంకు, ఐఎంఎఫ్ షరతులతో దేశ ఆర్థిక, పారిశ్రామిక విధానాలు క్రమేణా మారడం ప్రారంభమైంది.

1991 తరువాత సీను మొత్తం మారిపోయింది. నూతన ఆర్థిక విధానాల పేరుతో నయా ఉదారవాద విధానాలు దేశంలో అమలు ప్రారంభమయిన తరువాత సంక్షేమం స్థానంలో మార్కెట్ శక్తులు ప్రవేశించాయి. నర్సం ప్రైవేటుపరం, కాంట్రాక్టు వ్యవస్థ అనేది ప్రభుత్వ విధానంగా మారిపోయింది. కార్మిక హక్కులు కాలరాయ బడుతున్నాయి. 2014లో నరేంద్ర మోడి ప్రభుత్వం అధికారంలోనికి వచ్చిన తరువాత ఈ విధానాలు మరింత ఊపందుకున్నాయి. ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమలను వారానికొకటి చొప్పున ప్రైవేటుపరం చేయాలని 2019 ఎన్నికల్లో గెలిచిన వెంటనే తన ప్రాధాన్యతగా ప్రకటించింది. దేశంలో అపార సంపదను

సృష్టిస్తున్న కార్మికుల కనీస వేతనాలను పెంచడానికి మోడి ప్రభుత్వం ససేమిరా నిరాకరిస్తోంది. రూ.18 వేలు

కనీసవేతనంగా ఉండాలని 2016 ధరలను దృష్టిలో ఉంచుకుని ఏడో పే కమిషన్ సిఫార్సు చేసింది. అంటే రోజుకు 692.30 రూపాయలు. దీనినివ్వకుండా ప్రభుత్వం మరో కమిటీని వేసింది. ఈ కమిటీ రోజుకు కనీసం 447 రూపాయలు ఇవ్వాలని తెలిపింది. కానీ మోడి ప్రభుత్వం ఈ రెంటిని కాదని రోజుకు రూ. 178 మాత్రమే కనీసవేతనంగా నిర్ణయించింది. ఈ జీతంతో కుటుంబాన్ని ఎలా పోషించాలో ఏలిన వారికే తెలియాలి. మరో పక్క కార్మికుల హక్కులను హరించివేస్తూ కార్మిక చట్టాల్లో పెద్ద ఎత్తున సవరణలకు ప్రభుత్వం పూనుకుంది. కష్టించి పనిచేసి సంపదను సృష్టిస్తున్న కార్మికుడుకి ఇవ్వడానికి చేతులురాలేదు కానీ బడా కార్పొరేట్ కంపెనీలకు మాత్రం లక్షల కోట్ల రూపాయల ప్రజాధనాన్ని ఈ ప్రభుత్వం ధారాదత్తం చేస్తోంది. ఈ కంపెనీలు మన బ్యాంకులకు 10 లక్షల కోట్ల రూపాలకు పైగా పంగనామం పెట్టాయి. విజయ మాల్య, నీరవ్ మోడి వంటి వారు వేల కోట్ల రూపాయలు బ్యాంకుల సొమ్మును తీసుకుని ప్రభుత్వ కనుసన్నలోనే విదేశాలకు దర్జాగా వెళ్లిపోయారు. ఇదీ ప్రభుత్వ నిర్వాకం.

దీనితో ప్రజల ఆహారం, కట్టుబాట్లు, అలవాట్లు వంటి ప్రజాస్వామ్య స్వేచ్ఛను కూడా ప్రభుత్వం హరించివేస్తోంది.

ముస్లింలపై ఒక పథకం వ్రకారం దాడులు, హత్యలు చేస్తూ, మత ఘర్షణలకు నిలయంగా మన దేశాన్ని మార్చి వేశారు. మరో పక్క తీవ్ర ఆర్థిక అసమానతలు ఉన్న దేశంగా కూడా మన దేశాన్ని మార్చివేశారు. నేడు దేశంలోని 10%

సంపన్నుల వద్ద దేశ సంపదలో 76.3 % పొగుపడి ఉంది. సగం మంది పేదల వద్ద 4.1% మాత్రమే ఉంది. ఇలా శ్రమ జీవుల కడుపుకొడుతూ, సోమరిపోతులకు సంపదను కట్టబెట్టడం నరేంద్ర మోడి ప్రభుత్వ విధానంగా నేడుంది.

ఇది దేశాన్ని ముందుకు నడపడమా? లేక వెనక్కు నెట్టడమా? యుక్త వయస్సులో మంచి అభివృద్ధిని సాధించి, ఆ అభివృద్ధిని మరింత స్పీడుగా ముందుకు తీసుకెళ్లవలసిన ఈ సమయంలో మోడి ప్రభుత్వం కార్పొరేట్ సేవలో మునిగి తేలడం నేడు దేశానికి సవాలుగా మారింది. గోమాత, భారత్ మాత, జై శ్రీరామ్ వంటి నినాదాల మాటున మోడి ప్రభుత్వం ఇటువంటి విధానాలను అనుసరిస్తూ ప్రజలను మభ్య పెట్టాలని చూస్తోంది. ఇదే అభివృద్ధంటూ నమ్మ బలుకుతోంది. అయితే ఇది తాత్కాలికమే తప్ప ప్రజలను ఎల్లకాలం భ్రమల్లో ఉంచడం సాధ్యంకాదు. చరిత్ర ఎన్నడూ ముందుకే పోతుంది తప్ప వెనక్కు కాదు. చరిత్ర నిర్మాతలు ప్రజలే తప్ప పాలకులు ఎన్నడూ కాదు. స్వాతంత్ర్య పోరాట యోధులు ఆశించిన గొప్ప చరిత్రను నిర్మించడంలో కార్మికులే అగ్ర భాగాన నిలవాలి.

చిట్టివలస జూట్ మిల్లుపై ఇచ్చిన వాగ్దానం మరచిన జగన్

జి.కోటేశ్వరరావు

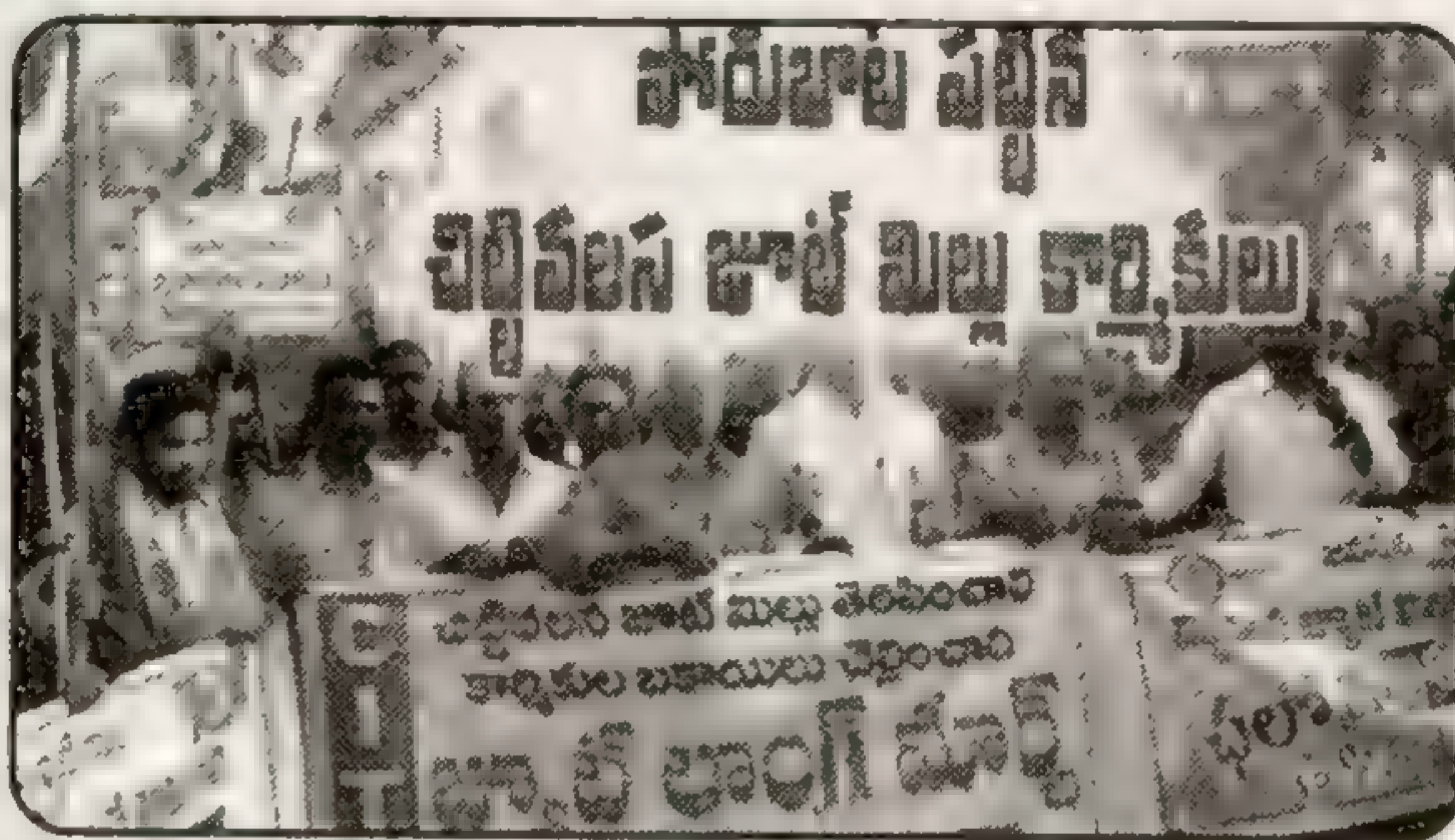
వై.ఎస్.జగన్ విశాఖ జిల్లాలోని చిట్టివలస జూట్ మిల్లు తెరిపిస్తానని ఎన్నికల ముందు హామీ ఇచ్చారు. ఇచ్చిన మాట నిలబెట్టుకోలేకపోయారు. ఎంతో పురాతన మైన ఘన చరిత్ర కలిగిన చిట్టివలస జూట్ మిల్లును శాశ్వతంగా మూసి వేసేందుకు రంగం సిద్ధం చేశారు. 2018, సెప్టెంబర్ 17న భీమిలి ప్రాంతంలో జరిగిన పాద యాత్రలో వై.ఎస్.జగన్ కలసిన యూనియన్ నాయకులకు ఎంతో భరోసా ఇచ్చారు. “నేను చూశాను... నేను విన్నాను... నేను ఉన్నాను” అని చెప్పి అధికారంలోకి వస్తే మిల్లును తెరిస్తానన్న జగన్ వాగ్దానం భంగ పాటుకు గురైంది.

పేరుగాపు - ఊరుదిబ్బ

భీమిలి మండలంలోని చిట్టి వలస జూట్ మిల్లు రాష్ట్రంలోనే పురాతన మైనది. 1921వ సంవత్సరంలో ప్రారంభమైన ఈ మిల్లు బ్రిటీష్ పాలకుల ఆధీనంలో నడిచేది. ఇక్కడ జనపనారతో రకరకాల బ్యాగులు తయారు చేస్తారు. బీహార్, చత్తీస్ ఘడ్, బెంగాల్ రాష్ట్రాల నుంచి

ఉత్పత్తులు ముఖ్యంగా గోనె సంచులు అండమాన్ తో పాటు బర్మా, జపాన్ దేశాలకు ఎగుమతి జరిగేవి. సుమారు 6 వేల మంది నైపుణ్యం గల కార్మికులు షిప్ పద్ధతిలో పని చేసేవారు.

మొదట ఉమ్మడిగా కార్మికులందరూ స్థాపించుకున్న యూనియన్ కు మాజీ రాష్ట్రపతి వి.వి.గిరి వ్యవస్థాపక అధ్యక్షులుగా

పని చేశారు. కరుణాకర సుబ్బారావు, జె.బి.వల్లభరావు, అన్నాజీరావు, వై.విజయ కుమార్, జొన్నలగడ్డ రామలింగయ్య వంటి ప్రముఖులెందరో ఈ యూనియన్ కు బయట నుంచి నాయకత్వం వహించి ఉద్యమాలు నడిపారు. స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వమే 1938 లో జరిగిన తొలి పారిశ్రామిక సమ్మెలో బ్రిటీష్ తుపాకీ కాల్పులకు సత్తియ్య అనే గిరిజన కార్మికుడు ప్రాణ త్యాగం చేశారు. 1979 సంవత్సరంలో బెంగాల్ తరహా వేతన ఒప్పందాల సాధన కోసం పోలీసు నిర్బంధాలను, అణచి వేతలను ఎదుర్కొని విజయాలు

సాధించిన ఘన చరిత్ర ఈ మిల్లులోని కార్మిక వర్గానికి ఉంది. 2003లో 9(ఎ) నోటీసు ద్వారా కార్మికులపై దాడికి యాజమాన్యం పూనుకుంటే 118 రోజులు

వీరోచిత పోరాటంతో కార్మికులు తమ హక్కులను కాపాడుకున్నారు. ఇంతటి ఘన చరిత్ర ఉన్న చిట్టివలస జూట్ మిల్లు నేడు “శ్మశాన వాదీకను” తలపించేలా ఉంది.

అక్రమ లాకౌట్ తో కంపెనీ మూసివేత

విద్యుత్ కోతను సాకుగా చూపిన యాజమాన్యం మూడు షిఫ్ట్ల నుంచి రెండు షిఫ్ట్లకు కుదిస్తామని 2009 ఏప్రిల్ 20న నోటీసు జారీ చేసింది. దీంతో కార్మికులు ఆందోళనకు దిగారు. దీన్ని ఆసరాగా తీసుకున్న యాజమాన్యం కొన్ని గంటల వ్యవధిలోనే అక్రమ లాకౌట్ కు పాల్పడింది. దీన్ని వ్యతిరేకిస్తూ కార్మికులు 37 రోజులపాటు నిరవధిక దీక్ష చేశారు. యాజమాన్యం అక్రమ లాకౌట్ కు పాల్పడిందని ప్రభుత్వం 2009 ఆగస్టు 20న జీఓ నెం.1265ను ఇచ్చింది. ఈ జీఓపై యాజమాన్యం హైకోర్టుకు స్టేకి వెళ్లింది. యాజమాన్యం పిటీషన్ ను 2010 మార్చి 12న డిస్మిస్ చేస్తూ తీర్పునిచ్చింది. ప్రభుత్వం అక్రమ లాకౌట్ అని ఇచ్చిన జీఓ సరైనదని హైకోర్టు తీర్పు ఇచ్చింది. యాజమాన్యం కార్మికులకు బకాయివడ్డ వేతనాలు ఇవ్వాలని, వేతనాల కోర్టు 3సార్లు ఇచ్చిన జడ్జిమెంట్ లలో 2009 ఆగస్టు 20 నుండి 2010 ఏప్రిల్ 30 వరకు 33 కోట్ల 33 లక్షల 50 వేల 708 రూపాయలు కార్మికులకు చెల్లించాలని తీర్పునిచ్చింది. అది నేటికి 149 కోట్ల రూపాయలను వడ్డీతో సహా యాజమాన్యం చెల్లించాల్సి ఉంది. చెల్లించని పక్షంలో కంపెనీ భూమిని అటాచ్ చేస్తూ ఆదేశాలు ఇచ్చింది. వీటన్నింటినీ యాజమాన్యం తుంగలో తొక్కింది. ఈ కాలంలో 2 వేల మంది రిటైర్ అయ్యారు. కనీసం ఈ రిటైర్ అయిన కార్మికులకు గ్రాట్యూటీ కూడా చెల్లించ కుండా

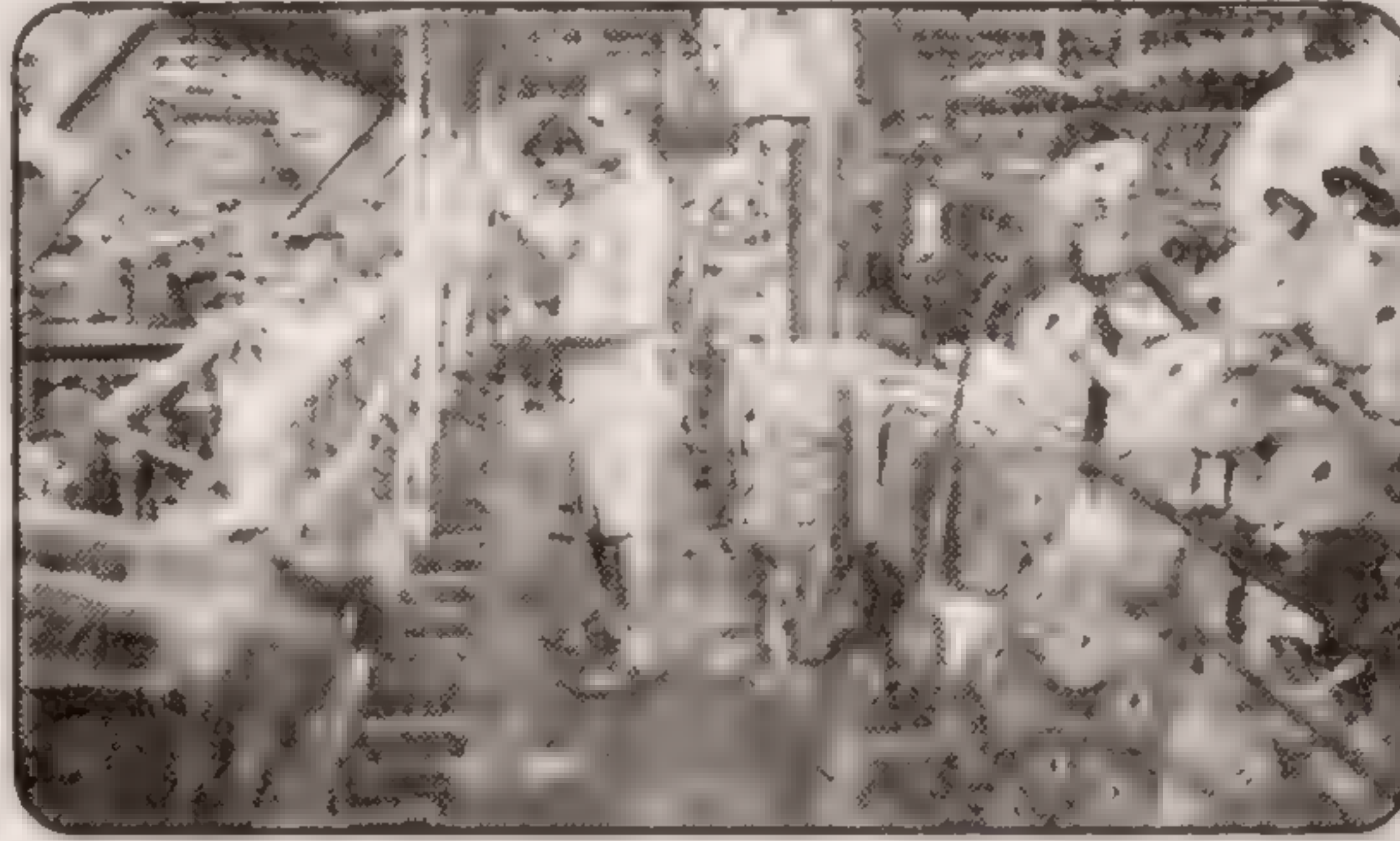
ముడిసరుకు దిగుమతి చేసుకొనేది. మిల్లు మూతబడే నాటికి రోజుకు వంద టన్నుల బరువు గల జూట్ ఉత్పత్తులను తయారు చేసేవారు. ఇక్కడ తయారు చేసిన జూట్

దుర్మార్గంగా వ్యవహరించింది. కంపెనీ మూతబడిన నాటి నుండి 283 మంది కార్మికులు చనిపోయారు. వీరెవ్వరికి ప్రాణం యాజమాన్యం ఇవ్వలేదు. కనీసం ఎటు వంటి నష్టపరిహారం ఇవ్వలేదు. మిల్లు మూసివేసి 10 సంవత్సరాలు దాటిన తర్వాత “కడుపుమాడితే కాళ్ల దగ్గరికి వస్తారు” అన్న చందంగా యాజమాన్యం వ్యవహరిస్తోంది.

కార్మికులకు ముష్టివేసి 700 కోట్లు 30 విలువైన భూమిని రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారం చేసుకోవడానికి యాజమాన్యం ఇప్పుడు చర్చలకు వచ్చింది. తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం చర్చల పేరుతో కాలయాపన చేసింది. అప్పటి కార్మిక శాఖా మంత్రి పితాని సత్యనారాయణ, స్థానిక మంత్రి గంటా శ్రీనివాస రావులు యాజమాన్యంతో కుమ్మక్కయ్యారు. కార్మికుల నోట్లో మట్టి కొట్టి కోట్లాది రూపాయల విలువైన భూముల్ని కాజేయాలని పథకం రూపొందించారు. చట్ట ప్రకారం కార్మికులకు రావాల్సిన బకాయిలను చెల్లించాల్సిందేనని కార్మిక సంఘాలు పట్టుపట్టాయి. మిల్లును తెరిపించాలని, కార్మికులకు బకాయిలు చెల్లించకుండా చట్టవ్యతిరేక చర్యలకు పాల్పడిన యాజమాన్యాన్ని ప్రాసిక్యూట్ చేయాలని కార్మికులు డిమాండ్ చేశారు. ప్రభుత్వం కార్మికుల పక్షాన నిలబడకుండా యాజమాన్యాన పక్షాన వ్యవహరించడంతో చర్చలు విఫలమయ్యాయి. ఇప్పుడు వైయస్సార్ ప్రభుత్వమూ అదే ధోరణితో వ్యవహరిస్తోంది.

వైయస్సార్ ప్రభుత్వం వచ్చాక చర్చలు మరలా కొనసాగించింది. 2019 జూలై 9న కార్మికశాఖా మంత్రి జి.జయరామ్, స్థానికమంత్రి అవంతి శ్రీనివాసరావు సమక్షంలో చర్చలు జరిగాయి. యాజమాన్యంతో ప్రభుత్వం, మిగిలిన నాలుగు కార్మికసంఘాలు (సిఐటియు మినహా) కుమ్మక్కయ్యాయి. కార్మికులకు చట్ట ప్రకారం

రావల్సిన బాయిలు చెల్లించకుండా ముష్టి వేసేందుకు యాజమాన్యంతో బేరసారాలకు ప్రభుత్వమే దిగజారడం బాధాకరం. కేవలం 2 నెలల 15 రోజుల జీతం నష్టపరిహారం కింద (అంటే రూ.12,800/-) ఇచ్చి కంపెనీని శాశ్వతంగా మూసేందుకు జూలై 23, 2019న జాయింట్ కమీషనర్ ఆఫ్ లేబర్ సమక్షంలో ఏఐటియుసి, ఐఎన్ టియుసి, కాంగ్రెస్-కార్మిక సంఘం, టిఎన్ టియుసి ఒప్పందం చేసుకున్నాయి. ప్రభుత్వ

ఈ దుర్మార్గపు ఒప్పందం వల్ల కార్మికులకు తీవ్ర అన్యాయం జరిగింది. ఈ ప్రాంతంలో ఉన్న ఏకైక పరిశ్రమను మూతవేసి 6 వేల కుటుంబాలను రోడ్డున పడేసిన “ఘనత వైయస్సార్ సీపీ” ప్రభుత్వానికే దక్కుతుంది.

సిఐటియు విధానానికి

కార్మికుల మద్దతు

మిల్లు తెరవాలని, కార్మికులను యాజమాన్యం బకాయిపడ్డ వేతనాలు, గ్రాట్యూటీ, బోనస్, ఇతర బకాయిలు తక్షణం చెల్లించాలని స్పష్టమైన ప్రతిపాదనను సిఐటియు మొదటి నుండి ప్రభుత్వం ముందుంచింది. కేవలం రూ. 50 కోట్ల పెట్టుబడితో 5 వేల మంది కార్మికులకు ఉపాధి కల్పించే పరిశ్రమను జూట్ పరిశ్రమ ఒక్కటే అని దీనికి బ్యాంకు గ్యారంటీతో మిల్లును స్వాధీనం చేసుకొని మిల్లు తెరిస్తే 50 రోజుల్లో 100 టన్నుల సామర్థ్యంగల మిల్లు తెరవడానికి అవకాశం ఉందని చర్చలు జరిగిన ప్రతి సందర్భంలోనూ సిఐటియు విశదీకరించింది. తుంపాల సుగర్ ఫ్యాక్టరీ

31 కోట్ల రూపాయలు ఇచ్చిన విధంగా చిట్టివలస జూట్ మిల్లుకు ఆర్థిక తోడ్పాటు ఇవ్వాలని కోరింది. యాజమాన్యం బకాయిపడ్డ 149 కోట్ల రూపాయల బకాయిలను చెల్లించేలా ప్రభుత్వం చర్య తీసుకోవాలని, కార్మికులకు ద్రోహం చేసిన యాజమాన్యాన్ని అరెస్ట్ చేసి జైల్లో పెట్టాలని డిమాండ్ చేసింది. పర్యావరణానికి మంచి మిత్రుడైన జూట్ పరిశ్రమని కాపాడుకోవాల్సిన ఆవశ్యకతను నొక్కి చెప్పింది. ఈ డిమాండ్లకు కార్మికవర్గం నుండి సంపూర్ణ మద్దతు లభించింది.

జూట్ పరిశ్రమకు రక్షణకై ఐక్య ఉద్యమం

రాష్ట్రంలో జూట్ పరిశ్రమలను మూసివేసి స్థలాలను రియల్ ఎస్టేట్ గా మార్చేందుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చూస్తోంది. ఇది చిట్టి వలస జూట్ మిల్లుతో ప్రారంభించి గుంటూరులో బజరంగ్, విజయ నగరంలోని ఈస్ట్ కోస్ట్, అరుణ జూట్ మిల్లును కూడా ఇదే బాటలో కార్మికులను రోడ్డున పడేయాలనేది ప్రభుత్వ కుట్ర. దీనిని వ్యతిరేకిస్తూ సిఐటియు కార్మికులందరినీ ఐక్యం చేసి ఉద్యమం చేందుకు సన్నద్ధం అయ్యింది. చిట్టివలస జూట్ మిల్లు తెరిస్తే ఆ ప్రాంత అభివృద్ధిపై ప్రభావం ఉంటుందని కార్మికులను చైతన్యం చేసింది. కార్మికులకు అండగా నిలిచింది. జూట్ మిల్లు రక్షణకై 2019 ఫిబ్రవరి 15న చిట్టివలస నుండి విశాఖపట్టణం కలెక్టర్ ఆఫీసుకు పాదయాత్ర చేసింది. ధర్నాలు, ర్యాలీలు, సభలతో కార్మికుల్లో పోరాటస్ఫూర్తిని నింపింది. యాజమాన్యం, ప్రభుత్వం దుర్మార్గాలను, కుట్రలను ఎండగట్టింది. ఎంతో ఘన చరిత్రకలిగిన చిట్టివలస జూట్ మిల్లును రక్షించుకొని తీరతామని ప్రతినబూనింది. ఉద్యమాన్ని కొనసాగించేందుకు కార్మిక వర్గాన్ని సన్నద్ధం చేసి మరో స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి సిద్ధం కావాలని పిలుపు నిచ్చింది.

సిఐటియు విశాఖజిల్లా కార్యదర్శి

ఆశాల ధర్మాలతో దద్దరిల్లిన కలెక్టరేట్లు

ఏడు నెలల బకాయి వేతనాలు, పారితోషికాలు చెల్లించాలని, రాజకీయ వేధింపులు ఆపాలని, పెరిగిన వేతన జీత విడుదల చేయాలని, పనిభారం తగ్గించాలని డిమాండ్ చేస్తూ రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఆశాలు ఆందోళన చేపట్టారు. ప్రతిచోటా సుమారు రెండు వేల మంది వరకూ ఈ ఆందోళనల్లో పాల్గొన్నారు. విజయవాడలోని ధర్మాచాక్లో

రాజయ్య ఆశాలకు మద్దతు తెలిపారు. అనంతరం ఐసీడీఎస్ ఎపీఓ నాయుడుకు, అడిషనల్ డీఎంహెచ్ఓ రాజ్ కు మార్కు వినతిపత్రం అంద జేశారు.

విశాఖపట్నంలోని రామా టాకీస్ వద్ద ఉన్న డీఎం హెచ్ఓ కార్యాలయం వద్ద ఆశా వర్కర్లు ధర్మా చేపట్టారు.

విశాఖ జిల్లా పాడేరు ఐటీడీఎ

ముట్టడికి ఆశా వర్కర్లు, సీహెచ్ డబ్ల్యూలు యత్నించారు. పోలీసులు అడ్డుకోవడంతో గేటు వద్ద బైరాయించి ఆందోళన చేపట్టారు.

విజయనగరం కలెక్టరేట్ వద్ద ఆశావర్కర్లు ధర్మా చేశారు. ఈ సందర్భంగా ఆశావర్కర్లు యూనియన్ జిల్లా అధ్యక్షురాలు బొత్తు సుధారాణి, ప్రధాన కార్యదర్శి పీవీఎస్ రత్నం ప్రసంగించారు. అనంతరం ధర్మా వద్దకు వచ్చిన డీఎం హెచ్ఓ విజయలక్ష్మికి వినతి అందజేశారు.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా ఏలూరులోని కలెక్టరేట్ వద్ద మహాధర్మా నిర్వహించారు.

కె.పోశమ్మ అధ్యక్షత వహించారు.

ఒంగోలులో కలెక్టరేట్ వద్ద భారీ ధర్మా

నిర్వహించారు. నమన్యలపై జిల్లా అధికారులు స్పష్టమైన హామీ ఇచ్చేవరకు ఇక్కడ నుండి వెళ్లేదిలేదని, కలెక్టరేట్ ను ముట్టడిస్తామని హెచ్చరించారు. జిల్లా కలెక్టర్ ఆదేశాల మేరకు ఉన్నతాధికారులు ఆశాల వద్దకు వచ్చి సమన్యల పరిష్కారానికి హామీ ఇచ్చారు.

నెల్లూరు కలెక్టరేట్ ఎదుట ధర్మా జరిగింది. తొలుత వీఆర్సీ క్రిడా మైదానం నుంచి భారీ స్థాయిలో ఆశాలు ర్యాలీ నిర్వహించారు.

కర్నూలులో ధర్మా నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్ష, ప్రధాన కార్యదర్శులు పిఎస్.రాధాకృష్ణ, డి.గౌస్దేశాయ్ పాల్గొన్నారు.

చిత్తూరు కలెక్టరేట్ ఎదుట ఆశాలు పెద్దఎత్తున ఆందోళన చేపట్టారు. ఆశా వర్కర్స్ యూనియన్ జిల్లా అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు భువనేశ్వరి, గంగ, సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు వాడ గంగరాజు, చైతన్య పాల్గొన్నారు.

గుంటూరు కలెక్టరేట్ ఎదుట ఆశాలు ధర్మా నిర్వహించారు. అనంతరం జెడ్పీ వరకూ ప్రదర్శనగా వెళ్లి అక్కడ బైటాయించారు.

జరిగిన ధర్మాలో ఆశా వర్కర్స్ యూనియన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కె.ధనలక్ష్మి, సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు సీహెచ్.బాబూరావు ఆశాలకు మద్దతు తెలిపారు.

సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో తూర్పుగోదావరి జిల్లా కాకినాడ కలెక్టరేట్ వద్ద ఆశా వర్కర్లు ధర్మా నిర్వహించారు. జిల్లాలోని వివిధ ప్రాంతాలకు చెందిన సుమారు రెండు వేల మంది ఆశా వర్కర్లు ఉదయాన్నే కలెక్టరేట్ వద్దకు చేరుకుని ఆందోళన చేపట్టారు. ఈ సందర్భంగా సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షురాలు జి.బేబీరాణి, సిఐటియు రాష్ట్ర నాయకులు బాలకాశీ, యూనియన్ జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి చంద్రమల్ల వద్ద మాట్లాడారు.

రంపచోడవరం నియోజకవర్గంలోని 11 మండలాలకు చెందిన ఆశా వర్కర్లు రంపచోడవరం ఐసీడీఎస్ కార్యాలయాన్ని ముట్టడించారు. మాజీ ఎంఎల్ఎ సున్నం

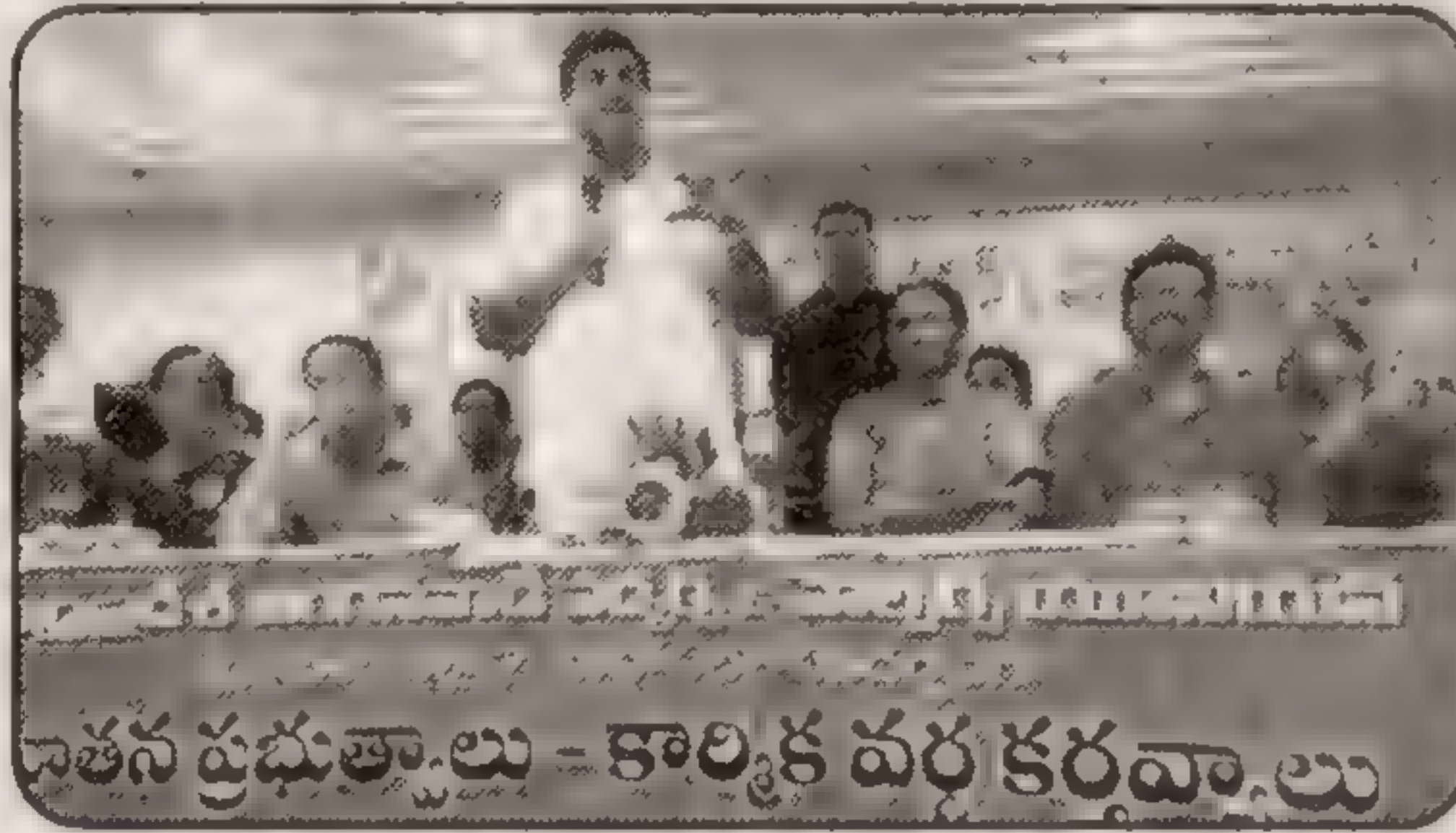
జిల్లా నలుమూలల నుండి వందలాది మంది ఆశా వర్కర్లు ఈ ధర్మాకు తరలివచ్చారు. ఈ ధర్మాకు యూనియన్ జిల్లా కార్యదర్శి

అంగన్‌వాడీల సమస్యలు పరిష్కరిస్తాం

నరసన్నపేట: అంగన్‌వాడీలకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అండగా ఉంటుందని రాష్ట్ర రోడ్డు, భవనాలశాఖ మంత్రి ధర్మాన కృష్ణదాస్ అన్నారు. శ్రీకాకుళం జిల్లా నరసన్నపేటలోని ఓక కళ్యాణ మండపంలో జరిగిన ఆంధ్ర ప్రదేశ్ అంగన్‌వాడీ వర్క్స్ అండ్ హెల్ప్స్ యూనియన్ జిల్లా ఏడో మహా సభల్లో ముఖ్యఅతిథిగా ఆయన మాట్లాడారు. అంగన్‌వాడీల సమస్యలను దశల వారీగా పరిష్కరిస్తామన్నారు. అంగన్‌వాడీల సమస్యలను ముఖ్యమంత్రి దృష్టికి తీసుకెళ్తామన్నారు.

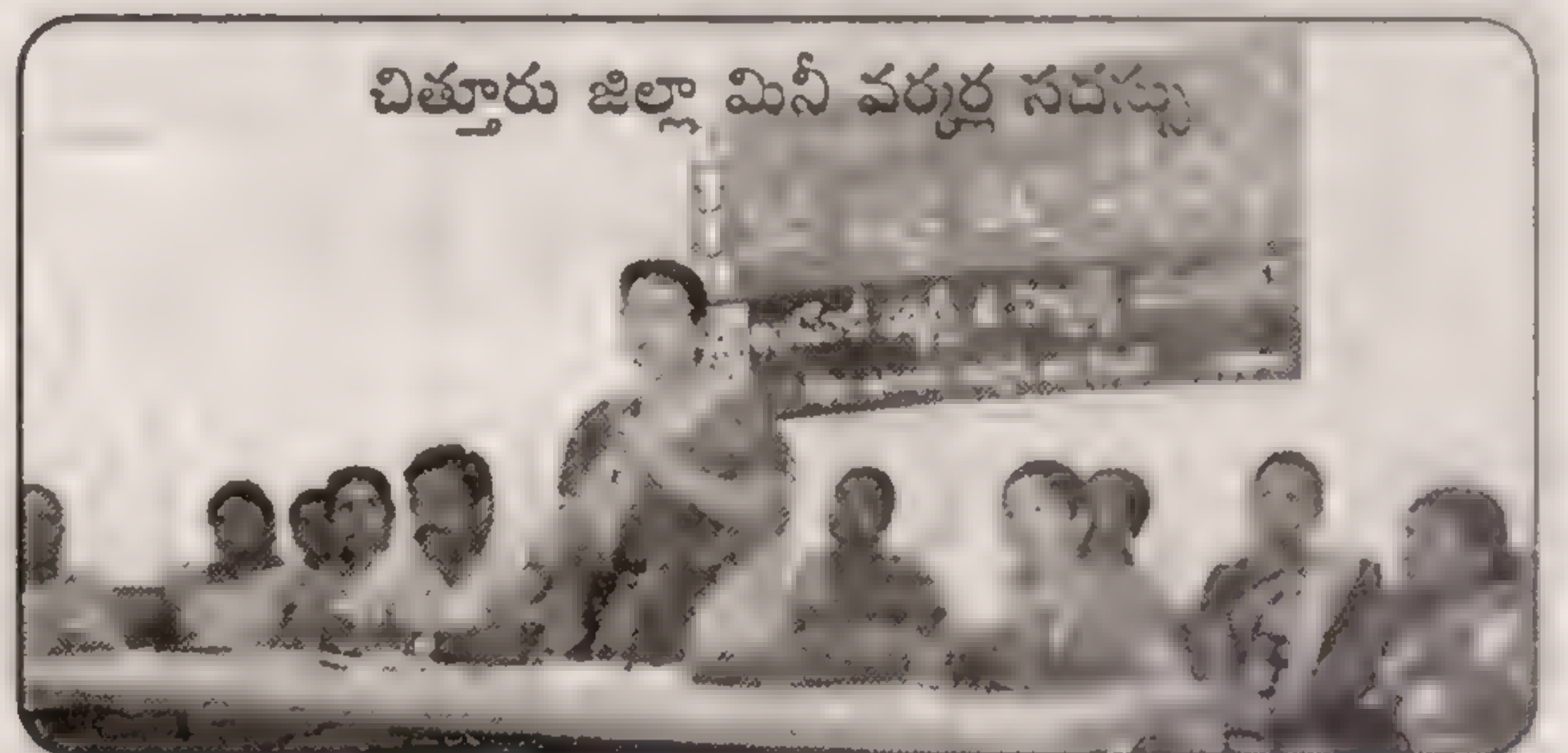
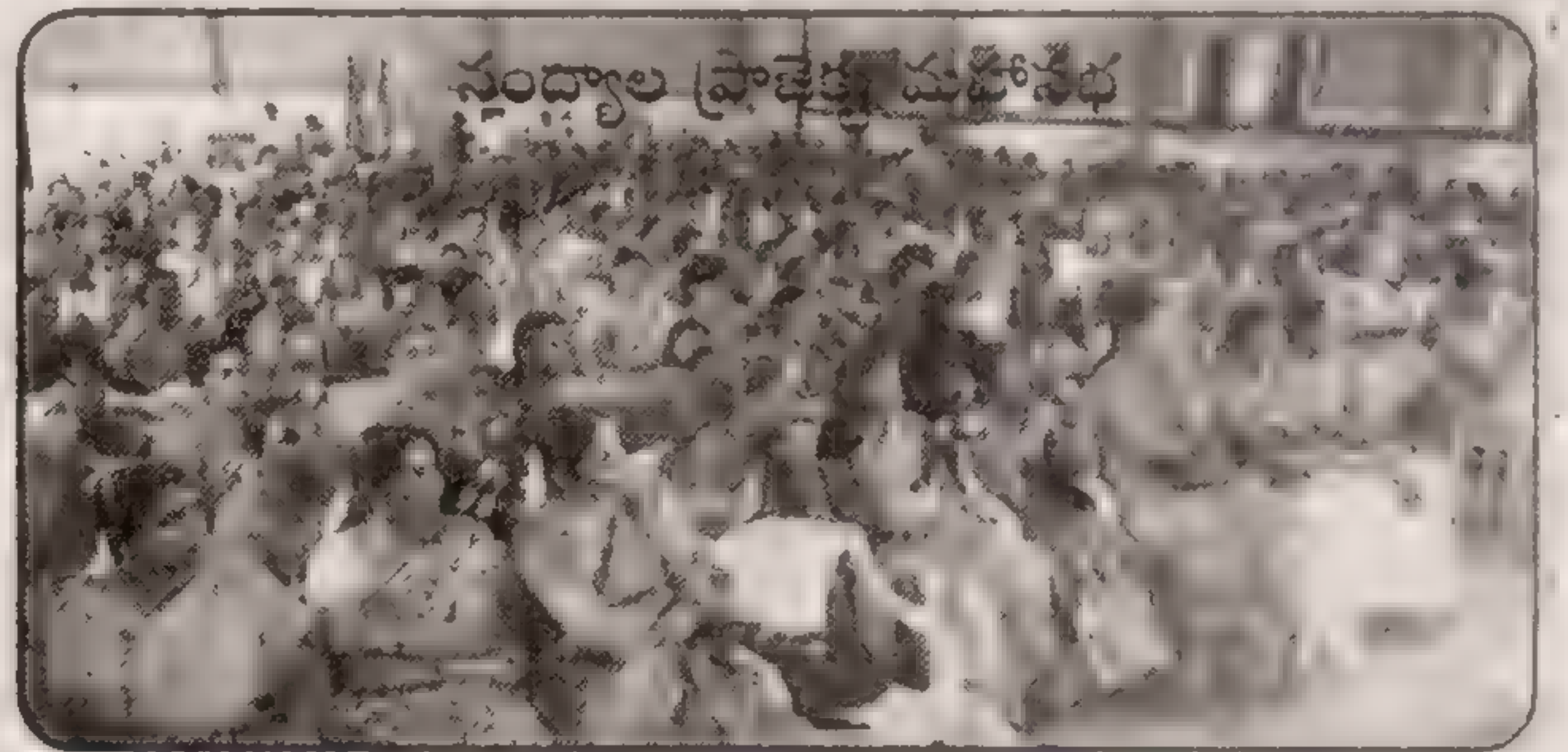
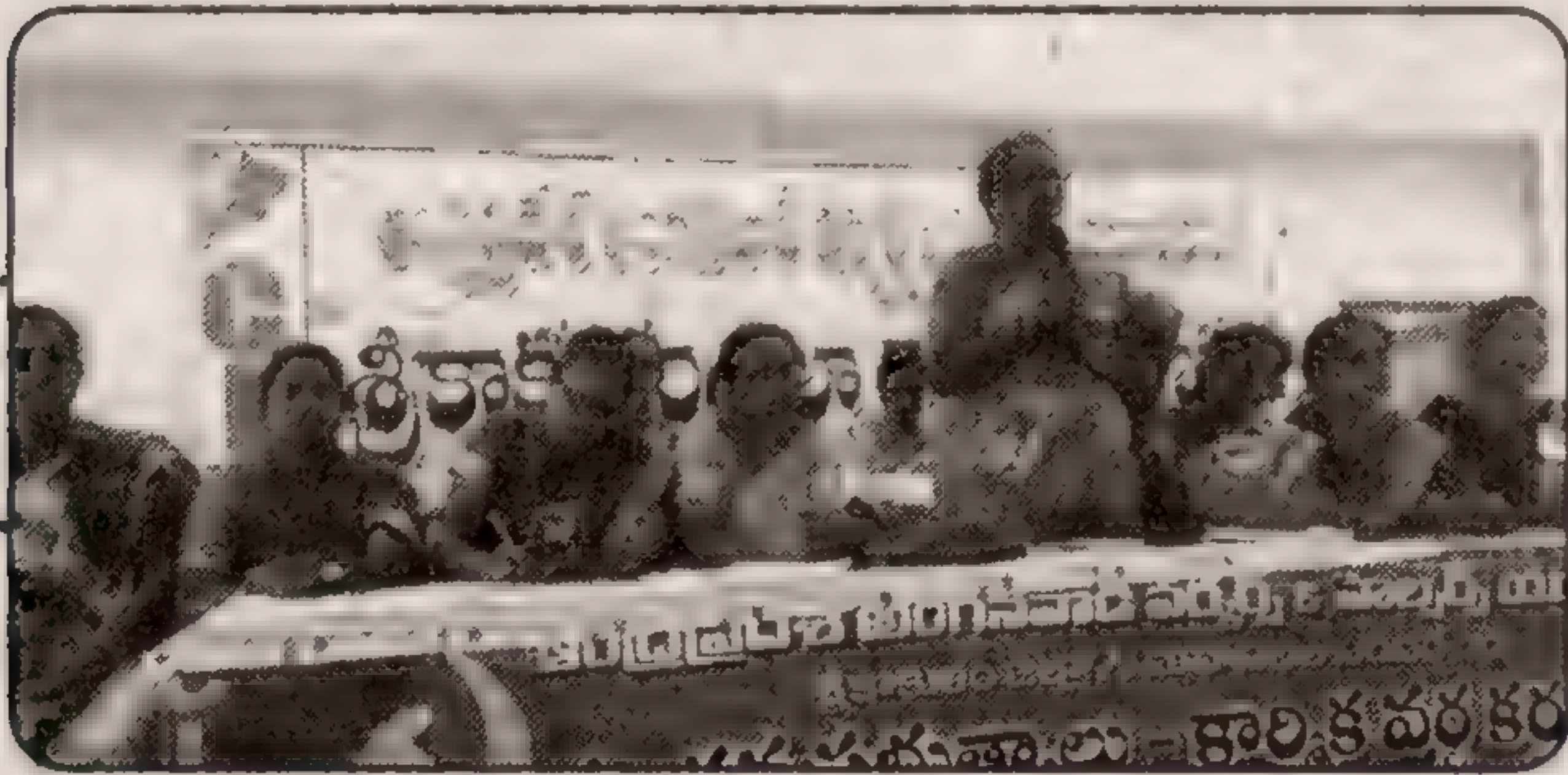
అంతకు ముందు 'నూతన ప్రభుత్వాలు, కార్మికవర్గ కర్తవ్యాలు' అనే అంశంపై నిర్వహించిన సదస్సులో యూనియన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కె.సుబ్బ

రావమ్మ మాట్లాడారు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అంగన్‌వాడీల శ్రమను గుర్తించడం లేదని విమర్శించారు. కేంద్ర బడ్జెట్‌లో ఐసీడీఎస్‌కు నిధుల కేటాయింపులో మొండి చేయి చూపారని విమర్శించారు. జాబ్ చార్జ్‌లో లేని అనేక సర్వేలు, బీఎల్‌ఓ తది

తర విధులతో అంగన్‌వాడీ కేంద్రాల్లో పనిచేయ కుండా ప్రభుత్వం అటంక పరు

స్తోందన్నారు. అంగన్‌వాడీలను ప్రభుత్వ ద్యోగులుగా గుర్తించాలని డిమాండ్ చేశారు. కనీస వేతనం రూ.18 వేలు, సామాజిక భద్రత సౌకర్యం, పింఛను, పీఎఫ్, ఈఎస్‌ఐ తదితర సౌకర్యాలను అమలు చేయాలన్నారు. అంగన్‌వాడీ కేంద్రాల నిర్వహణను ప్రైవేటు ఏజెన్సీలకు అప్పగించే ప్రయత్నం ప్రభుత్వం చేస్తోందని చెప్పారు. దీనికి వ్యతిరేకంగా ఐక్య పోరాటాలకు సిద్ధం కావాలని పిలుపునిచ్చారు. అనంతరం మంత్రి కృష్ణదాస్‌కు వినతిపత్రం అందజేశారు. ఈ సదస్సులో సిబిడియు జిల్లా అధ్యక్ష, ప్రధాన కార్యదర్శి కె.శ్రీనివాస్, డి.గోవిందరావు, యూనియన్ జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి ఎన్.హిమప్రభ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

అంగన్‌వాడీ తూర్పుగోదావరి జిల్లా ధర్మా

అంగన్‌వాడీ కడప జిల్లా ధర్మా

కదం తొక్కిన అంగన్‌వాడీలు

కనీస వేతనాలు, రిటైర్మెంట్ బెనిఫిట్స్, అర్హులకు ప్రమోషన్లు ఇవ్వాలని, అధికారుల వేధింపులు ఆపాలని కోరుతూ అంగన్ వాడీలు రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఆందోళనబాట పట్టారు. ఈ సందర్భంగా ధర్నాలు, ర్యాలీలు, రాస్తారోకోలు చేపట్టారు. 7 జిల్లాలు పీడీ ఆఫీసుల వద్ద, 6 జిల్లాల్లో ప్రాజెక్టు కార్యాలయాల వద్ద ధర్నాలు జరిగాయి. ఈ ధర్నాల సందర్భంగా కనీస వేతనం, సామాజిక భద్రతా సౌకర్యాలు, అమ్మవడి పథకం అంగన్ వాడీ పిల్లలకు వర్తింపజేయాలని తదితర డిమాండ్స్ పరిష్కారం చేయాలని పెద్ద సంఖ్యలో అంగన్ వాడీలు ఆందోళనలో పాల్గొన్నారు. చిత్తూరు, విశాఖ, గుంటూరు జిల్లాల్లో కలెక్టరేట్ నుండి స్త్రీ, శిశు సంక్షేమ శాఖ కార్యాలయం వరకూ ప్రదర్శన, అనంతరం ధర్నా చేశారు. ఈ సందర్భంగా యూనియన్ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కె.నుబ్బరావమ్మ మాట్లాడుతూ కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఐసీడిఎస్ కు నిధులు తగ్గించడం వల్ల పేద మహిళలు, పిల్లలు నష్టపోతారని తెలిపారు. ఈ కార్యక్రమంలో యూనియన్ జిల్లా

గౌరవాధ్యక్షులు కాకుమాను నాగేశ్వరరావు, జిల్లా అధ్యక్షురాలు మెదిల్లాదేవి పాల్గొన్నారు.

కర్నూలు కలెక్టరేట్ లోని గాంధీ విగ్రహం ఎదుట అంగన్ వాడీలు ధర్నా చేశారు. సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి డి.గాస్ దేశాయి ఈ ధర్నాకు సంఘీభావం తెలిపారు.

తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో అంగన్ వాడీలు కలెక్టరేట్ ను ముట్టడించారు. జిల్లా నలుమూలల నుంచి పెద్దసంఖ్యలో అంగన్ వాడీలు కాకినాడ కలెక్టరేట్ కు చేరుకున్నారు. మధ్యాహ్నం రెండు గంటల వరకూ ఆందోళన కొనసాగింది. అనంతరం ఐసీడిఎస్ పీడీ సుఖజీవన్ బాబుకు వినతిపత్రం అందించారు. వీరికి సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్షులు రాజకుమార్, ప్రధాన కార్యదర్శి ఎం.వీరలక్ష్మి మద్దతు తెలిపారు. ఈ కార్యక్రమంలో అంగన్ వాడీ వర్కర్స్ అండ్ హెల్పర్స్ యూనియన్ రాష్ట్ర అధ్యక్షురాలు జి.బేబీరాణి తదితరులు పాల్గొన్నారు.

కడప కలెక్టరేట్ ఎదుట పెద్దఎత్తున నిరసన కార్యక్రమం చేపట్టారు. అంగన్ వాడీ వర్కర్స్ యూనియన్ జిల్లా అధ్యక్ష, ప్రధాన

కార్యదర్శులు రాజకుల్లాయమ్మ, లక్ష్మిదేవి పాల్గొన్నారు.

అనంతపురంలో కలెక్టర్ కార్యాలయాన్ని కార్మికులు ముట్టడించారు. జిల్లా నలమూలల నుంచి వేలాది మంది అంగన్ వాడీ వర్కర్లు, ఆయాలు కార్యాలయం వద్ద కొచ్చి నిరసన తెలిపారు. అనంతరం కలెక్టర్ సత్యనారాయణను కలిసి వినతిపత్రం అందజేశారు.

విజయనగరం జిల్లాలో పలుచోట్ల అంగన్ వాడీలు ధర్నాలు చేశారు. కలెక్టరేట్ వద్ద జరిగిన ధర్నాలో సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి టీవి రమణ మాట్లాడారు. పార్వతీపురం, సాలూరు, బొబ్బిలి, బాడంగి, చీపురుపల్లి, నెల్లిమర్ల తదితర చోట్ల ధర్నాలు చేశారు.

శ్రీకాకుళంలోని వాంజే కాలనీ కూడలి నుంచి ఐసీడిఎస్ పీడీ కార్యాలయం వరకూ ర్యాలీగా వెళ్లి అక్కడ బైరాయింపారు. అనంతరం పీడీ అనితకు వినతిపత్రం అందించారు. యూనియన్ జిల్లా అధ్యక్షురాలు సృజన, జిల్లా కార్యదర్శి వాణిశ్రీ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

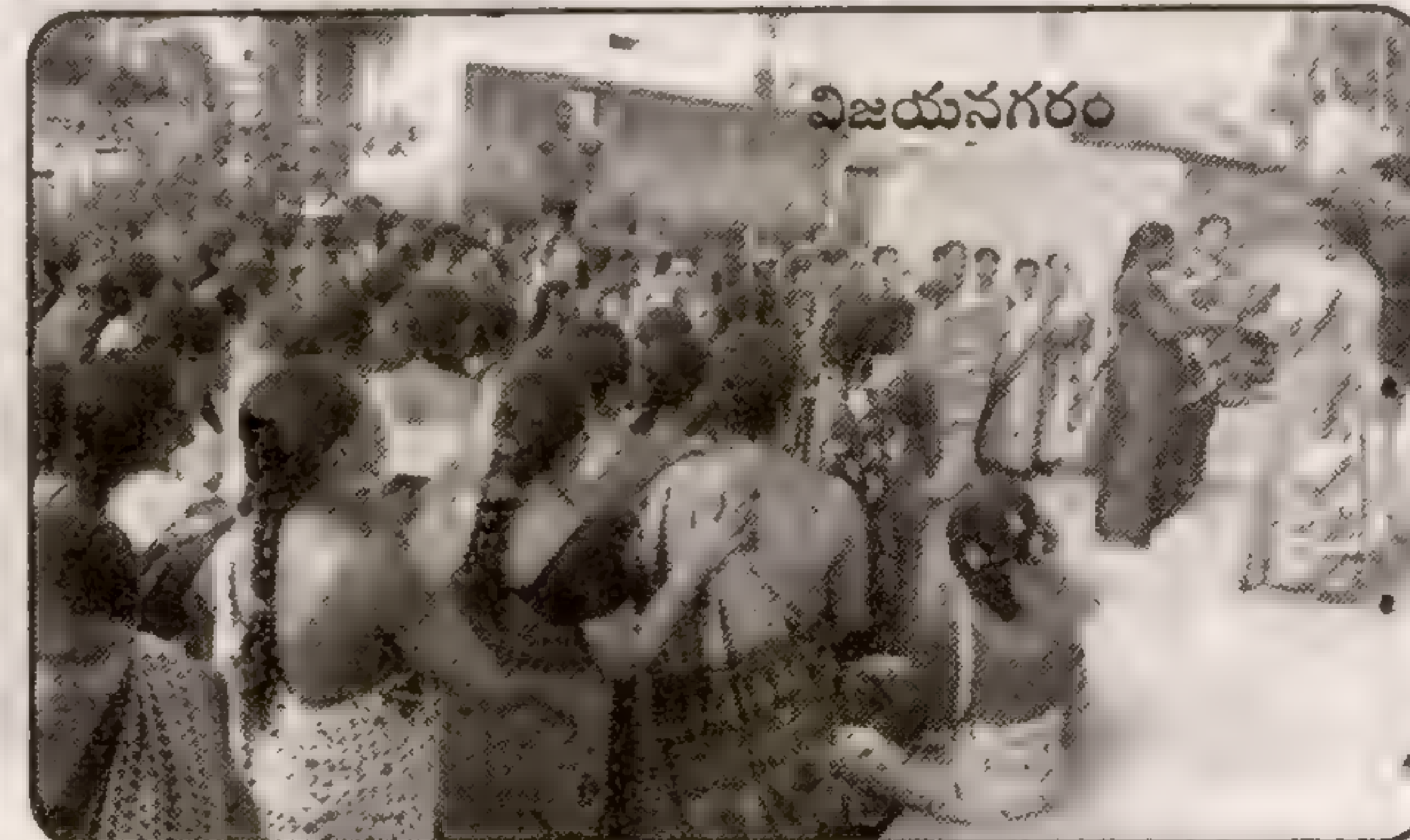
గుంటూరు

ప్రకాశం

నెల్లూరు

విజయనగరం

తాలగించిని వారిని వెంటనే విడుదలకి తీసుకోవాలి

రాష్ట్రవ్యాప్తంగా యానిమేటర్ల ధర్నా

వెలుగు ఐకెపీ డిపార్ట్మెంట్లో పనిచేస్తున్న విలేజ్ ఆర్గనైజింగ్ అసిస్టెంట్స్ (వీఓఏ), పట్టణ మెప్పా పరిధిలో పనిచేస్తున్న రిసోర్స్ పర్సన్స్ (ఆర్పీ) తాలగింపులు, వేధింపులు వెంటనే ఆపాలని, వీరికి ఉద్యోగ భద్రత కల్పించాలని సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో వెలుగు యానిమేటర్లు ఆందోళన, ధర్నా

అక్రమంగా తాలగిస్తున్నారని దుయ్యబట్టారు. వేధింపులతో అనంతపురంలో ఒక వీఓఏ ఆత్మహత్య చేసుకున్నారన్నారు. ప్రస్తుతం కలెక్టరేట్ వద్ద ప్రశాంతంగా ధర్నాలు చేస్తున్నామని, అక్రమ తాలగింపులు ఆపకపోతే భవిష్యత్లో కలెక్టరేట్ గేట్లు ముందు కూర్చుంటామని ప్రభుత్వాన్ని హెచ్చరించారు. అవసరమైతే 'చలో జగన్ ఇల్లు' కార్యక్రమం కూడా చేపడతామని హెచ్చరించారు.

తిరుపతిలో యానిమేటర్లు కలెక్టరేట్ ఎదుట భారీ ధర్నా చేపట్టారు. సంఘమిత్ర

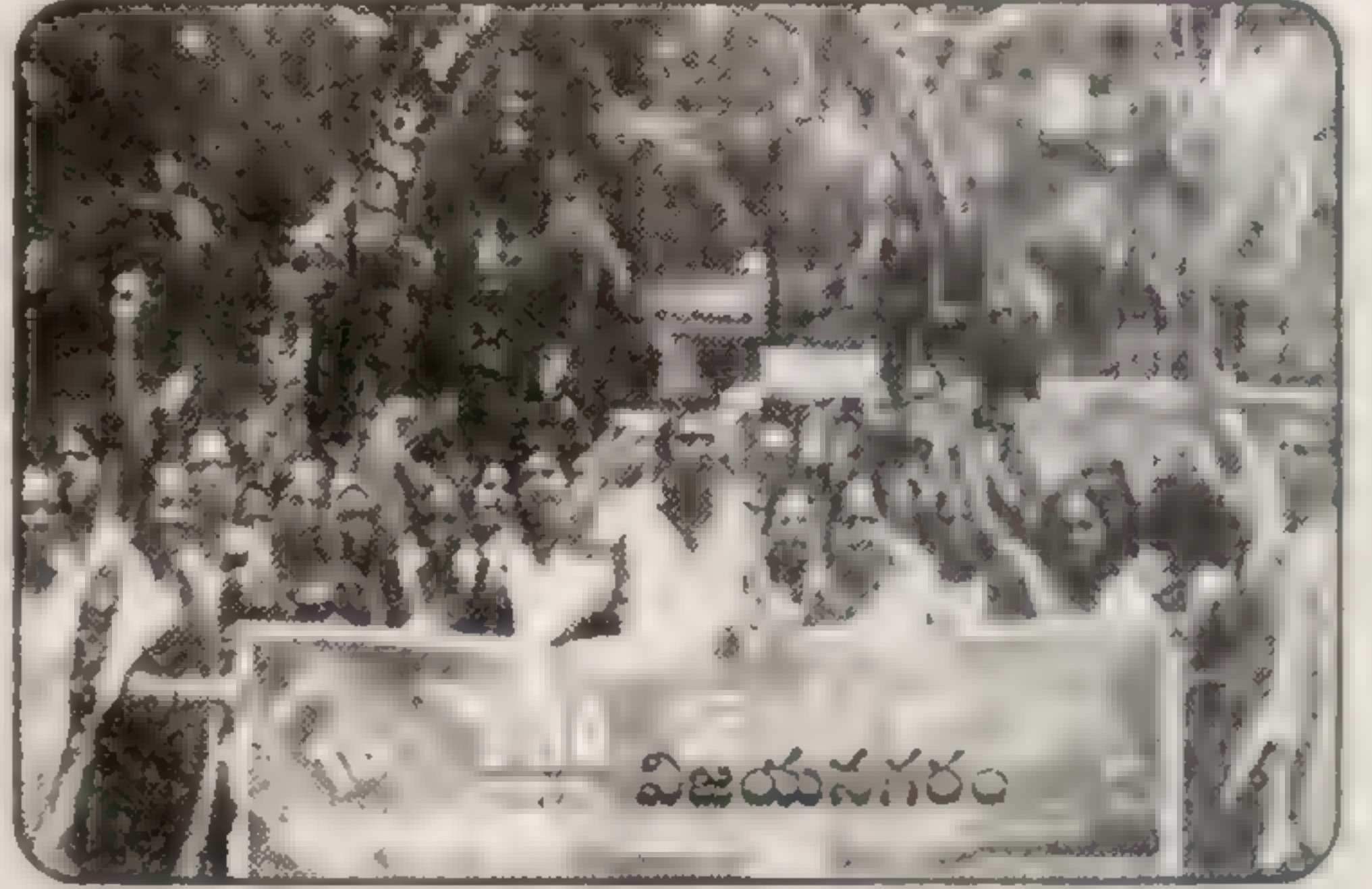
విశాఖపట్టణం

చేపట్టారు. రాజకీయ వేధింపులు మానుకోవాలని, పెంచిన జీతం రూ. 10 వేలు అమలు చేయాలంటూ నినాదాలు చేశారు. 7 జిల్లాల్లోని కలెక్టరేట్ల ఎదుట ఆందోళనలు చేపట్టారు.

ఒంగోలులో జిల్లా నలుమూలల నుండి వందలాది మంది ధర్నాలో పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా సంఘం రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ధనలక్ష్మి మాట్లాడుతూ గ్రామాల్లో వైసీపీ నాయకులు వీఓఏపై రాజకీయ వేధింపులకు పాల్పడుతున్నారని, వీఓఏలను

కలెక్టరేట్ గేట్లు ముందు కూర్చుంటామని ప్రభుత్వాన్ని హెచ్చరించారు. అవసరమైతే 'చలో జగన్ ఇల్లు' కార్యక్రమం కూడా చేపడతామని హెచ్చరించారు. కార్యక్రమంలో సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి చీకటి శ్రీనివాస రావు, సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్షులు సీ హెచ్. మజుందర్, శ్రామిక మహిళా జిల్లా కన్వీనర్ పి.కల్పన, సిఐటియు పశ్చిమ ప్రకాశం జిల్లా కార్యదర్శి డికేయం రఫీ మాట్లాడారు.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలో వీఓఏల అక్రమ తాలగింపులు, వేధింపులు ఆపాలని,

విజయనగరం

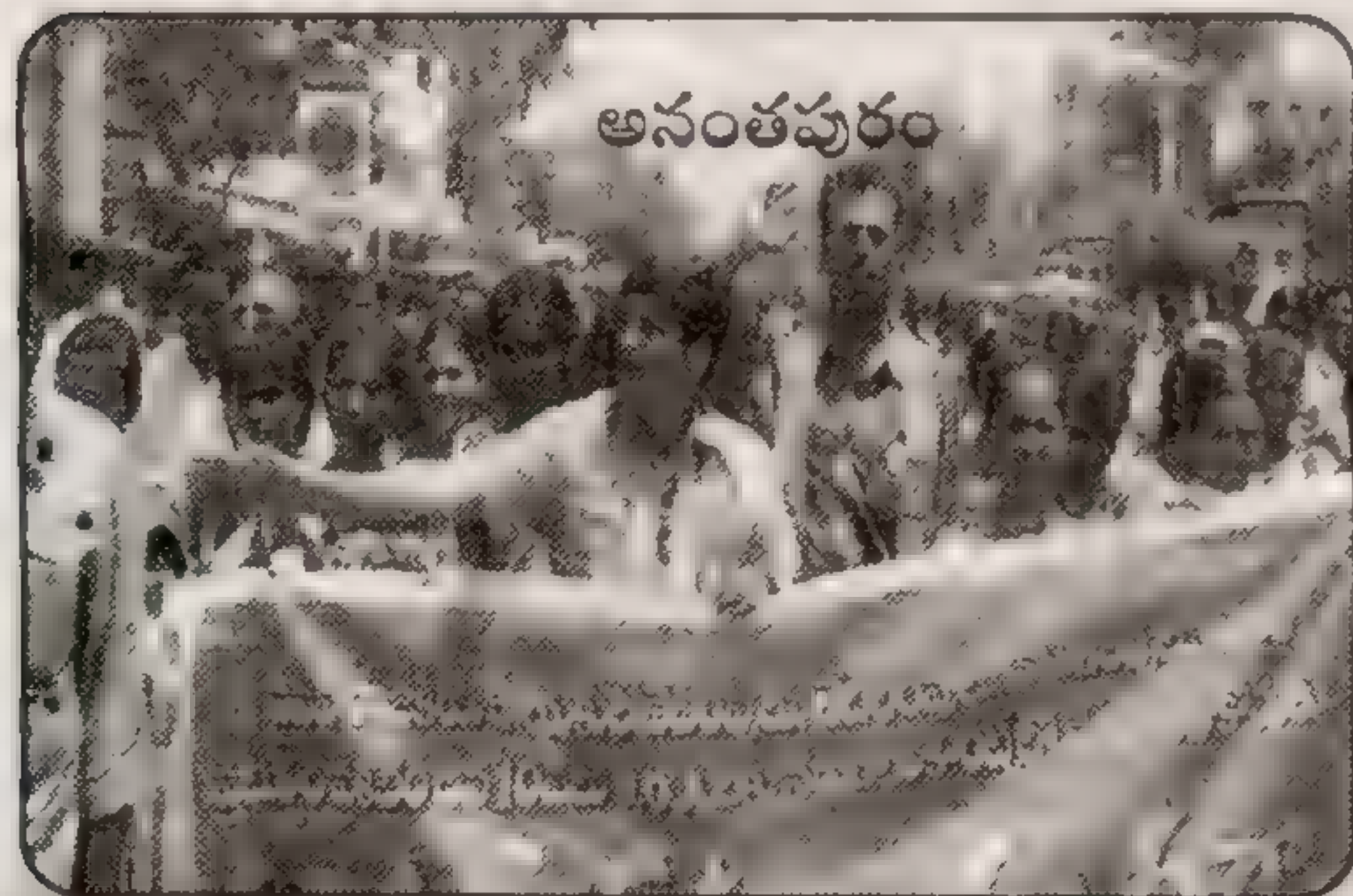
సంఘం గౌరవాధ్యక్షులు వాడ గంగరాజు మాట్లాడారు. పెండింగ్లో ఉన్న పారితోషకం బకాయిలను వెంటనే చెల్లించాలని, గ్రూపు ఇన్సూరెన్స్ స్కాకర్యం కల్పించి గుర్తింపు కార్డులు, యూనిఫాం ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేశారు.

కర్నూలులో జరిగిన ఆందోళనలో సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి డి.గౌస్దేశారు మాట్లాడారు. అనంతపురంలో టవర్క్లాక్ నుంచి కలెక్టరేట్ వరకు ర్యాలీ నిర్వహించారు. కలెక్టరేట్ వద్దకు సిఐటియు నాయకులు, యానిమేటర్లు చేరుకున్నారు. పోలీసులు వారిని అరెస్టు చేసి స్టేషన్కు తరలించారు.

విశాఖలోని జీవీఎంసీ గాంధీ విగ్రహం వద్ద వీఓఏలు ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా సంఘం జిల్లా అధ్యక్షులు సీ హెచ్. రూపాదేవి మాట్లాడుతూ వీఓఏ, ఆర్పీలకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం రూ. 10 వేలు వేతనం ప్రకటించడం హర్షించదగినదైనప్పటికీ ఈ ప్రకటన వెలువడిన నుంచి జిల్లాలో వీఓఏ, ఆర్పీలను పెద్ద సంఖ్యలో తాలగిస్తున్నారని ఆక్షేపించారు. విజయనగరం, శ్రీకాకుళంలో కలెక్టరేట్ల వద్ద ఆందోళన చేపట్టారు.

ఉద్యోగ భద్రత కల్పించాలని, ప్రభుత్వం ప్రకటించిన రూ. 10 వేల వేతనం జీఓ విడుదల చేయాలని నినాదాలు చేశారు. ఈ ధర్నాకు సంఘం గౌరవాధ్యక్షురాలు ఎ.శ్యామ లారాణి అధ్యక్షత వహించగా, ముఖ్యఅతిథిగా సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి డీఎన్వీడీ ప్రసాద్ హాజరయ్యారు.

అనంతపురం

'అల్లూరు' భవనం పోరాటాలకు కేంద్రమవ్వాలి

ఏలూరు: అల్లూరు సత్యనారాయణ భవనం పోరాటాలకు కేంద్రంగా నిలవాలని సిఐటియు అఖిల భారత అధ్యక్షురాలు కె. హేమలత ఆకాంక్షించారు. పశ్చిమగోదావరి జిల్లా ఏలూరులో

నూతనంగా నిర్మించిన అల్లూరు సత్యనారాయణ భవనం (సిఐటియు జిల్లా కార్యాలయం) ప్రారంభోత్సవంలో ఆమె ముఖ్యఅతిథిగా పాల్గొని తొలుత అల్లూరు చిత్రపటానికి పూలమాల వేసి జోహార్లు

అర్పించారు. మొదటి అంతస్తును సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు సీహెచ్.నర్సింగరావు, రెండో అంతస్తును సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఎం.ఎ.గృహ్, మూడో అంతస్తును రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు వి.ఉమామహేశ్వరరావు ప్రారంభించారు. ఈ సందర్భంగా హేమలత మాట్లాడుతూ దశా బ్దాలుగా పోరాడి సాధించుకున్న కార్మిక హక్కులను మోడీ సర్కార్ కాలరాస్తోందని, వంద రోజుల ప్రణాళిక పేరుతో ప్రభుత్వ సంస్థలను పైవేటువరం చేయాలని

చూస్తోందని విమర్శించారు. గృహ్ మాట్లాడుతూ కార్మికవర్గ చైతన్యం కోసం సిఐటియు పనిచేస్తుందన్నారు. నర్సింగరావు మాట్లాడుతూ మధ్యాహ్న భోజన కార్మికులను తొలగించాలని ప్రభుత్వం

చూస్తోందని విమర్శించారు. గృహ్ మాట్లాడుతూ కార్మికవర్గ చైతన్యం కోసం సిఐటియు పనిచేస్తుందన్నారు. నర్సింగరావు మాట్లాడుతూ మధ్యాహ్న భోజన కార్మికులను తొలగించాలని ప్రభుత్వం

చూస్తుందన్నారు. సిఐటియు తెలంగాణ రాష్ట్ర నాయకులు రాజారావు మాట్లాడుతూ ఉద్యమాలకు పశ్చిమగోదావరి జిల్లా పురిటిగడ్డ అని అన్నారు. ఉభయగోదావరి జిల్లాల ఉపాధ్యాయ, గ్రాడ్యుయేట్ ఎంఎల్సీలు రాము సూర్యారావు, ఐ.వెంకటేశ్వరరావు, మంతెన సీతారాం మొదలైన వారు మాట్లాడుతూ అల్లూరు సత్యనారాయణ జీవితం నేటి తరానికి ఆదర్శమన్నారు.

సభకు అధ్యక్షత వహించిన సిఐటియు పశ్చిమగోదావరి (డెల్టా) జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి కె.రాజారామోహన్రాయ్ మాట్లాడుతూ కార్మికోద్యమాల్లో కీలక పాత్ర పోషించిన అల్లూరు సత్యనారాయణ పేరును సిఐటియు జిల్లా కార్యాలయ భవనానికి పెట్టినట్లు తెలిపారు. తొలుత సిఐటియు పతాకాన్ని సీనియర్ నాయకులు, మాజీ ఎంఎల్ఎ ఆర్.నత్యనారాయణరాజు (ఆర్ఎస్) ఆవిష్కరించారు.

భవన నిర్మాణ కార్మికుల ఆకలి కేకలు

విజయవాడ: ఇసుక క్వారీలను తక్షణమే ప్రారంభించి భవన నిర్మాణ కార్మికులను ఆదుకోవాలని భవన నిర్మాణ కార్మికుల చలో విజయవాడ ధర్నా కార్యక్రమంలో పలువురు వక్తలు ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేశారు. విజయవాడ అలంకార్ సెంటర్లోని ధర్నా చౌక్ వద్ద భవన నిర్మాణ కార్మిక సంఘం ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించిన 'చలో విజయవాడ' ధర్నాకు భవన నిర్మాణ కార్మికులు రాష్ట్ర నలుమూలల నుండి వేలాదిగా తరలి వచ్చారు. కార్యక్రమానికి ఎపీ భవన నిర్మాణ కార్మికుల సంఘం రాష్ట్ర కార్యదర్శి పి.వి. నరసింహారావు అధ్యక్షత వహించారు. కార్యక్రమంలో సిఐటియు రాష్ట్ర నాయకులు సీహెచ్.బాబూరావు మాట్లాడుతూ ప్రభుత్వ అనాలోచిత నిర్ణయాల వల్ల రాష్ట్రంలో 30 లక్షల భవన నిర్మాణ కార్మికులకు ఐదు

నెలలుగా ఉపాధిలేక ఆకలితో అలమటిస్తున్నారన్నారు. నూతన ఇసుక పాలసీలంటూ లక్షలాది కార్మికులను ప్రభుత్వం రోడ్డు మీద పడేసిందని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు.

ఐదు నెలలుగా కార్మికులకు పనుల్లేక పోవడంతో కుటుంబ పోషణ భారం అయ్యిందని భవన నిర్మాణ కార్మికుల సంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్షులు వి.ఉమామహేశ్వరరావు అన్నారు. జూన్ నెల్లో ప్రారంభిస్తామన్న ఇసుక పంపిణీని సెప్టెంబర్ 5 వరకు నిలిపివేయడాన్ని ఆయన గర్హించారు. అవినీతి రహిత ఇసుక పంపిణీ విధానంపై భవన నిర్మాణ కార్మికుల అసోసియేషన్, ఎపి బిల్డర్స్ అసోసియేషన్ నాయకులతో చర్చలు జరిపి, సలహాలు తీసుకోవాలని సూచించారు. ఈ కార్యక్రమంలో యూనియన్ నాయకులు రాజేంద్ర, బి.అప్పారావు,

పెద్దిరాజు, గోవింద్, నాగేశ్వరరావు, వై.లక్ష్మణరావు, ఎన్.సీ.హెచ్ శ్రీనివాస్ తదితరులు మాట్లాడుతూ భవన నిర్మాణ రంగం కార్మికుల పట్ల ప్రభుత్వ మొండి వైఖరిని అవలంబిస్తోందన్నారు.

సమస్యలు పరిష్కరించాలని కోరుతూ భవన నిర్మాణ కార్మికుల రాష్ట్రవ్యాప్త పిలుపుమేరకు విజయవాడ ధర్నా చౌక్ వద్ద చేపట్టిన ధర్నా ఉద్రేకతకు దారితీసింది. ధర్నాచౌక్కు చేరుకునేందుకు సన్నద్ధమవుతున్న తరుణంలో కార్మికులను, నాయకులను పోలీసులు ఎక్కడికక్కడ ముందస్తు అరెస్టు చేశారు. అర్ధరాత్రి నుండే నాయకుల ఇళ్లకు వెళ్లి అదుపులోకి తీసుకున్నారు. గుంటూరు జిల్లాలో సుమారు వందమంది కార్మికులను, నాయకులను అరెస్టు చేసి వివిధ స్టేషన్లకు తరలించారు.

రూ.18 వేల వేతనం అమలుచేయాలి

విజయవాడ: మున్సిపల్ పట్టణాలు, నగరాల్లో ఇంజనీరింగ్ విభాగంలో పనిచేస్తున్న మంచినీటి సరఫరా, వీధిలైట్లు, అండర్ గ్రౌండ్ డ్రైనేజీ డ్రైవర్లు, మెకానిక్లు, కంప్యూటర్ ఆపరేటర్లు, బిల్ కలెక్టర్లు, వర్క్ ఇన్ స్పెక్టర్లు, టౌన్ ప్లానింగ్ సిబ్బంది, సెక్యూరిటీ గార్డులు, చైన్మెన్ తదితర సిబ్బందికి చట్టప్రకారం స్కిల్డ్, సెమీస్కిల్డ్ జీతాలు చెల్లించాలి. ఏళ్ల తరబడి వెట్టిచాకిరీ చేస్తున్న స్కూల్ స్వీపర్లకు మంత్రివర్గ తీర్మానం మేరకు 18 వేల రూపాయల వేతనం చెల్లించాలని, కాంట్రాక్ట్ జెట్ సోర్సింగ్, ఎన్ఎంఆర్, పార్ట్ టైం కార్మికులందరినీ పర్మినెంట్ చేయాలని రాష్ట్రంలోని వైయస్సార్సీపీ ప్రభుత్వాన్ని విజయవాడలో జరిగిన రాష్ట్ర సదస్సు డిమాండ్ చేసింది.

పారిశుధ్య కార్మికులకు 18 వేల రూపాయల వేతనం ప్రకటించిన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇంజనీరింగ్ కార్మికులను, స్కూల్ స్వీపర్స్ వేతనాలు పెంచకుండా దాటవేత ధోరణిలో వ్యవహరించడం కార్మికుల్లో అసంతృప్తిని పెంచుతోంది. ఒకవైపు నిత్యావసర

వస్తువుల ధరలు, ఇంటి కిరాయిలు, విద్యా, వైద్య ఖర్చులు రోజు రోజుకీ పెరుగుతున్నాయి. ఇంజనీరింగ్ కార్మికులకు స్కిల్డ్, సెమీస్కిల్డ్ చెల్లించకుండా అన్స్కిల్డ్ వేతనాలు మాత్రమే చెల్లిస్తున్నారు. కార్మికుల నైపుణ్యం, సీనియార్టీ, విద్యార్హతలు పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా కార్మికుల శ్రమ శక్తిని దోపిడీ చేస్తున్నారు. చాలీచాలని వేతనాలతో కార్మికుల కుటుంబాలు అవస్థలు పడుతున్నాయి.

మున్సిపల్ స్కూల్ స్వీపర్ల దుస్థితి వర్ణనాతీతం. కేవలం 4 వేల రూపాయల వేతనం ఇచ్చి రోజుకు 8, 9 గంటలు చాకిరీ చేస్తున్నారు. నామమాత్రపు వేతనాలు సైతం ప్రతినెలా చెల్లించరు. ప్రభుత్వాలు మారినా మున్సిపల్ స్కూల్ స్వీపర్లను పారిశుధ్య కార్మికులుగా గుర్తించకుండా దగా చేస్తున్నారు.

రాష్ట్రంలో నూతనంగా వచ్చిన వైయస్సార్సీపీ ప్రభుత్వం తమ సమస్యలను పరిష్కరిస్తుందని, చట్టబద్ధమైన వేతనాలు చెల్లిస్తుందని, ఉద్యోగ భద్రత కల్పిస్తుందని మున్సిపల్ రంగంలోని అన్ని సెక్షన్ల ఉద్యోగులు, కార్మికులు భావించారు. మున్సిపల్

ఇంజనీరింగ్ కార్మికులు, స్కూల్ స్వీపర్ల విషయంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యం వహించడం కార్మికుల ఆశలను అడియాశలు చేస్తోంది.

ఈ నేపథ్యంలో ఇంజనీరింగ్ కార్మికులు, స్కూల్ స్వీపర్ల న్యాయమైన డిమాండ్లను రాష్ట్ర ప్రభుత్వ దృష్టికి తీసుకెళ్లేందుకు జూలై 25వ తేదీన విజయవాడ రాష్ట్ర సదస్సు జరిగింది.

ఈ సదస్సులో సంఘం రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కె.ఉమామహేశ్వరరావు, శ్రామిక మహిళా సమన్వయ కమిటీ కన్వీనర్ కె.ధనలక్ష్మి, మున్సిపల్ ఫెడరేషన్ నాయకులు పి.వెంకటరెడ్డి, జి.సుబ్బారావు, పి.రామచంద్రరావు, ఎం.డేవిడ్, కె.నాగభూషణం, ఎన్.వి.నాయుడు, ఎస్.జ్యోతిబసు, వి.మార్తమ్మ, చంద్రావతి, మంగతాయారు, మహేష్ కె.శ్రీనివాస్, సిఐటియు రాష్ట్ర నాయకులు ముజఫర్ అహ్మద్, రైల్వే కాంట్రాక్టు కార్మికుల సంఘం నాయకులు వి.వి.ఎల్.నర్సింహులు తదితరులు ప్రసంగించారు.

మోటార్ వెహికల్ చట్ట సవరణ బిల్లును రద్దు చేయాలి

విజయవాడ: ఆటో మోటార్ కార్మికుల జీవనోపాధిని దెబ్బతీసే మోటార్ వెహికల్ చట్ట సవరణ బిల్లును రద్దు చేయాలని కోరుతూ అలంకార్ సెంటర్ ధర్నాచౌక్ వద్ద విజయవాడ సిటీ ఆటో వర్కర్స్ యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో ధర్నా జరిగింది. ధర్నాను ద్వేషించి ఏపీ ఆటో వర్కర్స్ అండ్ ట్రాలీ ఫెడరేషన్ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఆర్.వి.నరసింహారావు, కృష్ణాజిల్లా అధ్యక్షులు ఎ.వెంకటేశ్వరరావు మాట్లాడుతూ కేంద్రంలో బీజేపీ ప్రభుత్వం లక్షలాదిమంది మోటార్ కార్మికుల జీవనోపాధిని దెబ్బతీసే విధంగా మోటార్ వెహికల్ చట్ట సవరణ బిల్లును పార్లమెంట్లో ఆమోదానికి పెట్టటం సిగ్గుచేటు అని గర్హించారు. వోలా, ఊబర్

వంటి విదేశీ కంపెనీలకు లాభాలు చేకూర్చటమే ధ్యేయంగా బీజేపీ ప్రభుత్వం వ్యవహరిస్తోందని తెలిపారు. ఈ చట్టమే అమల్లోకొస్తే ఆటో మోటార్ కార్మికులపై

లక్షలాది రూపాయల ఫైన్లు, కఠినమైన

శిక్షలు ఉంటాయని తెలిపారు. చిన్న చిన్న పొరపాట్లకు కూడా లైసెన్సులు రద్దు వంటివి ఈ చట్టంలో ఉన్నాయని తెలిపారు. కనుకనే ఆటో మోటార్ రంగ కార్మికులు ఈ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా పెద్ద ఎత్తున ఆందోళన చేపట్టాలని పిలుపునిచ్చారు.

ఈ కార్యక్రమంలో ఏ.పీ. ఆటో అండ్ ట్రాలీ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ రాష్ట్ర కోశాధికారి కె.దుర్గారావు, సెంట్రల్ సిటీ సి.ఐ.టి.యు. ప్రధాన కార్యదర్శి యం.వి.సుధాకర్, విజయవాడ సిటీ ఆటో వర్కర్స్ యూనియన్ నగర నాయకులు బి.రూబేన్ కుమార్ తదితరులతోపాటు పెద్ద సంఖ్యలో ఆటో కార్మికులు పాల్గొన్నారు.

‘స్టీల్’ కార్మికుల ఆందోళన

విశాఖ: ప్రభుత్వరంగ సంస్థల రక్షణ, కార్మికులు, ఉద్యోగుల వేతనచర్యల కోసం స్టీల్ ప్లాంట్ గుర్తింపు యూనియన్ ఆధ్వర్యన

గుర్తింపు యూనియన్ అధ్యక్షులు జె.అయో ధ్యరామ్ మాట్లాడుతూ వేతన చర్యలపై కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు ఉక్కు మంత్రిని

ప్రశ్నించాయని, ఆయన మే నెలలో చర్యలు ప్రారంభిస్తామని హామీ ఇచ్చి సంవత్సర కాలం గడిచినా నేటికీ కార్యరూపం దాల్చ లేదన్నారు. ఇప్పటికీ తొమ్మిది వేతన ఒప్పందాలు జరిగాయని, ఎప్పుడూ ప్రభుత్వం ఆంక్షలు పెట్టలేదని

విధంగా బాధ్యులను చేస్తారని ప్రశ్నించారు. 2018-19లో విశాఖ ఉక్కుకు రూ.1700 కోట్లు నిర్వహణపరమైన లాభాలు వచ్చాయని, సొంతగనులు లేని కారణంగా ఐరన్ ఓర్ కోసం అదనంగా రూ.2,500 కోట్ల ఖర్చు చేయాల్సి రావడంతో లాభాల స్థానంలో నష్టాల్లోకి నెట్టబడ్డామని వివరించారు. ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల్లో వాటాల అమ్మకంలో భాగంగా విశాఖ ఉక్కును మొదటి వరుసలో ఉంచినదని, దేశం గర్వించే స్పెషల్ స్టీల్ తయారుచేసే సెలం బద్రావతి, ఎల్లారు స్టీల్ ప్లాంట్లు అమ్మకానికి గ్లోబల్ టెండర్లు పిలిచారని, వీటిని విరమించుకోవాలని డిమాండ్ చేశారు.

ఇడి (వర్క్స్) కార్యాలయం వద్ద ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా స్టీల్ ప్లాంట్

తెలిపారు. ఉక్కు కర్మాగారాల లాభ నష్టాలకు కార్మికులను, ఉద్యోగులను ఏ

గ్రామపంచాయతీ కార్మికుల ఆందోళన

విజయవాడ: గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో మలినాలను శుభ్రం చేసి ప్రజారోగ్యం, వర్యావరణాన్ని పరిరక్షిస్తున్న గ్రామ పంచాయతీ ఉద్యోగులు, కార్మికులను మానవతాదృక్పథంతో పర్మినెంట్ చేయాలని కె.ఉమామహేశ్వరరావు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేశారు. ఏపీ గ్రామపంచాయతీ ఎంప్లాయిస్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్ చలో కార్యక్రమంలో ఉద్యోగులు, కార్మికులు పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా విజయవాడ ధర్నా చౌక్లో సంఘ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు డి.వెంకట్రామయ్య అధ్యక్షతన జరిగిన సభలో సంఘం రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కె.ఉమామహేశ్వరరావు మాట్లాడుతూ గ్రామ సచివాలయం, గ్రామ కార్యదర్శుల పోస్టుల భర్తీలో అర్హులైన గ్రామ పంచాయతీ కార్మికులకు ప్రమోషన్ సౌకర్యాలు కల్పించాలని, టెండర్లు రద్దు, 132, 142 జీఓలు అమలు చేయాలని, గ్రీన్ అంబాసిడర్ కార్మికులకు బకాయి వేతనాలు వెంటనే చెల్లించాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరారు.

రాష్ట్రంలో పదిహేను ఇరవై సంవత్సరాలుగా గ్రామ పంచాయతీల్లో పని చేస్తున్న పార్ట్ టైం, ఎన్.ఎం.ఆర్, డైలీవేజ్, కాంట్రాక్ట్, ఔట్ సోర్సింగ్ కార్మికులను పట్టించుకోకుండా గ్రామ సచివాలయంలోనూ, గ్రామ కార్యదర్శి పోస్టుల భర్తీలో కొత్త ఉద్యోగులను నియమించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించడం సరైనది కాదని ఉమామహేశ్వరరావు అన్నారు. తక్షణమే ముఖ్యమంత్రి స్పందించి అర్హులైన గ్రామపంచాయతీ ఉద్యోగులు, కార్మికులకు గ్రామ సచివాలయాలు, గ్రామ కార్యదర్శుల పోస్టుల్లో ప్రమోషన్ సౌకర్యాలు కల్పించాలని విజ్ఞప్తి చేశారు. పార్ట్ టైం ఉద్యోగులకు, ఎన్ఎంఆర్ లకు 142 జీవో ప్రకారం వేతనాలు మధ్యంతర భృతి సౌకర్యాలు కల్పించకుండా ప్రభుత్వాలు నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాయని ఆయన ఆక్షేపించారు.

గ్రామ పంచాయతీల్లో గతం నుండి పనిచేస్తున్న కార్మికులకు టెండర్లతో సంబంధం లేకుండా ఉద్యోగాల్లో కొనసాగించాలని హైకోర్టు 2015లో ఉత్తర్వులు

ఇచ్చినా అధికార యంత్రాంగం బుట్టదాఖలు చేసిందని సంఘం వెంకట్రామయ్య నిరసించారు. రాష్ట్ర వర్కింగ్ ప్రెసిడెంట్ ఇంటి వెంకటేశ్వరరావు మాట్లాడుతూ కృష్ణ కర్నూలు, నెల్లూరు, పశ్చిమ గోదావరి తదితర జిల్లాల్లో జిల్లా పంచాయతీ అధికారుల నిరంకుశ వైఖరిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అదుపు చేయాలని కోరారు. చాలీచాలని వేతనాలతో బతుకుతున్న పంచాయతీ కార్మికులను టెండర్ల పేరుతో వేధింపులకు గురిచేస్తూ వేలకు వేల రూపాయలు లంచాలు గుంజుతున్న అనైతిక చర్యలను నిరసించాలని కార్మికులకు విజ్ఞప్తి చేశారు.

జిల్లా స్థాయి ఆందోళనా పోరాటాలు నిర్వహించాలని జి.రామాంజనేయులు, జి.పుల్లారావు, బి.శివప్రసాద్, సీహెచ్. సుబ్బారావు, జి.నాగేశ్వరరావు, జి.జగదీష్, వి.నాగేశ్వరరావు, టి.నర్సింహారెడ్డి, కంఘాటర్ ఆపరేటర్ నాయకులు డానియల్, శ్రీనివాసరావు, హేమలత ప్రసంగించారు.

పశుసంవర్ధక శాఖలో పశుసఖిలను కొనసాగించాలి

విజయవాడ: పశుసంవర్ధకశాఖలో పనిచేస్తున్న పశుసఖిల రాష్ట్ర సదస్సు విజయ వాడ మాకినేని బసవపున్నయ్య విజ్ఞాన కేంద్రంలో జరిగింది. సదస్సుకు ముఖ్య అతిథులుగా సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు వి.ఉమామహేశ్వరరావు, కె.స్వరూపరాణి హాజరయ్యారు. పశుసంవర్ధకశాఖలో పని చేస్తున్న వారందరినీ విధుల్లో కొనసాగించాలని డిమాండ్ చేశారు.

పశుసంవర్ధకశాఖ, వెలుగు డిపార్ట్ మెంట్లలో సంవత్సర కాలంగా గ్రామాల్లో రైతులకు సేవలందించే పశుసఖిలుగా సుమారు 6 వేల మంది పని చేస్తున్నారు. వీరంతా పశుసంవర్ధకశాఖ ద్వారా శిక్షణ తీసుకున్నారు. పశుసంవర్ధక శాఖలో అమలవుతున్న సభకాలను పాడి రైతులకు అందేలా, అన్ని సబ్సిడీ పథకాల ద్వారా వారికి లబ్ధి చేకూరేలా రైతులకు సహాయం చేస్తున్నారు. రెగ్యులర్ గా పశు వైద్యశాలలకు హాజరై పశు

వులకు ప్రాథమిక వైద్యం చేయడం నేర్చుకున్నారు. పశువులకు అత్యవసర సరిస్థితుల్లో వైద్య సహాయం చేస్తున్నారు. గేదెలకు, ఆవులకు, గొర్రెలకు, మేకలకు, కోళ్లకు సీజనల్ వ్యాధులు రాకుండా వ్యాధినిరోధక టీకాలు వేసి మరణాలను నివారిస్తున్నారు. లేగదూడలకు, జీవాలకు, కోళ్లకు నట్టలు నివారణ మందులు తాగించి వాటి ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుతున్నారు. ఎదకు రాని పదే పదే తిరగబడుతున్న పశువులను గుర్తించి పునరుత్పత్తికి పనికివచ్చేలా రైతులకు సలహాలు ఇస్తున్నారు. 75 శాతం సబ్సిడీ పై ప్రభుత్వం ఇచ్చే మేతలను, దాణాలను రైతులకు అవసరమైన మోతాదుల్లో ప్రభుత్వం నుంచి అందిస్తున్నారు. ఎం.పి.జి.కె పథకం కింద రైతులందరూ పచ్చిమేతలు పెంచుకునేలాగా ప్రోత్సహిస్తున్నారు.

ఇన్ని సేవలు చేసే పశుసఖిలను నూతనంగా వచ్చిన ప్రభుత్వం కొనసాగించడే మోనని సందేహంతో వీరంతా అభద్రతాభావంతో ఉన్నారు. అనేక చోట్ల మీరు ఇకనుంచి రానవసరం లేదని, మీ ఉద్యోగం లేదని బెదిరింపులకు పాల్పడుతున్నారు. గ్రామాల్లో రైతులకు సలహాలు, సూచనలు ఇచ్చే వీరందరినీ కొనసాగిస్తూ ఉద్యోగ భద్రతను కల్పించాలని, వీరికిచ్చే రూ.3 వేలు వేతనాన్ని పెంచాలని విజ్ఞప్తి చేశారు.

సదస్సులో రాష్ట్ర కన్వీనింగ్ కమిటీని ఎన్నుకున్నారు. రాష్ట్ర కన్వీనర్ గా ఆర్.వి.నర్సింహారావు, కమిటీ సభ్యులుగా మహాలక్ష్మి, విజయ, కృష్ణవేణి, స్వాతి, రమణి, కుమారి, రత్నకుమారి, రమాదేవి, శ్రీదేవి, సత్యవతి, కొండమ్మ, సుభాషిణి, లక్ష్మి సామ్రాజ్యమ్మ, నాగమల్లేశ్వరి, రంగమ్మ, వరలక్ష్మి, సంగీత, స్రవంతి, రెడ్డమ్మ, నవకళ, రాజకుమారి, మాధవి, సుకన్య, సునీతలు ఎన్నికయ్యారు.

సదస్సులో రాష్ట్ర కన్వీనింగ్ కమిటీని ఎన్నుకున్నారు. రాష్ట్ర కన్వీనర్ గా ఆర్.వి.నర్సింహారావు, కమిటీ సభ్యులుగా మహాలక్ష్మి, విజయ, కృష్ణవేణి, స్వాతి, రమణి, కుమారి, రత్నకుమారి, రమాదేవి, శ్రీదేవి, సత్యవతి, కొండమ్మ, సుభాషిణి, లక్ష్మి సామ్రాజ్యమ్మ, నాగమల్లేశ్వరి, రంగమ్మ, వరలక్ష్మి, సంగీత, స్రవంతి, రెడ్డమ్మ, నవకళ, రాజకుమారి, మాధవి, సుకన్య, సునీతలు ఎన్నికయ్యారు.

వీఆర్ఏలకు వేతనం రూ.18 వేలకు పెంచాలని కోరుతూ రాష్ట్ర సదస్సు

ఈ రోజు వీఆర్ఏల సమస్యలపై విజయవాడలోని యం.బి.విజ్ఞాన కేంద్రంలో రాష్ట్ర స్థాయి సదస్సు జరిగింది. సదస్సుకు 13 జిల్లాల నుండి వీఆర్ఏలు పెద్ద సంఖ్యలో హాజరయ్యారు. సదస్సుకు ఏపీ గ్రామరెవెన్యూ సహాయకు సంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్షులు ఎన్.పెద్దన్న అధ్యక్షత వహించారు. సదస్సుకు ముఖ్య అతిథిగా సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యదర్శి కె.స్వరూపరాణి మాట్లాడుతూ జగన్మోహన్ రెడ్డి అధికారంలోకి వస్తే సమస్యలు పరిష్కరిస్తారని ఆశించి మెజార్టీతో గెలిపించిన చిరుద్యోగులు 60 రోజులకే రోడ్లెక్కి ఆందోళనలు చేపట్టాల్సిన పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. గ్రామ సచివాలయాల పేరుతో ప్రభుత్వం భర్తీ చేస్తున్న పోస్టుల వల్ల వీఆర్ఏలకు ప్రమోషన్లు రాకుండా పోవడం, ఏఎన్ఎం లు ఉద్యోగాలు పోవడం ఇప్పటికే గ్రామాల్లో పనిచేస్తున్న కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగులను తొలగించడాన్ని ప్రభుత్వం విరమించుకోవాలని ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేశారు. ముఖ్యమంత్రి వీఆర్ ఏలకు ఎన్నికల కంటే ముందు

హామీనిచ్చిన మేరకు వేతనాలు పెంచాలని కోరారు.

ఏపీ రెవెన్యూ జెఏసీ కోశాధికారి యం.శ్రీనివాసరావు మాట్లాడుతూ గతంలో జీఓ నెం.39 ద్వారా వీఆర్ఏలుగా పనిచేస్తున్న వారికి వీఆర్ఏలుగా 10వ తరగతి విద్యార్హతతో ప్రమోషన్స్ ఇచ్చారని, ఆ తర్వాత జీఓ నెం.1866 ఆధారంగా ఇంటర్ విద్యార్హతతో వీఆర్ఏలుగా ప్రమోషన్స్ ఇచ్చారని, ప్రస్తుతం 1866 జీఓ కొనసాగుతున్నందున ఈ జీఓ ఆధారంగా సర్వీసు, ఇంటర్ విద్యార్హత పరిగణలోకి తీసుకొని అర్హులందరినీ వీఆర్ఏలుగా ప్రమోషన్స్ ఇవ్వాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరారు. 5 సంవత్సరాల సర్వీసు, ఇంటర్ విద్యార్హత ఉన్న వీఆర్ఏల అందరినీ వీఆర్ఏలుగా ప్రమోషన్స్ ఇవ్వాలని, ప్రస్తుతం ప్రమోషన్స్ కోటా 30 శాతం మాత్రమే ఉన్నది. దీనిని 70 శాతానికి పెంచాలని డిమాండ్ చేశారు.

వీఆర్ఏ రాష్ట్ర కార్యదర్శి, ఏపీ రెవెన్యూ జెఏసీ కో-కన్వీనర్ సీహెచ్ సురేష్ మాట్లాడుతూ రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 25 వేలకు పైగా వీఆర్ఏలు పనిచేస్తున్నారు. గ్రామ స్థాయిలో ప్రజలకు, ప్రభుత్వానికి అనుసంధానకర్తగా పనిచేస్తూ సేవలందిస్తున్నారని, ప్రస్తుతం వీరి వేతనం రూ.18 వేలు ఇవ్వాలని, రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా పనిచేస్తున్న వీఆర్ఏల్లో చాలా మంది వయస్సు పైబడి అనారోగ్య కారణాల వలన వారి పిల్లలు విధులు నిర్వహిస్తున్నారని, కాని నేటి వరకు నామినీలకు న్యాయం జరగలేదని ఎంతో కాలంగా ఇదే ఉద్యోగం వస్తుందనే ఆశతో ఎదురు చూస్తున్న నామినీలను వీఆర్ఏలుగా నియమించాలని డిమాండ్ చేశారు.

రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి యం.బాలకాశి మాట్లాడుతూ వీఆర్ఏల సమస్యల పరిష్కారం కోసం ఆగస్టు 1 నుండి 5 వరకు మంత్రిలకు, ఎమ్మెల్యేలకు వినతిపత్రాలు, ఆగస్టు 8న ఆర్డీఓలకు సామూహిక వినతిపత్రాలు, ఆగస్టు 13న జిల్లా కలెక్టర్లకు వినతిపత్రాలు, ఆగస్టు 16న జిల్లా సదస్సులు నిర్వహించాలని సదస్సు తీర్మానించిందని తెలియజేశారు.

రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి యం.బాలకాశి మాట్లాడుతూ వీఆర్ఏల సమస్యల పరిష్కారం కోసం ఆగస్టు 1 నుండి 5 వరకు మంత్రిలకు, ఎమ్మెల్యేలకు వినతిపత్రాలు, ఆగస్టు 8న ఆర్డీఓలకు సామూహిక వినతిపత్రాలు, ఆగస్టు 13న జిల్లా కలెక్టర్లకు వినతిపత్రాలు, ఆగస్టు 16న జిల్లా సదస్సులు నిర్వహించాలని సదస్సు తీర్మానించిందని తెలియజేశారు.

వేతనాల కోసం పారిశ్రామిక కార్మికుల ధర్నా

కాకినాడ సిటీ: కనీస వేతనాలు చెల్లించాలని కోరుతూ సిఐటియు ఆధ్వర్యంలో తూర్పుగోదావరి జిల్లా కాకినాడ కలెక్టరేట్ వద్ద పారిశ్రామిక కార్మికులు ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా సిఐటియు జిల్లా అధ్యక్షులు రాజ్ కుమార్, ఉపాధ్యక్షులు శేషబాబ్బి మాట్లాడుతూ జిల్లాలోని పరిశ్రమల్లో, ప్రభుత్వశాఖల్లో సుమారు రెండు లక్షల మంది ఉద్యోగ, కార్మికులు చాలీచాలని వేతనాలతో జీవనం సాగిస్తున్నారని తెలిపారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 2007 నుంచి కనీస వేతనాలను నవరించకపోవడంతో నేటికీ యాజమాన్యాలు తక్కువ వేతనాలను చెల్లిస్తున్నాయన్నారు. 2018లో కనీస వేతనాలకు ఇచ్చిన నోటిఫికేషన్

నిర్ణయించిన వేతనాల కంటే తగ్గించి నిర్ణయించడం దారుణమన్నారు. ధరలకు అనుగుణంగా కనీస వేతనాలను

సవరించకపోవడం వల్ల రాష్ట్రంలోని 50 లక్షల మంది పారిశ్రామిక కార్మికులు ప్రతినెలా రూ.500 కోట్లు నష్టపోతున్నారని తెలిపారు. కనీస వేతనం రూ.20 వేలుగా

నిర్ణయించి అన్ని పరిశ్రమల్లో అమలు చేయాలని సిఐటియు డిమాండ్ చేస్తోందన్నారు. కేంద్ర ప్రభుత్వ బడ్జెట్లో పారిశ్రామికవేత్తలకు మరింత లాభాలన్నీ చేకూర్చడానికి 44 రకాల కార్మిక చట్టాలను నాలుగు లేబర్ కోడ్లుగా తీసుకొచ్చినట్లు తెలిపారు. ఈ కోడ్లు అమల్లోకొస్తే కార్మికులను ఇష్టమొచ్చినప్పుడు పనిలో పెట్టుకొని తీసేసే ప్రమాదం ఉందన్నారు. అనంతరం జేసీ-2 సత్తిబాబుకు వినతిపత్రం అందజేశారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఇంకా సిఐటియు నాయకులు ఎం.రమణ, జి.దుర్గా ప్రసాద్, మధు, కాకినాడ నగర కార్యదర్శి పెదంశెట్టి రామకృష్ణ, మేడిశెట్టి వెంకట రమణ, వెంకటేశ్వరరావు పాల్గొన్నారు.

పంచాయతీ కార్మికుల నిరసన

విశాఖ జిల్లా: సమస్యల పరిష్కారం కోరుతూ గ్రామ పంచాయతీ వర్కర్స్ అండ్ హెల్పర్స్ యూనియన్ (సిఐటియు) ఆధ్వర్యం నరసన్నపేట పంచాయతీ కార్మికులు వినూత్న నిరసన తెలిపారు. సమస్యల పరిష్కారంలో ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యాన్ని నిరసించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వ దిప్తిబొమ్మతో పంచాయతీ కార్యాలయం నుంచి వైఎస్సార్

కూడలిలో దహనం చేశారు. ఈ సందర్భంగా సిఐటియు జిల్లా నాయకులు

వై.చలపతిరావు మాట్లాడుతూ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పంచాయతీ కార్మికులకు సకాలంలో వేతనాలు చెల్లించకపోవడంతో కార్మికుల కుటుంబాలు అర్ధాకలితో గడుపుతున్నాయని, కాంట్రాక్టు విధానాన్ని రద్దు చేసి, కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులను రెగ్యులర్ చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. కార్మికులకు గుర్తింపు కార్డులను ఇవ్వాలని, ప్రతినెలా ఐదో తేదీలోపు జీతాలు చెల్లించాలని డిమాండ్ చేశారు.

గ్రామ పంచాయతీ కార్మికుల జీతాలు వెంటనే ఇవ్వాలి - భారీ ధర్నా

నెలల తరబడి పెండింగ్ ఉన్న జీతాలు, కనీసవేతనం 18 వేలు, ఇతర సమస్యలపై జూలై 22న విశావట్నంలోని జివిఎంసీ ఎదురుగా ఉన్న గాంధీ విగ్రహం వద్ద భారీ

ధర్నా జరిగింది. ధర్నా అనంతరం జిల్లా కలెక్టర్ను, డిపిఓ(జిల్లా పంచాయతీ అధికారిణి)ని కలిసి వినతిపత్రం ఇవ్వడమైనది. కలెక్టర్ స్పందిస్తూ 6 నెలల్లో బకాయిలను వెంటనే విడుదలకు ఉత్తర్వులు జారీ చేస్తామని తెలియజేశారు. ఈ మేరకు డిపిఓకు ఆదేశాలిచ్చారు.

కాన్సెడరేషన్

ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమ ఐక్యత కోసం సిఐటియు పట్టు విడువకుండా పని చేసింది. నేషనల్ క్యాంపెయిన్ కమిటీ ఏర్పడటంతో దాని కృషి ఒక మేరకు ఫలించిందని చెప్పవచ్చు. కమిటీ కార్యకలాపాలు, జనవరి 19 నాటి సమ్మె, బొగ్గుగని కార్మికుల మూడు రోజుల సమ్మె ఇవన్నీ ఐక్యతను బలోపేతం చేసే దిశలో వేసిన ముఖ్యమైన అడుగులు. అధికార విధానాలను రూపొందించడంలోనేమి, దాడులను తిప్పికోట్టటంలోనేమి, మన ఉమ్మడి కార్యక్రమాలు ఏమేరకు దోహదం చేశాయి. వీటిల్లో పాల్గొనే కార్మికుల చైతన్యం ఏమేరకు ఇనుమడించినదీ సంపూర్ణమైన సమీక్ష చేసుకోవాల్సిన అవసరముంది.

ప్రస్తుతం నేషనల్ క్యాంపెయిన్ కమిటీ పరిధి ఒక పరిమితికి లోబడి ఉన్నది. నేషనల్ క్యాంపెయిన్ కమిటీ ఉన్నదున్నట్లుగా చూస్తే ట్రేడ్ యూనియన్ ఐక్యతావసరాలను అది తీర్చలేదనేది స్పష్టం. నేషనల్ క్యాంపెయిన్ కమిటీ పిలుపులను బలపరుస్తూ వేస్తున్న ఘెడరేషన్లు, ఉద్యోగుల సంఘాలూ ఉన్నాయి. అది మరింత చురుకుగా పాల్గొనేలా చేయాల్సిన అవసరముంది. పరస్పరం అభిప్రాయాలు తెలుసుకోటానికి, ఉమ్మడి విషయాలను చర్చించుకోటానికి, కాన్సెడరేషన్ ఏర్పడాలంటూ క్రిందటి మహాసభలో సిఐటియు పిలుపిచ్చింది. నేషనల్ క్యాంపెయిన్ కమిటీని విస్తృతపరచటం, కాన్సెడరేషన్ ఏర్పాటు అనే ఈ రెండు ప్రతిపాదనలను సిఐటియు మహాసభ చర్చించటం మవసరం.

సంక్షోభం, నిరుద్యోగం, ప్రజల

ప్రయోజనాల కోసం సమర్థవంతంగా పరిశ్రమల నిర్వహణ అనేవి మన ముందున్న సమస్యలు. వీటి పట్ల సరిగా వ్యవహరించాలంటే అందుకోసం ఆర్థిక పరిస్థితి మీద ఉమ్మడి పథకం ఒకటి రూపొందించాలి. అలా చేస్తే ప్రజల్లో

విశ్వాసం కలిగించటంలో, ఉద్యమంలో కలిసికట్టు భావాన్ని చొప్పించటంలో ఎంతో ముందుకు పోగలం.

ప్రభుత్వ కార్మిక విధానంలో, ఆర్థిక విధానంలోనూ జోక్యం చేసుకోవాల్సిన తక్షణవసరాన్ని పూర్తిగా గ్రహించాలి. కార్మికోద్యమం యొక్క యావచ్చక్తిని సమీకరించి, దాని ఉమ్మడి అవగాహనను పెంపొందించితే తప్ప ఇది సాధ్యపడదు. నమాన హోదాలో ఆర్థికస్థితిని, పరిశ్రమలను నిర్వహించటానికి ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం సమైక్యంగా తన అభీప్యాన్ని వెల్లడించాలి. ఆ విధంగా చేస్తానని తన సంసిద్ధతను భారత ప్రజలకు చాటాలి.

సమాజం పట్ల తమ బాధ్యతను కార్మికులు నిర్వర్తించకుండా అడుడ్డ

కుంటున్నది ప్రభుత్వమూ, పాలక వర్గాలనన్న సంగతి ప్రజలను తెలుసుకోనివ్వండి. ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం నుండి అలాంటి పిలుపు వస్తే తమ చుట్టూ గిరి గీసుకొని ఉన్న నేటి స్థితి నుండి ట్రేడ్ యూనియన్లు బయటపడగలుగుతాయి. సమాజంలో అణగత్రొక్కపడిన వారి పట్ల, పీడిత రైతాంగ పట్ల తమకు గల బాధ్యతను గుర్తించగలుగుతవి.

కాన్సెడరేషన్ ఏర్పడితే ఆఫీసు బేరర్లు ఏవిధంగా ఎన్నుకోబడతారు అనే ఆందోళనతో కొందరు తలమున కలవు తున్నారు. ఏఐటియుసి ప్రధాన కార్యదర్శి కామ్రేడ్ ఇంద్రజిత్ గుప్తా కూడా ఈ విషయంలో వివరణ కోరుతూ సిఐటియు కు ఒక లేఖ రాశారు. అసలు ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థలు సన్నిహితం కావడం అవసరమనే విషయం మీద ముందుగా అంగీకారానికి వస్తే ఆపైన వివరాలు చర్చించుకోవచ్చు. పేరు ఏది అనేది ప్రధాన కాదు. దీనికి ప్రత్యామ్నాయం మనకు సమ్మతమే. అయితే కార్మికుల్లో పలుకుబడి కలిగిన అన్ని సంస్థలనూ, ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమ ఐక్యత, కలిసికట్టు భావంతో ముఖ్యంగా శ్రద్ధకల వారిని ఒకచోటకు చేర్చాలి. అందుకు చిత్తశుద్ధితో కృషిసల్పాలి.

ఉద్యమంలో ఉంటూనే ఒకరి మీద మరొకరు విసుర్లు విసురుకునే వారిని, ప్రగతిశీల, వామపక్ష శక్తుల మీద దాడి చేయటంలో ప్రత్యేక నైపుణ్యం ప్రదర్శించే వారిని మాత్రం కాకుండా ఐక్యత వాంఛించే ఇతరులందరినీ కూడగట్టాలి.

కార్మికవర్గానికి
బి.ఓ.రణదివే
విప్లవ సందేశం

మసిగుడ్డ

- పద్మ

వది నిమిషాలుండి ఇల్లంతా గాలించినా ఓ పాత గుడ్డముక్క కూడా దొరకలేదు.

మసిగుడ్డ లేక వంటింట్లో పని చెయ్యాలంటే అవస్థగా ఉంది. పాత మసిగుడ్డ చినిగి, పీలికలైపోయి నాలుగైదు రోజులవుతోంది. మరోటి వెతికి పెడదాం అనుకోవటమే కాని అశ్రద్ధతో కుదరక పాతదాని తోనే ఉదయం అన్నం వారుస్తుంటే అది సరిపోక చెయ్యి చురుక్కుమంటే కానీ కొత్త మసిగుడ్డ గురించి అన్వేషణ మొదలుకాలేదు.

చివరికి పాతబట్టల మూట విప్పాను. గట్టివి కొన్ని, రంగులు వెలిసిపోయినవి, పొట్టి అయినవి, బిగుతైపోయినవి, స్టీలు సామాను వాడికి వేద్దామని వుంచినవి వెతగ్గా వెతగ్గా మసిగుడ్డకి పనికొచ్చే బట్ట కనిపించింది. రంగు తగ్గలేదు. పోయినసారి అమ్మ వచ్చినప్పుడు మర్చిపోయిన జాకెట్టు.

జాకెట్టు తీసుకొని వంటింట్లోకి వెళ్లి సౌకర్యవంతంగా వనులు చేసుకోవటం మొదలు పెట్టాను. ఆ జాకెట్ చూస్తుంటే అమ్మ గుర్తుస్తుంది.

కాలింగ్ బెల్ సవ్వడి. తలుపు తీశా. జానకి! ఇదే కాలనీలో ఉంటారు. మచిలీపట్నం వాళ్లు. ఆమె శ్రీవారు ఇరిగేషన్ డిపార్ట్ మెంట్ ఉద్యోగి. ఇద్దరు పాపలు. ఒక బాబు.

ఇంటివని, వంటవనితోనే జానకి ఎప్పుడు సతమతమౌతుంటుంది తప్ప ఎప్పుడో కాని యిలా ఎవరింటికి రాదు, ఏదైనా పనుంటే తప్ప.

కుశల ప్రశ్నలయ్యాక, “నాక్కాస్త రోజూ ఇంగ్లీష్ నేర్పిస్తారా?” అనడిగింది జానకి. వైర్ బ్యాగ్ అల్లటం నేర్పిస్తారా? స్వెట్టర్ ఎలా అల్లాలి, మ్యాంగో జ్యూస్ ఎలా చెయ్యాలి? అనేవాళ్లనే ఇంతవరకు మా కాలనీలో చూడటం వలన జానకి కోరిక కొత్తగా తోచింది.

“నేర్పిస్తా కానీ మీకు తీరికేది?” అన్నా. “ఓపూట వండటమేనా మానెయ్యాలి. కానీ ఇంగ్లీషు నేర్చుకోవటం మానకూడదు,” అంది జానకి.

‘ఏం’ కుతూహలంగా అడిగాను. “మా

పిల్లలు నన్నసలు లక్ష్యపెట్టటం లేదండీ. ఏమడిగినా వట్టించుకోరు. తండ్రి ధ్యాసే. వాళ్లు అడిగినవి చెప్పే ఓపిక, తీరిక ఆయనకి లేవు. నాకా వాళ్ల సందేహాలు తీర్చేంత చదువులేదు. అందుకే బీ.ఏ కడదాం అనుకుంటున్నా. కనీసం చిన్నపాప, బాబు చదువు విషయమైనా శ్రద్ధ తీసుకోవాలండీ. ఏంటో నిన్నటివరకు మన కొంగు పట్టుకు తిరిగిన పిల్లలు ఈరోజు మనకేం తెలియదని నిర్లక్ష్యం చేస్తుంటే బాధగా ఉందండీ,” అంది జానకి.

వారంరోజుల క్రితం మా పాప సమ్మర్ కంప్యూటర్ క్లాసుకి వెళ్ళాచ్చింది. ‘ఏం చెప్పారే?’ అంటే, ‘నీకు కంప్యూటర్ రాదుగా.’ అంటూ తండ్రి కోసం ఆత్రంగా ఎదురు చూసింది. తండ్రింటికి రాగానే చిలకలా ఏంటేంటో చెప్పింది. జానకి ఇంగ్లీషు నేర్చుకుంటానన్నట్టు నేనిప్పుడు కంప్యూటర్ గురించి తెలుసుకోవాలా? నేర్చుకోవాలా?

“అలానే రండి. నేర్చుతా,” అన్నా. జానకి వెళ్లిపోయాక వంటింట్లోకి వెళ్లి పనులుచేస్తున్నా జానకి మాటలే గుర్తుస్తున్నాయి.

అమ్మ! ప్రాణానికి ప్రాణమిచ్చి జన్మనిచ్చే అమ్మని లక్ష్యపెట్టటానికి అమ్మకి అర్హతలు కావాలా? కావాలని కాదు కానీ అమ్మని ఎదిగే పిల్లలు నిర్లక్ష్యం చేయటం సర్వసాధారణం కదా!

నాకు బాగా గుర్తు... ఇప్పుడు అమ్మలు అవుతున్న వాళ్లకి డిగ్రీలుండీ, కొద్దో గొప్పో ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం ఉంది కాని మా అమ్మల కాలంలో డిగ్రీలు ఉన్నవాళ్లు చాలా తక్కువ.

ఇప్పటి తల్లుల్లా అప్పట్లో అమ్మలకి పిల్లల్ని దగ్గర కూర్చోపెట్టుకొని హోం వర్క్ చేయించటం తెలిసేది కాదు. ఓపిక ఉన్న తండ్రులో, ప్రైవేటు మాస్టర్లో, ఇంట్లో చదువు చ్చిన చిన్నాన్నలో, మామయ్యలో హోం వర్క్ చేయించేవారు, సందేహాలు తీర్చేవారు.

ఓసారి స్కూల్ ఫస్ట్ వస్తే ఓ కప్ బహుమతిగా ఇచ్చారు. ఫంక్షన్ నుండి ఇంటికి వచ్చేసరికి వాకిట్లో అమ్మ ఎదురై “ఏమిచ్చారు?” కుతూహలంగా అడుగుతుంటే ఆమె మాట వినిపించుకోకుండా ఎక్కడో లోపల పడుకొని పేపర్ చదువుకుంటున్న నాన్నగారి దగ్గరికి

పరిగెత్తుకెళ్లి కప్ చూపించా.

అలా చెయ్యటం అమ్మని నిర్లక్ష్యం చేయటమని, కానీ అమ్మ బాధపడుతుందని అప్పట్లో నాకు తెలియదు. పక్కలు తడిపినా, అర్థరాత్రి ఏడిస్తే మంచి నిద్రలో ఉన్నాసరే లేచి ఎత్తుకు తిప్పి నిద్రపుచ్చటం, వాడంతా తిప్పితిప్పి గోరుముద్దలు తినిపించటం, కారే ముక్కుని తుడవటం, ఒళ్లు వెచ్చబడితే రేయింబగళ్లు సేవ చేయటం ఇంకా ఇలా ఎన్నో అమ్మ పనులు.

సేపలు చేసే చేసే శరీరాల రూపురేఖలే పోగొట్టుకునే అమ్మలు ఒక్కరా, ఇద్దరా? అసలు లెక్కించగలనా.

పెద్దపాప పసితనంలోనే హాయినిచ్చే తలస్నానాన్ని మర్చిపోయా. పిల్లని నిద్రపుచ్చి ‘హమ్మయ్యా’ అనుకుంటూ స్నానానికి ఇలా వెళ్లేదాన్నో లేదో, ఎవరో కొట్టి లేపినట్టు గుక్క పెట్టి ఏడుపు. ఇంకేం స్నానం? రెండు చెంబులు అటూ ఇటూ గుమ్మరించుకొని తడి శరీరానికే చీరని చుట్టుకొని, ఏడిచే పిల్లని చంకనేసుకొని ఊరడించేసరికి జడ అల్లుకోవా లనే ధ్యాసే ఉండేది కాదు.

పక్కింటి దీచరమ్మ పిల్లలు పుట్టకముందు గంజిపెట్టిన నేతచీరలు, వెంకటగిరి చీరల్ని కుచ్చిళ్లు ఒడ్డిగా పెట్టి ఎంచక్కా బుట్టబొమ్మలా ముస్తాబయ్యేది.

ఇప్పుడో పిల్ల పనులు, వంటపని, మొగు డికి వడ్డించి తను తినీ, తినకా, అతగాడికి టిఫిన్ బాక్స్ సర్ది, పిల్లకి తినిపించి, ఆ పిల్లకి కావాల్సినవి బుట్టలో సర్ది చీరకి జాకెట్టు సరిపోయిందో లేదోననే ఆలోచనే లేకుండా జారిపోయే నైలెక్స్ చీరని పిన్నులతో బంధించేస్తూ ఆ పిల్లని క్రచ్చో దింపి హడావుడిగా అటెండెన్స్ రిజిస్టర్లో సంతకం చేయటంతోనే రోజూ తెల్లారి పోతుంది.

“ఎక్కడికైనా వెళ్లినప్పుడో, పేరంటానికి పోయినప్పుడో కట్టుకుందామన్నా ఎక్కడ కుదుర్తుందీ? ఈ పిల్లల్ని ఎత్తుకోవాలిగా? నిమిషంలో నలిగిపోతాయి. నాకా నైలెక్స్ చీరలంటే చిరాకు. అయినా అవే కట్టుకోవాలి,” అంటూ ఎన్నోసార్లు వాపోయింది.

నాన్నలెందుకు ఎత్తుకోరో? ఆమధ్య

‘స్రీలహక్కులపై సభ జరుగుతుంటే వెళ్లా. స్రీలహక్కుల గురించి ఎంతో ఆర్థిక వ్యాసాలు రాసే ఆయన భార్య, ఉపన్యాసాలిచ్చే ఆయన భార్య, గుమస్తాగారి భార్య-ఒకరనేంటి పిల్లల్ని తల్లులే మోస్తున్నారు.

కన్నతల్లి మాత్రమే అన్ని వసులు చెయ్యాలని మగవాడు అనుకుంటాడు. పిల్లలూ అనుకుంటారు. ఎందుకు చెయ్యాలని పాపమా అమాయకపు తల్లి మాత్రం అనుకోదు.

నే కావాలని నిన్ను నిర్లక్ష్యం చేయలేదని అమ్మకి ఇప్పుడు చెపితే... ఏమంటుంది?, నవ్వుతుంది లాలనగా. కాలింగ్ బెల్ మోగింది.

తలుపు తీశా. ఎదురింటి అరుణ. “మూడవతోంది. మీరింకా రాలేదేంటాని నేనే వచ్చా,” అంది.

అప్పుడే మూడయిందా! రోజూ మేమిద్దరం స్కూలుకు పోయినా చిన్న కూతుర్ని తన కొడుకుని తీసుకొస్తాం. ఈరోజు ఆలోచనలతో అసలా సంగతే మర్చిపోయా.

“వస్తున్నానొస్తున్నా,” అంటూ చెప్పు లేసుకొని తాళం పెట్టి ఉన్న పళంగా బయలు దేరా. ఇప్పుడైతే చీర బాగుందా, జుట్టు రేగిందా, ముఖానికి పొడరుందా అని పట్టింపు లేదు కానీ చదువుకునే రోజుల్లో ఇలా ఎప్పుడైనా బయటికి వెళ్లేదాన్నా. ఒకటికి పదిసార్లైనా అద్దంలో ముఖం చూసుకొని కానీ వెళ్లేదాన్ని కాదు.

తన శరీరం గురించి పట్టించుకోకుండా నలిగిన చీరతో, రేగిన జుట్టుతో తిరిగే అమ్మని చూస్తుంటే బోల్డంత చికాకేసేది.

ఇప్పుడు నా అవతారాన్ని చూసి మా పెద్దమ్మాయి ఎన్నిసార్లు విసుక్కోలేదూ...!?

త్వరత్వరగా నడుస్తున్న నేను అరుణ వెనకబడటంతో ఆగి వెనక్కి తిరిగి, “ఎంటంత మెల్లగా నడుస్తున్నారు?” అడిగాను.

“కాలు బెణికింది,” అందామె. “ఎప్పుడు? ఎలా? ఏమైనా రాశారా?” అడిగా. “సైకిల్?” అయోమయంగా అడిగాను

“ఆ వచ్చే ఏడాది పిల్లల్ని సెంటాన్స్లో చేర్చిద్దాం అనుకుంటున్నాం. చాలా దూరంగా. రెండు పూటలా రిక్షా అంటే చాలా ఖర్చు. ఇదీకాక పెద్దది సంగీతంలో చేరింది. రోజూ క్లాసుకి వెళ్లి రావాలంటే కష్టంగా ఉంది. ఏదైనా చిన్న బండి కొనుక్కుంటే పిల్లల్ని స్కూల్లో దింపొచ్చు. పాపని సంగీతం క్లాసుకి తీసుకు

వెళ్లొచ్చు, నాకా సైకిలే రాదు. సైకిల్లోస్తే బండిని తేలిగ్గా బ్యాలెన్స్ చేయవచ్చుంటుంది. అందుకే తెల్లారే గ్రౌండుకు పోయి సైకిల్ నేర్చుకుంటున్నా. ఈవేళ ఉదయం కిందపడ్డా,” అని అరుణ చెప్ప తుండగా స్కూల్లోచ్చింది. పిల్లల్ని తీసుకొని ఇంటికొచ్చాం.

సాయంత్రం బడి గురించి ఇంటికొచ్చిన పుట్టుంచీ పెద్దాడి ముఖంలో కళే లేదు. ‘ఏమ్మా అలా ఉన్నావ్,’ అంటే ‘బానే ఉన్నానే,’ పేలవంగా అంటాడు తప్ప విషయం చెప్పడు.

పెద్దమ్మాయి మాత్రం కాలింగ్ బెల్ మోగిన ప్రతీసారి ఒక్క గెంతు గెంతు మరీ తలుపు తీసి వచ్చినవాళ్లని చూసి ఆరిపోయిన నవ్వు ముఖంతో వెనక్కొస్తుంది. వీధిలోకి, ఇంట్లోకి కాలు కాలిన పిల్లలా తిరుగుతుంటే, ‘ఏంటమ్మా? హుషారుగున్నావ్,’ అంటే ‘ఏం లేనే,’ అంటుంది తప్ప తనూ ఏ సంగతీ చెప్పలేదు.

ఏడవతుంటే కాలింగ్ బెల్ మోగగానే తలుపు తీసిన పెద్దమ్మాయి గుమ్మంలో తండ్రిని చూసి చూడగానే ముఖమింత చేసుకొని తండ్రి ఇంట్లో కాలు పెట్టకముందే, “ప్రోగ్రెస్ కార్డిచ్చారు,” అంది ఆనందంగా.

తండ్రి జవాబు చెప్పకముందే, “క్లాస్ ఫస్టాస్తే ఎక్స్కుర్షన్ని పంపిస్తానన్నారుగా?” అడుగుతోంది. “ఓ తప్పకుండా. నీకో మంచి ప్రాక్ కూడా కొనిస్తా,” అంటుండగానే ఆయన చేతుల్లో కార్డు పెట్టేసింది.

ఎన్ని మార్కులొచ్చాయో కూడా సరిగ్గా చూడకుండా సంతకం చేసేశాడా తండ్రి. పరీక్షలు పిల్లలకా? పరీక్షలంటే తల్లులకేగా. నిద్ర జోగే పిల్లలు జారి పోయి నేలమీదే నిద్రపోకుండా వాళ్ల వీపుకి వీపు ఆనిచ్చి కూర్చుని వాలిపోతున్న కనురెప్పలను టీ నీళ్లతో ఎత్తి నిలబెట్టి మరీ పరీక్షలు రాయించేది తల్లులేగా. ప్రోగ్రెస్ కార్డుపై సంతకాలు మాత్రం తండ్రివి. ఆ ఆనందం, ఆ వైభవం, ఆ సంబరం తండ్రిదేనా?

“నీదేదిరా?” అడిగా పెద్దాడిని. ఇవ్వలే దన్నాడు. ఇవ్వలేదా? అని తండ్రి అనుమానంగా రెట్టించి అడగగానే మరింత బిగుసుకు పోయాడు. బుజ్జగించి, బతిమాలగా మెల్లగా.. ఇచ్చారంటూ పుస్తకాల సంచి నుంచి కార్డు తీసిచ్చాడు. ఇంతకు ముందు తొంభై, తొంభై ఐదులు వచ్చిన మార్కులు ఈసారి డెబ్బై

ఐదున్నాయి.

అదీ సంగతి! మావాడి కళావిహీనమైన కన్నుల వెనకున్న కారణం. “ఇంతున్నాడో లేదో అప్పుడే అబద్ధాలు. కాస్త జాగ్రత్తగా చూడు. అసలు నువ్వేం చేస్తున్నావ్? పిల్లల్ని సరిగ్గా చూడొద్దా. ఈ అబద్ధాలు అలవాటైతే ఎంత కష్టం. నీ పెంపకం అఫోరించినట్టే ఉంది,” ఇంతెత్తున నాపై విరుచుకుపడ్డారాయన.

పెంపకం! నా పెద్దక్క అందం, నమ్రత చూసి కాస్త తక్కువ కట్టానికి పెళ్లికొడుకు దొరగ్గానే, ‘నా కూతురే,’ అంటూ గుండెలు చరుచుకున్న నాన్న. చెల్లాయి ప్రేమించిన కుర్రాడిని పెళ్లి చేసుకుంటానని కరాఖండిగా చెప్పినప్పుడు, ‘ఆడపిల్లల్ని ఇలాగేనా పెంచటం? ఎల్ల వేళలా కనిపెట్టుకొని ఉండొద్దా. నీ పెంపకం,’ అంటూ అమ్మపై చేయి చేసుకున్నంత పనిచేశాడు నాన్న.

“ఏంటలా కూర్చున్నావోటే కూర్చుండి పోయావ్. ఈ పూట తిండేం లేదా?” ఆయన అరుస్తుంటే వంటింట్లోకి వెళ్లా. వెచ్చపెట్టిన చారుగిన్నే పొయ్యి మీద నుంచి కిందికి దించు తుంటే నా చూపు మసిగుడ్డపై నిలిచిపోయింది.

అన్నం వార్చాలన్నా, పొయ్యిమీద గిన్నే దింపాలన్నా, కూర కలుపుతూ, గిన్నే కదలకుండా పట్టుకోడానికి, చేతులు తుడుచుకోడానికి ఇలా ఎన్నో ఎన్నెన్నో వాటికి మసిగుడ్డ కావాలి. కాని ఎవరైనా, ఎప్పుడైనా దాన్నో విలువైన వస్తువుగా పరిగణిస్తారా?

వారంరోజులుగా వంటింట్లో పనులు చేసి తన రంగుని, రూపాన్ని పూర్తిగా కోల్పోయిన ఈ మా అమ్మ జాకెట్ అమ్మని గుర్తు చేస్తుంది.

అహర్నిశలు పిల్లల అవసరాలకి శ్రమించి, ఒంట్లో సత్తువని పిల్లలకి ధారపోసే అమ్మకి ఈ మసిగుడ్డకి తేడా ఉందా?

ఆనాడు నేను మా అమ్మని నిర్లక్ష్యం చేసినట్టు, ఈ రోజు నా పిల్లలు నన్ను లక్ష్య పెట్టటం లేదు. ఇదే జానకికి జరిగింది. రేపు జానకి పిల్లలకి, నా పిల్లలకి ఇదే పరిస్థితి ఎదురవుతుంది.

కాలం మారి ఎన్నో ఆధునిక గృహ పరికరాలు ఇంటిని అలంకరించినా వంటింట్లోంచి మాయం కాని మసిగుడ్డలానే ఎంత నాగరిక ప్రపంచం మనచుట్టూ ఆవరిస్తున్నా అమ్మ కష్టాలు ఎప్పుడూ అమ్మవే!

సినిమా సమీక్ష

“ఈతరానికా చూపు డియర్ కామ్రేడ్”

కామ్రేడ్ అనగానే ఒక ప్రశ్న, తిరుగుబాటు, పోరాటం, రాజీలేని తనం, త్యాగపు గుణం మన కళ్ల ముందు నిలువెత్తు సజీవమై సాక్షాత్కారమవుతాయి. డియర్ కామ్రేడ్ నచ్చిన వారికి ఇంపుగా నచ్చని వారికి కంపుగా అనిపించొచ్చు. కమ్యూనిష్టు పేరుతోనో, సబ్జెక్టుతోనో, గతంలోనూ ఎన్నో సినిమాలొచ్చాయి. కానీ ఇది వేరుగా అనిపించింది.

కాలేజీ ఫీజుల పై పోరాడే స్టూడెంటు లీడర్ చైతన్య పాత్ర విజయ్ దేవరకొండది. విద్యార్థి సంఘాలను వాడుకోవాలని చూసే రాజకీయ నాయకులతో ఘర్షణలుంటాయి. ఆ క్రమంలో ఉద్యోగాలిప్సక ఊళ్లోకెళ్లి మొహం కూడా చూపించుకోలేక హాస్టల్లోనే ఉంటున్నామనే డైలాగ్ తెలుగు రాష్ట్రాల్లోని నమకాలీన యువత స్థితిగతులకు అద్దం పడుతుంది. విద్యార్థుల సమస్యలపై గొడవ పడడం వలన మనకేం వస్తుంది! పోరాటాల వలన ఎవరు సంతోషంగా ఉంటారు! ఇప్పటికే ఢిల్లీలో స్టూడెంటు యూనియన్ గొడవల్లో మా అన్నయ్య చనిపోయాడు అని భయపడుతుంది. అమె అలా అనడం సగటు ఉద్యమకారులు రోజు తమ కుటుంబ సభ్యుల నుండి ఎదుర్కొనే మాటల్ని గుర్తుకు తెస్తాయి.

లీడ్ యాక్ట్రెస్ అపర్ణా చైతన్య వాల్లింటికి వచ్చినప్పుడు అక్కడి సంబోధనలు విని కామ్రేడ్ అంటే ఏంటని అడుగుతుంది. అక్కడ ఉన్న క్యారెక్టర్ ఆర్టిస్ట్ ‘కమ్మ రెడ్డి కలిపితే కామ్రేడ్’ అని వెటకారంగ స్పందిస్తాడు. ఆయనకేం తెలుసమ్మా తాతయ్యని అడగమని వాళ్ల పిన్ని పంపిస్తుంది. కష్టనష్టాలు ఎదురైనా మన వెంటుండే వాడే కామ్రేడ్. అలా ఉండ గలిగే వాడు కామ్రేడ్ ఒక్కడే అని చెబు తాడాయన.

ఈతరం విద్యార్థులు, యువత ఎర్రజెండా అంటే ఎంటో, కామ్రేడ్ అంటే ఏంటో, ఈ పాటి స్వేచ్ఛ ఎలా వచ్చిందో కూడా తెలియకుండా ఉన్నారు. వారిని ఆలో

చింపచేసేందుకు ఇది ఎంతో కొంత ఉపయోగపడుతుంది.

చైతన్యపై తన తాత మాకినేని సూర్యం ప్రభావం ఉంటుంది. వారింటిపై ఎప్పుడూ ఎర్రజెండా ఎగురుతుంటుంది. వారి స్టూడెంట్స్ యూనియన్ ఆఫీస్ లో సుందరయ్య, చేగువేరా నిలువెత్తు ఫోటోతో పాటు సిపిఎం మొదటి పోలిట్ బ్యూరో సభ్యుల చిత్రపటం కనిపిస్తాయి. ఇవన్నీ చూస్తే మార్క్సిస్టు ఆశయాల కోసం ఆ సంఘంలో పని చేస్తున్నారని స్ఫురిస్తుంది. మహిళలను లైంగిక హింసకు

గురి చేసేవాడికి తగిన బుద్ధి చెప్పిస్తాడు. మన జీవితంలో మన కష్టాలను పరిష్కారం చేసే కామ్రేడ్ లాగ ఆలోచించే వారు ఒక్కరున్నా చాలు మనం ప్రపంచంతో పోరాడగలం. నాలైఫ్ లో ఒక కామ్రేడ్ ఉన్నాడు కనుకనే నేను ఈ రోజు గెలవగలిగాను. అని కామ్రేడ్ ప్రాధాన్యతను అపర్ణాదేవి (రమ్యిక) చెప్పడంతో కథ ముగుస్తుంది.

సాక్షాత్తు భారత ప్రధానమంత్రి జాతీయతం అంటూ హిట్లర్ పూనినట్లు ఊగిపోతూ దేశాన్ని ఊగిస్తున్న సందర్భంలో, మతోన్మాదులు మూకదాడులు చేస్తున్న నేటి భయంకర పరిస్థితుల్లో మౌనమింక చాలు పద “జాతీయతం మరిచి పద” అని చైతన్య ప్రసాద్ రాసిన సాంగ్ టైటిల్ కు, సినిమాకు జీవధార. ప్రేక్షక మెదళ్లను పదునెక్కించే భావధార. జాతీయతం అనే సెంటిమెంటల్ బానిసత్వంలో

ఇంకెంతకాలం బతుకుదాం సొంతబతం తెలుసుకో. పాత మత భావాలు మార్చడానికి కామ్రేడ్ లాగ బతుకు, మంచిని పెంచడానికీ కామ్రేడ్ లాగ ఉండు. ఈ సమాజంలో మార్పు తెచ్చేందుకు కామ్రేడ్ లాగ బతకమని ఆ పాట కోరుతుంది. దబోల్కర్ని, కల్బుర్గిని, పన్నారేను, గారీ లంకేష్ లాంటి మేధావులను, నచ్చిన తిండి తిన్నారని మరికొందరిని చంపేస్తున్న నేటి మత గూండాల రాజ్యాన్ని హెచ్చరి స్తున్నట్టే ఉంటాయి. “గూండాల దందాకు బెదరం ఎందుకంటే మా నాదం నినాదం ఇంక్వి లాబ్ వర్ధిల్లాలి వర్ధిల్లాలి” అనే చరణం ఇండియన్ యూత్ ఐకాన్, ది లెజెండ్ భగత్ సింగ్ ఉరికొయ్యల మీద నుండి ఈ దేశ యువతకు చూపిన ఆశయమార్గమే దిక్కుచై వినిపిస్తుంది. మూడు కోతుల సూక్తి కథకు పరిమితమవకుండా రాజ్యాంగ ధ్వంసం, రాజ్యంలో హింస, రాజ్యం చేతిలో బానిసలా ఎన్నో దారుణాలను, దోపిడీలను లూటీలను ప్రశ్నించక “చూపు చచ్చి... మాట చచ్చి... చెవుడే వచ్చి... శవం కారాడు..

ఇష్టమైన దానికోసం... కష్టమైనా కలిసి పోరాడు.... ఇంక్విలాబ్ ను వర్ధిల్ల జేయమంటాడు. సినిమాలోని ఆ కాకినాడ తీర ప్రాంతపు చేరువ నుండే వచ్చిన తొంభై శాతం వికలాంగుడైన మానవతావాది మేధావి ప్రొఫెసర్ సాయిబాబా లాంటి వారినెందరి బతుకులను, బతికే హక్కును రాజ్యం కాల రాస్తూ జైళ్లలో కుక్కుతున్న వేళ ఆ బ్రతికే హక్కుకై, రాజ్యాంగంలోని జీవించే స్వేచ్ఛకై గళం విప్పాలంటూ ప్రజలకు పిలుపునిస్తుంది ఈ పాట. నీ జీవన సమరంలో భుజం తట్టి వెంటుండేది, ధ్వజం పట్టి నడిపించేది కామ్రేడ్ ఒక్కడేనంటూ లివ్ లైక్ ఎ కామ్రేడ్, బి లైక్ ఎ కామ్రేడ్ అంటూ మార్క్సిస్టు తత్వసారాన్నంతా ఆ పాట బోధిస్తుంది.

- ఎం.విష్ణవకుమార్

పీఆర్ఎస్ రాష్ట్ర సదస్సు

విజయవాడ

రైల్వే ప్రైవేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా రాష్ట్ర ధర్నా

హమాలీ, మురా, జట్టుకార్మికుల రాష్ట్ర సదస్సు

పనులకు ఉద్యోగుల రాష్ట్ర సదస్సు

మధ్యాహ్నభోజన పథకం కార్మికుల ధర్నా

అంగన్వాడీల ధర్నా

ఆశాల ధర్నా

విఓపి ధర్నా

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనావట్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	KLVOIASUS
పుస్తకం పేరు	కొరింథీయులకు
తారీఖు	28-08-23
ముందు అట్ట	YES
వెనుక అట్ట	YES
మొత్తం పేజీలు	37
పెద్ద పైకా పేజీలు	NO
భాష పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Ch. maya
పేజీలు విడదీసినది	maya
పొన్ చేసినది	Alanghe
పరిశ్ల చేసినది	Pragathi
పేజీలు పరిశూనినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పొన్ చెయ్యబడి	
తప్పులు	
పరిస్థితి	